

Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej
Kadencja VII

Sprawozdanie Stenograficzne

z 63. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

w dniu 14 marca 2014 r.
(trzeci dzień obrad)

Warszawa
2014

TREŚĆ

63. posiedzenia Sejmu

(Obrady w dniu 14 marca 2014 r.)

	<i>str.</i>
Wznowienie posiedzenia	
Sprawy formalne	
Poseł Jan Krzysztof Ardanowski	249
Poseł Cezary Olejniczak	250
Punkt 2. porządku dziennego: Sprawozda-	
nie Komisji Finansów Publicznych	
o rządowym projekcie ustawy o zmia-	
nie ustawy o nadzorze uzupełniają-	
cym nad instytucjami kredytowymi,	
zakładami ubezpieczeń, zakładami	
reasekuracji i firmami inwestycyjnymi	
wchodzącymi w skład konglomeratu	
finansowego oraz niektórych innych	
ustaw (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	250
Punkt 6. porządku dziennego: Pierwsze	
czytanie rządowego projektu ustawy	
o zmianie ustawy Prawo ochrony śro-	
dowiska oraz niektórych innych ustaw	
(cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	251
Punkt. 7. porządku dziennego: Informacja	
ministra właściwego do spraw oświaty	
i wychowania o stanie przygotowań	
organów prowadzących do objęcia	
obowiązkiem szkolnym dzieci sześciu-	
letnich wraz ze stanowiskiem Komisji	
Edukacji, Nauki i Młodzieży oraz Komi-	
sji Samorządu Terytorialnego i Polityki	
Regionalnej (cd.)	
Poseł Artur Ostrowski	251
Poseł Marzena Dorota Wróbel	251
Poseł Sławomir Kłosowski	252
Minister Edukacji Narodowej	
Joanna Kluzik-Rostkowska	252
Głosowanie	
Marszałek	253
Punkt 8. porządku dziennego: Rozpatrze-	
nie poselskiego wniosku o zarządzenie	
ogólnopolskiego referendum w sprawie	
zniesienia obowiązku szkolnego sze-	
ściolatek (cd.)	
Poseł Artur Ostrowski	253
Poseł Sławomir Kłosowski	253
Poseł Marzena Dorota Wróbel	254
Minister Edukacji Narodowej	
Joanna Kluzik-Rostkowska	254
Poseł Kazimierz Michał Ujazdowski	254
Minister Edukacji Narodowej	
Joanna Kluzik-Rostkowska	255
Głosowanie	
Marszałek	255
Sprawy formalne	
Poseł Wincenty Elsner	255
Poseł Tadeusz Iwiński	256
Poseł Patryk Jaki	256
Punkt 9. porządku dziennego: Sprawozda-	
nie Komisji Kultury i Środków Przeką-	
zu o poselskim projekcie uchwały	
w sprawie uczczenia 25. rocznicy obrad	
Okrągłego Stołu (cd.)	
Poseł Wincenty Elsner	256
Głosowanie	
Marszałek	257
Punkt 27. porządku dziennego: Pierwsze	
czytanie senackiego projektu ustawy	
o działaczach opozycji antykomuni-	
stycznej oraz osobach represjonowa-	
nych z powodów politycznych – konty-	
nuacja	
Poseł Jerzy Borkowski	257
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Pracy	
i Polityki Społecznej Marek Bucior	257
Głosowanie	
Marszałek	258
Punkt 28. porządku dziennego: Głosowa-	
nie nad wnioskiem o odrzucenie	
informacji Rady Ministrów o realizacji	
Strategii Rozwoju Kraju 2007–2015	
w roku 2011	
Głosowanie	
Marszałek	258
Punkt 29. porządku dziennego: Głosowa-	
nie nad wnioskiem o odrzucenie	
informacji Rady Ministrów o realizacji	
Strategii Rozwoju Kraju 2007–2015	
w roku 2012	
Głosowanie	
Marszałek	258
Punkt 30. porządku dziennego: Głosowanie	
nad wnioskiem o odrzucenie przedsta-	
wionego przez prezesa Rady Ministrów	
dokumentu: „Stan bezpieczeństwa ruchu	
drogowego oraz działania realizowane	
w tym zakresie w 2012 r.”	
Głosowanie	
Marszałek	258

Punkt 3. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz niektórych innych ustaw (cd.)	
Posel Sprawozdawca	
Izabela Katarzyna Mrzygłocka	259
Głosowanie	
Marszałek	259
Posel Ryszard Zbrzyzny	261
Minister Pracy i Polityki Społecznej	
Władysław Kosiniak-Kamysz	262
Punkt 33. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Gospodarki o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	262
Punkt 13. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych oraz Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Baliwatem Guernsey w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w odniesieniu do przedsiębiorstw eksploatujących statki morskie lub statki powietrzne w transporcie międzynarodowym, podpisanej w Londynie dnia 8 października 2013 r. (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	263
Punkt 14. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych oraz Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Baliwatem Guernsey w sprawie unikania podwójnego opodatkowania niektórych kategorii dochodów osób fizycznych, podpisanej w Londynie dnia 8 października 2013 r. (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	263
Punkt 15. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych oraz Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Protokołu między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Korei o zmianie Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Korei w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opo-	

datkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Seulu dnia 21 czerwca 1991 roku, podpisanego w Seulu dnia 22 października 2013 r. (cd.)

Głosowanie	
Marszałek	263
Punkt 16. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny oraz Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Mołdawii o ubezpieczeniu społecznym, podpisanej w Warszawie dnia 9 września 2013 r. (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	264
Punkt 17. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Obrony Narodowej o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz zmianie ustawy o uposażeniu żołnierzy niezawodowych oraz niektórych innych ustaw (cd.)	
Posel Mariusz Antoni Kamiński	264
Posel Stanisław Wziątek	264
Posel Andrzej Rozenek	265
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie	
Obrony Narodowej Maciej Jankowski	265
Głosowanie	
Marszałek	265
Punkt 18. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Gospodarki oraz Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	265
Punkt 19. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o prokuraturze, ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz ustawy o Sądzie Najwyższym (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	266
Punkt 20. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	267

Punkt 21. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	268
<i>(Przerwa w posiedzeniu)</i>	
Wznowienie posiedzenia	
Punkt 22. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Obrony Narodowej oraz Komisji Polityki Społecznej i Rodziny o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o kombatanach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego oraz niektórych innych ustaw (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	270
Punkt 23. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Administracji i Cyfryzacji oraz Komisji Innowacyjności i Nowoczesnych Technologii o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zasadach prowadzenia zbiorów publicznych (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	270
Punkt 24. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	272
Punkt 25. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Gospodarki o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo zamówień publicznych oraz niektórych innych ustaw (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	273
Punkt 26. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży o uchwale Senatu w sprawie	

ustawy o zmianie ustawy o Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	273
<i>(Przerwa w posiedzeniu)</i>	
Wznowienie posiedzenia	
Punkt 31. porządku dziennego: Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o Policji i niektórych innych ustaw	
Punkt 32. porządku dziennego: Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw	
Posel Jarosław Zieliński	274
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Grzegorz Karpiński . .	276
Posel Janusz Dzieciol	277
Posel Jacek Sasin	279
Posel Tomasz Makowski	281
Posel Mirosław Pawlak	281
Posel Artur Ostrowski	282
Posel Ludwik Dorn	283
Posel Jarosław Zieliński	285
Posel Joanna Fabisiak	285
Posel Józef Lassota	285
Posel Grzegorz Adam Woźniak	286
Posel Andrzej Szlachta	286
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Grzegorz Karpiński . .	286
Posel Jarosław Zieliński	287
Oświadczenia	
Posel Bogdan Rzońca	289
Zamknięcie posiedzenia	
Załącznik nr 1 – Teksty wystąpień niewyłoszonych	
Posel Jan Warzecha	291
Posel Waldemar Andzel	291
Posel Piotr Chmielowski	292
Posel Marian Cycoń	292
Posel Józef Rojek	292
Posel Andrzej Szlachta	293
Posel Jan Warzecha	293
Posel Jarosław Żaczek	294
Porządek dzienny	

(Wznowienie posiedzenia o godz. 9 min 01)

(Na posiedzeniu przewodniczą marszałek Sejmu Ewa Kopacz oraz wicemarszałkowie Cezary Grabarczyk i Wanda Nowicka)

Marszałek:

Wznawiam posiedzenie.

Na sekretarzy dzisiejszych obrad powołuję panie posłanki Jagnę Marczułajtis-Walczak oraz Małgorzatę Sadurską.

Protokół i listę mówców prowadzić będzie pani poseł Jagna Marczułajtis-Walczak.

Proszę wyznaczonych posłów sekretarzy o zajęcie miejsc przy stole prezydialnym.

Informuję, że prezes Rady Ministrów zawiadomił Sejm o zamiarze przedłożenia prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej do ratyfikacji, bez zgody wyrażonej w ustawie, Protokołu między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Bułgarii o przeglądzie umów dwustronnych, podpisanego w Sofii dnia 31 maja 2007 r., a także Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Serbii o współpracy w dziedzinie kultury, edukacji i nauki, podpisaną w Belgradzie dnia 24 października 2013 r.

Posłowie w określonym terminie nie zgłosili zastrzeżeń co do zasadności wybranego przez Radę Ministrów trybu ratyfikacji tych dokumentów.

Komisja Spraw Zagranicznych przedłożyła sprawozdania, w których wnosi o przyjęcie tych zawiadomień premiera bez zastrzeżeń.

Sprawozdania komisji zostały paniom i panom posłom doręczone odpowiednio w drukach nr 2201 i 2202.

W związku z tym, na podstawie art. 120 ust. 4 regulaminu Sejmu, informuję o braku zastrzeżeń co do zasadności wybranego przez Radę Ministrów trybu ratyfikacji tych dokumentów. (*Gwar na sali*)

Informuję szanownych państwa, że rozpoczęliśmy już obrady Sejmu. Wszyscy ci, którzy potrzebują jeszcze czasu na rozmowy i ustalenia, niech wystąpią z wnioskiem formalnym o przerwę, a tymczasem proszę zająć swoje miejsca i skoncentrować się na tym, co się dzieje.

Z wnioskiem formalnym zgłosił się pan poseł Jan Krzysztof Ardanowski.

Bardzo proszę.

Posel Jan Krzysztof Ardanowski:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Składam wniosek formalny o ogłoszenie przerwy i zwołanie Konwentu Seniorów oraz uzupełnienie dzisiejszego porządku obrad Sejmu o sprawę absolutnie niecierpiącą zwłoki – o informację prezesa Rady Ministrów na temat działań, a raczej ich braku, podejmowanych przez polski rząd w sprawie afrykańskiego pomoru świń.

Komisja rolnictwa od dawna ten problem monitoruje. Wielokrotnie zwracaliśmy uwagę pana ministra rolnictwa na możliwość wystąpienia ognisk pomoru, przynajmniej od czasu, kiedy pojawiły się one w Rosji, na Białorusi i na Litwie. Pytaliśmy, jak jest na to przygotowane państwo polskie w zakresie środków, procedur administracyjnych, możliwości rekompensat dla rolników, którzy z tego tytułu poniosą i ponoszą ogromne straty. Niestety bezradność, niekompetencja ministra były porażające.

Chcemy również wiedzieć, dlaczego nie funkcjonuje do tej pory uzupełnianie rezerw strategicznych państwa w zakresie wieprzowiny – na to pytanie powinien odpowiedzieć minister gospodarki, wicepremier Piechociński. Jakie są przygotowane środki w celu pokrycia strat nie tylko w strefie buforowej, nadmiernej i nieadekwatnej w stosunku do przypadków, które tu wystąpiły, tych dwóch zdechłych dzików, ale również strat, jakie ponoszą z tego tytułu wszyscy rolnicy w Polsce? Jakie działania podejmuje rząd pana premiera Tuska, by nie dopuścić do możliwego czarnego scenariusza podzielenia Unii Europejskiej na regiony, z których będzie wolno eksportować wieprzowinę i z których nie będzie wolno jej eksportować, czego domaga się Federacja Rosyjska? Jakie działania podejmuje rząd polski, by nie dopuścić do tego mechanizmu sprzecznego z ideą solidarności europejskiej? Chcemy wiedzieć, jakie działania są podejmowane i (*Dzwonek*) chcemy dowiedzieć się tego szybko, na dzisiejszym posiedzeniu.

Na poprzednim posiedzeniu wszystkie kluby opozycyjne złożyły wnioski o zwołanie Konwentu Seniorów i uzupełnienie porządku posiedzenia o informację prezesa Rady Ministrów, ale takiej informacji nie otrzymaliśmy, w związku z tym proszę o to dzisiaj, na tym posiedzeniu Sejmu. (*Oklaski*)

Marszałek:

Panie pośle, czas minął.

Posel Jan Krzysztof Ardanowski:

Dziękuję.

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Informuję pana posła, że pana również obowiązują regulamin. Art. 184 regulaminu Sejmu mówi, że wnioski formalne mogą dotyczyć tylko spraw, które są uwzględnione w porządku.

Pan poseł Olejniczak.

Posel Cezary Olejniczak:

Dziękuję.

Szanowna Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Panie Premierze! Gdzie jest pan premier Piechociński, na posiedzeniu Naczelnego Komitetu Wykonawczego PSL? Obowiązkiem posła jest brać udział w głosowaniach i w obradach plenarnych Sejmu. Pan prezes Janusz Piechociński jest posłem na Sejm, do tego jest ministrem gospodarki. (*Oklaski*) Ministerstwo gospodarki od 10 lat odpowiada za Agencję Rezerw Materiałowych i chce powiedzieć panu posłowi Piechocińskiemu...

(*Posel Sławomir Nowak: Czekam na korytarzu.*)

...panu premierowi, jak również posłankom i posłom Polskiego Stronnictwa Ludowego, żebyście nie wprowadzali w błąd opinii publicznej. Od 10 lat, odkąd jesteśmy w Unii Europejskiej, nie było skupu interwencyjnego. Pan premier Piechociński o tym nie wie i od dwóch dni wprowadza polskich obywateli, polskich rolników w błąd.

Pytam więc, panie premierze: Gdzie jest pański zastępca? Powinien wyjść tu na tę mównicę i wytłumaczyć, dlaczego resort gospodarki ani Agencja Rezerw Materiałowych nie są przygotowane do tego, aby zdjąć nadwyżkę z tej strefy, gdzie występuje afrykański pomór świń. Panie premierze, proszę o taką informację. Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję, panie pośle.

Uwaga odnosząca się do zapisu regulaminu dotyczy również pana.

Ponieważ padł wniosek formalny o ogłoszenie przerwy, poddam ten wniosek pod głosowanie. (*Gwar na sali*)

Kto z pań i panów posłów jest za ogłoszeniem przerwy, proszę podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 410 posłów. Za wnioskiem oddało głos 184 posłów, przeciwnego zdania było 224 posłów, 2 posłów wstrzymało się od głosu.

Informuję państwa, że wniosek został odrzucony.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 2. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń, zakładami reasekuracji i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego oraz niektórych innych ustaw.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez panią poseł Krystynę Skowrońską oraz przeprowadził dyskusję.

W dyskusji nie zgłoszono poprawek.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy zawartego w sprawozdaniu w druku nr 2157.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o zmianie ustawy o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń, zakładami reasekuracji i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego oraz niektórych innych ustaw, w brzmieniu proponowanym przez Komisję Finansów Publicznych, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 421 posłów. Za oddało głos 411 posłów, nikt nie głosował przeciw, 10 osób wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń, zakładami reasekuracji i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 6. porządku dziennego: Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw.

Sejm wysłuchał uzasadnienia projektu ustawy przedstawionego przez sekretarza stanu w Ministerstwie Środowiska, pełnomocnika rządu do spraw polityki klimatycznej pana Marcina Korolca oraz przeprowadził dyskusję.

W dyskusji zgłoszono wniosek o skierowanie projektu ustawy dodatkowo do Komisji Nadzwyczajnej do spraw energetyki i surowców energetycznych.

Propozycją zaopiniowaną przez Prezydium Sejmu jest, aby Sejm skierował ten projekt ustawy do Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa w celu rozpatrzenia.

Marszałek

Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, będę uważała, że Sejm propozycję zaopiniowaną przez Prezydium Sejmu przyjął, a wniosek o dodatkowe skierowanie tego projektu ustawy poddam pod głosowanie.

Sprzeciwu nie słyszę.

Przystępujemy do głosowania nad wnioskiem o dodatkowe skierowanie projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za dodatkowym skierowaniem rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, zawartego w druku nr 2162, do Komisji Nadzwyczajnej do spraw energetyki i surowców energetycznych, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 418 posłów. Za wnioskiem oddało głos 418 posłów, nikt nie głosował przeciw, nikt nie wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wniosek przyjął, a tym samym skierował dodatkowo ten projekt ustawy do Komisji Nadzwyczajnej do spraw energetyki i surowców energetycznych w celu rozpatrzenia.

Jednocześnie na podstawie art. 95b regulaminu Sejmu wyznaczam komisjom termin przedstawienia sprawozdania do dnia 23 kwietnia 2014 r.

Powracamy do rozpatrzenia punktu. 7. porządku dziennego: Informacja ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania o stanie przygotowań organów prowadzących do objęcia obowiązkiem szkolnym dzieci sześciolatków wraz ze stanowiskiem Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej.

Sejm wysłuchał informacji przedstawionej przez ministra edukacji narodowej panią Joannę Kluzik-Rostkowską oraz sprawozdania komisji przedstawionego przez panią poseł Danutę Pietraszewską, a także przeprowadził dyskusję.

W dyskusji zgłoszono wniosek o odrzucenie przedstawionej informacji.

Poddam ten wniosek pod głosowanie.

Odrzucenie tego wniosku będzie oznaczało, że Sejm informację przyjął do wiadomości.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej informacji.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana posła Artura Ostrowskiego.

Jednocześnie informuję, że określam czas na zadanie pytania na 1 minutę.

Poseł Artur Ostrowski:

Pani Marszałek! Panie Premierze! Wysoki Sejmie! Kieruję moje pytanie do pani marszałek. Dlaczego, z jakich powodów Sejm obraduje nad informacją rządu, która została skierowana do Wysokiej Izby pół roku temu, a dane zawarte w tej informacji pochodzą

z sprzed roku. Głosujemy przeciwko przyjęciu tej informacji, która dotyczy obniżenia wieku szkolnego, ponieważ te dane są nieaktualne. Te dane są historyczne, pani marszałek. Z jakich powodów Sejm obraduje pół roku po tym, kiedy ta informacja wpłynęła do Sejmu?

Drugie pytanie kieruję do pani minister. Cała ta reforma może się nie udać z uwagi na to, że rodzice będą mieli prawo odroczenia tego obowiązku szkolnego w odniesieniu do swoich 6-letnich dzieci. Pójdą do poradni psychologiczno-pedagogicznej i otrzymają odpowiednie zaświadczenie, opinię o tym, że ich dziecko jest jeszcze do tego nieprzygotowane. Jaka jest skala tego zjawiska? Jaki procent rodziców będzie korzystało właśnie z tego prawa? Może stać się tak, że po prostu między 1 września a 31 grudnia duża liczba rodziców przeniesie swoje dzieci z I klasy do przedszkola. Jaka jest skala tego zjawiska, pani minister? (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Proszę o zabranie głosu panią poseł Marzenę Dorotę Wróbel.

Poseł Marzena Dorota Wróbel:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Kluby opozycyjne od lat mówią, że polskie szkoły są nieprzygotowane na przyjęcie sześciolatków. Rząd ignoruje wszystkie te informacje. Ale w tej chwili zaczyna manipulować informacją. Proszę państwa, ten dokument rządowy został przygotowany pod koniec września 2013 r. 6 listopada 2013 r. omawiała go komisja edukacji, a rozpatrywany na forum plenarnym był dopiero 12 marca, dwa dni temu. Czemu służy takie przesunięcie? Na dodatek w kontekście dyskusji dowiedzieliśmy się, że ministerstwo przygotowuje nowe badania, tym razem już żeby nie było problemów z NIK, który wcześniej ocenił, że jedynie 13% polskich szkół może przyjąć (*Dzwonek*) sześciolatków. Teraz dowiadujemy się na dodatek, że MEN w tej chwili robi swoje własne ankiety, jest w trakcie robienia tych ankiet. I dopiero teraz zdecydował się na przyjęcie tej informacji. Czemu to służy? W naszej ocenie służy to tworzeniu mętnej wody...

Marszałek:

Dziękuję bardzo, pani poseł. Czas minął.

Poseł Marzena Dorota Wróbel:

...i zacieraniu tak naprawdę informacji. Chodzi o to, żeby rodzice już w ogóle nie wiedzieli, jaki jest prawdziwy stan przygotowań polskich szkół.

Marszałek:

Bardzo dziękuję.
Pan poseł Sławomir Kłosowski.

Poseł Sławomir Kłosowski:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Pytanie do Donalda Tuska.

Marszałek:

Premiera.

Poseł Sławomir Kłosowski:

Dlaczego rząd lekceważy Wysoką Izbę? Już nie mówię o tym, że rząd lekceważy opozycję, ale w tym przypadku rząd lekceważy Wysoką Izbę. Od czterech lat de facto mamy do czynienia z czysto propagandowymi informacjami rządu na temat rzekomego przygotowania szkół na przyjęcie sześciolatków. Wszyscy w tej Izbie, myślę, że i zaplecze rządowe, i opozycja, w 100% zgadzamy się co do tego, że to jest po prostu informacja czysto propagandowa. Przypomnę, że pierwsza informacja na temat przygotowania szkół na przyjęcie sześciolatków zbiegła się w czasie z instrukcją, prośbą pani minister wówczas jeszcze Hall, ażeby samorządy, dyrektorzy w ramach własnych środków przygotowali szkoły na przyjęcie sześciolatków. Tak wygląda rzeczywistość oświatowa. W związku z tym (*Dzwonek*) ponawiam to pytanie. Dlaczego rząd lekceważy Wysoką Izbę...

Marszałek:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Poseł Sławomir Kłosowski:

...i przygotowuje czysto propagandowe informacje? (*Oklaski*)

Marszałek:

Bardzo dziękuję.
Odpowiedzi udzieli minister edukacji narodowej pani Joanna Kluzik-Rostkowska.

**Minister Edukacji Narodowej
Joanna Kluzik-Rostkowska:**

Pani Marszałek! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Rzeczywiście informacja była przygotowana kilka

miesięcy temu. Mieliśmy długą debatę dwa dni temu. Ta informacja została uzupełniona. Przygotowaliśmy projekt ustawy, który ma znacząco jeszcze ułatwić pracę nauczycielom wczesnoszkolnym. Przygotowaliśmy projekt rozporządzenia, który dotyczy zarówno pracy... (*Gwar na sali*)

Czy państwo możecie mnie posłuchać? Chyba jesteście zainteresowani sześciolatkami? Czy nie?

Marszałek:

Proszę kontynuować, pani minister.

**Minister Edukacji Narodowej
Joanna Kluzik-Rostkowska:**

Jeśli więc państwo jesteście zainteresowani sześciolatkami, tak jak to deklarujecie, to proszę o chwilę uwagi.

Jest projekt ustawy, projekt rozporządzenia dotyczący zarówno pracy nauczycieli, jak i pracy świetlic. Ale to, co jest najważniejsze, nie wiem, czy dla wszystkich państwa, ale dla rodziców, mam nadzieję, tak: otóż na stronie Ministerstwa Edukacji Narodowej jest mapa. Na tej mapie jest zaznaczona każda polska podstawówka. Każdy rodzic i każda osoba zainteresowana mogą zajrzeć do tej mapy. Poprosiliśmy o wypełnienie ankiet dyrektorów każdej z tych szkół, żeby zrobili rachunek sumienia, jak każda z tych szkół jest przygotowana. Poprosiliśmy rady rodziców o wypełnienie ankiet, jak oni uważają za przygotowane szkoły, w których pracują. Powiem państwu, że są sytuacje, w których rady rodziców oceniają szkołę lepiej niż sam dyrektor tej szkoły, co naprawdę świadczy o tym, że dyrektorzy bardzo poważnie potraktowali tę prośbę. Co więcej, do każdej polskiej podstawówki zostanie wysłany wizytator, do końca marca, również na tej stronie internetowej zawisną ankiety wizytatorów. I to nie jest opinia Ministerstwa Edukacji Narodowej, to jest opinia dyrektorów, przedstawicieli rodziców i będzie opinia wizytatora na temat tego, jak polskie szkoły są przygotowane. Zajrzyjcie państwo, zobaczycie. Ponad 95% szkół ocenia swoje przygotowanie jako dobre albo bardzo dobre. 7% szkół przyznaje się, że są pewne rzeczy, które trzeba poprawić. Oczywiście z tymi szkołami będziemy pracować, będziemy pracować z samorządami, na terenie których te szkoły się znajdują. Ale to jest najlepszy weryfikator rzeczywistości, ponieważ pokazuje każdą szkołę.

I apel do rodziców. Jeżeli macie obawy, nie jesteście pewni, czy szkoła jest przygotowana, zajrzyjcie na stronę, pójďte do szkoły, porozmawiajcie z dyrektorem, porozmawiajcie z nauczycielem wczesnoszkolnym, sprawdźcie, czy w tej szkole jest kącik zabaw dla dzieci. Jeżeli coś was niepokoi, mamy specjalną infolinię, dzwońcie albo piszcie, będziemy to weryfikować. Im wcześniej, tym lepiej. Ja wiem, że

**Minister Edukacji Narodowej
Joanna Kluzik-Rostkowska**

państwu nie jest na rękę to, że i rodzice, i nauczyciele oceniają szkoły dobrze. Natomiast rzeczywistość zdecydowanie wygrywa z państwa propagandą. Dziękuję. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o odrzucenie informacji ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania o stanie przygotowań organów prowadzących do objęcia obowiązkiem szkolnym dzieci sześciolatkich, zawartej w druku nr 1825, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. Za wnioskiem oddało głos 201 posłów, przeciwnego zdania było 229 posłów, 2 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wniosek o odrzucenie informacji odrzucił, a tym samym przyjął informację do wiadomości.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 8. porządku dziennego: Rozpatrzenie poselskiego wniosku o zarządzenie ogólnopolskiego referendum w sprawie zniesienia obowiązku szkolnego sześciolatków.

Sejm wysłuchał uzasadnienia wniosku przedstawionego przez przedstawiciela wnioskodawców pana posła Kazimierza Michała Ujazdowskiego oraz przeprowadził dyskusję.

Przechodzimy do głosowania.

Sejm, zgodnie z art. 66 ust. 2 regulaminu Sejmu, podejmuje uchwałę w sprawie przyjęcia wniosku o przeprowadzenie referendum bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy ustawowej liczby posłów.

Przyjęcie tego wniosku będzie oznaczało, że Sejm, zgodnie z art. 66 ust. 3 regulaminu Sejmu, skierował go do Komisji Ustawodawczej w celu przygotowania i przedstawienia projektu uchwały o przeprowadzeniu referendum.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana posła Artura Ostrowskiego.

Posel Artur Ostrowski:

Pani Marszałek! Panie Premierze! Wysoki Sejmie! Jedyne referendum ogólnokrajowe, które odbyło się w ostatnich latach, to referendum, które przeprowadzono za czasów rządów Leszka Millera i Sojuszu Lewicy Demokratycznej. Od tego czasu żaden rząd nie pyta Polaków o zdanie, nikt się w to zdanie nie wśluhuje. My głosujemy za przyjęciem wniosku o ogło-

szenie referendum, bo chcemy, aby Polacy wyrazili swoje zdanie w tej sprawie.

Kieruję pytanie do pana premiera, już po raz kolejny z rządu, czynię to od kilku lat. Ten problem można rozwiązać w bardzo prosty sposób. Obecnie każde dziecko sześciolatnie musi przejść roczne przygotowanie przedszkolne, czyli pójść do zerówki, jedno do przedszkola, inne go szkoły. Można zrealizować program I klasy tam, gdzie dziecko przebywa – jeśli przebywa w przedszkolu, to w przedszkolu, jeśli w szkole, to w szkole. Problem byłby rozwiązany, gdyby przyjąć propozycję Sojuszu Lewicy Demokratycznej. Ale widzę, że ani pani minister Hall, ani pani minister Szumilas, ani pani minister Kluzik-Rostkowska nie potrafi czy też nie chce tego zrozumieć. Jaki jest powód nieprzyjęcia tej naszej propozycji, która wychodzi naprzeciw oczekiwaniom rodziców? Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Marszałek:

Bardzo proszę o zabranie głosu pana posła Sławomira Kłosowskiego.

Posel Sławomir Kłosowski:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Pytanie do Donalda Tuska. Dlaczego pan, dlaczego rząd tak bardzo, panicznie wręcz, boi się zapytać o opinię Polaków w tej sprawie? Przed kilkoma miesiącami, 8 listopada, większość rządowa odrzuciła wniosek o referendum, wniosek obywatelski, pod którym podpisało się około miliona Polaków. My wychodzimy ich oczekiwaniom naprzeciw. Wtedy padał zarzut, że wniosek zawierał zbyt wiele pytań. W związku z tym dajemy pod rozwagę Wysokiej Izbie, a później Polakom jedno pytanie. To referendum można byłoby urządzić bezkosztowo, przy okazji eurowyborów, 25 maja. Pewnie wpłynęłoby to dodatkowo na frekwencję. W związku z tym pytanie do Donalda Tuska: Dlaczego tak bardzo boi się pan opinii Polaków w tej sprawie?

I pytanie do przedstawiciela wnioskodawców, pana posła Ujazdowskiego: Czym różni się obecny wniosek o referendum...

Marszałek:

Dziękuję, czas minął, panie pośle.

Posel Sławomir Kłosowski:

...klubu Prawa i Sprawiedliwości od wniosku obywatelskiego? Dziękuję. *(Oklaski)*

Marszałek:

Proszę o zabranie głosu panią poseł Marzenę Dorotę Wróbel

Posel Marzena Dorota Wróbel:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Tragiczną spuścizną komunizmu jest przekonanie rządzących o tym, że wiedzą lepiej, jaka jest rzeczywistość i co jest potrzebne obywatelom, aniżeli sami obywatele. Tutaj mamy do czynienia z taką klasyczną arogancją władzy. My od lat mówimy, że podstawy programowe, na które rząd wydał mnóstwo pieniędzy, są niezgodne z wiedzą o rozwoju psychofizycznym dziecka i że dlatego rodzice boją się posłać dzieci wcześniej do szkoły, dlatego protestują, dlatego uważają, że to oni przede wszystkim powinni decydować o tym, kiedy dziecko rozpocznie naukę w szkole, żeby później nie było niepowodzeń szkolnych. Ta podstawa programowa zakłada, że umiejętności, które wcześniej były opanowywane przez dwa lata, będą opanowywane przez dziecko dosłownie w parę miesięcy. Dotyczy to zwłaszcza nauki czytania i pisanie. Dziecko w I klasie musi się nauczyć...

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Posel Marzena Dorota Wróbel:

...czytać, pisać i tworzyć proste zdania.

Marszałek:

Pani poseł, dziękuję. Czas minął.

Posel Marzena Dorota Wróbel:

Pani marszałek, dlaczego rząd nie szanuje...

Marszałek:

Pani poseł...

Posel Marzena Dorota Wróbel:

...obywateli?

Marszałek:

Bardzo proszę o zabranie głosu minister edukacji narodowej panią Joannę Kluzik-Rostkowską.

**Minister Edukacji Narodowej
Joanna Kluzik-Rostkowska:**

Pani Marszałek! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Zwracam się do prawej strony sali. Proszę państwa,

program PiS z roku 2005 str. 99: Prawo i Sprawiedliwość uważa za zasadne obniżenie wieku szkolnego do lat 6. (*Oklaski, poruszenie na sali*) I pytanie jest takie. Prawo i Sprawiedliwość nie miało żadnych wątpliwości co do tego, czy postulować obniżenie wieku szkolnego, chociaż wtedy tylko 55% pięcioletków podlegało edukacji przedszkolnej, zerówkowej.

(*Posel Jadwiga Wiśniewska: Ale szkoły są nieprzygotowane.*)

Dzisiaj to jest blisko 100%. Wtedy kiedy było to 55%, byliście za, a kiedy jest blisko 100, jesteście przeciw. Osiem czy siedem lat temu było 20 tys. nauczycieli pracujących w świetlicach, dzisiaj jest 33 tys. Ale wtedy byliście za, a dzisiaj jesteście przeciw. Siedem lat temu nie było ani jednego kącika zabaw w szkole podstawowej przygotowanego dla uczniów klasy I, dzisiaj ponad 90% klas I ma te kąciki i jest przygotowanych na przyjęcie sześciolatków. Ale mimo to wtedy byliście za, a dzisiaj jesteście przeciw. Wtedy w klasach pierwszych w szkołach podstawowych było 2400 tys. dzieci, teraz jest 2100 tys., czyli mniej, zatem łatwiej wprowadzić te rozwiązania.

Proszę państwa, to jest po prostu propaganda. Jesteśmy znacznie lepiej przygotowani niż 8 lat temu, nie ma co do tego żadnych wątpliwości. Odsyłam do poprzedniego punktu, do ankiet, do deklaracji wypełnianych przez dyrektorów i przez rady rodziców. Rozumiem, że sytuacja polityczna się zmieniła i wtedy byliście za, a dzisiaj jesteście przeciw. Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Bardzo proszę o zabranie głosu przedstawiciela wnioskodawców...

Panie pośle, proszę nie wchodzić na mównicę.

(*Posel Sławomir Kłosowski: Ale pani poseł nie zrozumiała mojej wypowiedzi.*)

Pani poseł nie wymieniła pana nazwiska, nie odnosiła się do pana imiennie. Proszę opuścić mównicę.

(*Posel Sławomir Kłosowski: Ale nie zrozumiała...*)

Tym razem proszę zrozumieć, co ja do pana mówię. Pan poseł Kazimierz Michał Ujazdowski w imieniu wnioskodawców.

Bardzo proszę.

Posel Kazimierz Michał Ujazdowski:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Zaczę od ostatniej kwestii. Niekiedy sprawy poważne przybierają charakter komediowy. Ja o tym mówiłem pani minister. Przede wszystkim trzeba porównać program i politykę rządu Prawa i Sprawiedliwości i program i politykę rządu Platformy Obywatelskiej. Rząd Kazimierza Marcinkiewicza i rząd Jarosława Kaczyńskiego nie realizował przymusu szkolnego w odniesieniu do sześciolatków, a pani jako członek tego rządu powin-

Posel Kazimierz Michał Ujazdowski

na o tym najlepiej wiedzieć. (*Oklaski*) Nie zadaje się pytań samemu sobie, bo to grozi rozszczepieniem osobowości. (*Wesołość na sali, oklaski*)

Było pytanie dotyczące różnicy między jednym a drugim referendum. One wyrastają z tej samej potrzeby, wynikają przede wszystkim z respektu dla praw konstytucyjnych, o których mówił pan poseł Ostrowski. W przypadku pierwszego referendum to było blisko 1 mln podpisów, rzecz niespotykana po referendum emerytalnym, i to należało uszanować. Przecież nie zebralibyście na ulicy nawet 10 tys. podpisów pod polityką edukacyjną Platformy Obywatelskiej, nie wyszlibyście nawet na ulicę (*Oklaski*), ale brniecie zawzięcie i z zaciętrzewieniem w realizację czegoś, co naprawdę nie jest przygotowane.

To Najwyższa Izba Kontroli, bynajmniej niewyrażająca sympatii dla Prawa i Sprawiedliwości (*Wesołość na sali*), oceniła to przygotowanie bardzo surowo, bardzo krytycznie. I to pani minister Kluzik-Rostkowska, tak jak Edward Gierek, maluje trawę na zielono przed dożynkami. (*Oklaski*) Jesteście w tej sprawie zawzięci i zaciętrzewieni kosztem praw rodziców i kosztem dzieci.

(*Posel Krystyna Pawłowicz: O to chodzi, tak jest.*)

Panie premierze, pan jeździ po Europie jako przyjaciel wolności, to proszę może Polakom dać prawo do korzystania z wolności politycznej. (*Oklaski*) Od tego zacznijmy. Każdy z nas łatwo pokazuje się jako przyjaciel wolności w konfrontacji z Putinem, ale... Inne standardy, po prostu inne standardy. (*Oklaski*)

Mamy bardzo prosty wybór, to jest wybór między respektem dla praw konstytucyjnych a ich lekceważeniem, między prawami rodziców, dobrem dziecka a zaciętrzewieniem i zawziętością Platformy Obywatelskiej. Wybór jest jasny. Apeluję do posłów, żeby stanęli po stronie respektu dla praw obywatelskich, szczególnie do PSL. Nie macie powodu bać się opinii publicznej, bo przyłożycie rękę do złej decyzji, a potem nie będzie was w parlamencie. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Marszałek:

O głos poprosiła minister edukacji narodowej pani Joanna Kluzik-Rostkowska.

Bardzo proszę.

**Minister Edukacji Narodowej
Joanna Kluzik-Rostkowska:**

Pani Marszałek! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Jeżeli państwo uważacie, że zarówno dyrektorzy szkół, jak i rady rodziców malują trawę na zielono, to znaczy, że ich po prostu nie szanujecie. (*Poruszenie na sali*) (*Oklaski*) Uważam, że należy im się większy szacunek niż to, co państwo prezentujecie w tej chwili. Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o przeprowadzenie referendum ogólnokrajowego w sprawie zniesienia obowiązku szkolnego sześciolatków, zawartego w druku nr 2022, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. Większość bezwzględna – 218. Za wnioskiem oddało głos 174 posłów, przeciwnego zdania było 254 posłów, 7 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów nie uwzględnił wniosku.

Pan poseł Wincenty Elsner z wnioskiem formalnym.

Bardzo proszę.

Posel Wincenty Elsner:

Pani Marszałkini! Wysoka Izbo! Składam wniosek o zarządzenie przerwy i zwołanie Konwentu Seniorów. Jest jeszcze ostatnia szansa, aby uniknąć tego kompromitującego Sejm głosowania w sprawie 25-lecia okrągłego stołu, bo są sprawy, nad którymi się nie głosuje. (*Oklaski*) Proszę państwa, za parę miesięcy będziemy obchodzili w tej Izbie 70-lecie wybuchu powstania warszawskiego i upadku powstania warszawskiego. Czy wyobrażacie sobie głosowanie, w którym jedni będą za, a inni przeciw? Są sprawy, nad którymi się nie głosuje, i taką sprawą jest okrągły stół. Można go oceniać jako kapitulację albo jako zwycięstwo, można uznać, że to była konieczność albo że to było niepotrzebne, tak jak powstanie warszawskie. Są sprawy, nad którymi się nie głosuje. To na pewno był początek nowej Polski, nawet kadencje tego Sejmu liczą się od 1991 r., od pełnych wyborów, które to wybory były naturalną konsekwencją obrad okrągłego stołu. (*Oklaski*)

Pani marszałkini, składam wniosek formalny o zwołanie Konwentu Seniorów. Może uda się jeszcze rzutem na taśmę porozumieć, abyśmy uczcili tę rocznicę okrągłego stołu, 25. rocznicę okrągłego stołu przyjęciem uchwały przez aklamację (*Oklaski*), abyśmy przyjęli tę uchwałę brawami, a nie przez naciśkanie przycisków zielonego albo czerwonego. Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

O głos w celu złożenia wniosku formalnego poprosił pan poseł Tadeusz Iwiński. Rozumiem, że z głosem przeciwnym.

Proszę bardzo.

Posel Tadeusz Iwiński:

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Taka była też intencja Klubu Poselskiego Sojusz Lewicy Demokratycznej. Gdy złożyliśmy pierwotny projekt uchwały, to ideą było to, żeby pokazać jedność naszej Izby i żeby przyjęło to przez aklamację. Niestety na posiedzeniu Komisji Kultury i Środków Przekazu okazało się, że jedno ugrupowanie, najmniejsze, które znalazło się w tej Izbie bez wyborów i które stara się w ostatnim czasie odróżnić w każdej sprawie, zaprotestowało przeciwko temu, zgłaszając kuriozalną poprawkę, która podważałaby wszystko to, co było zawarte w projekcie rezolucji. Później, mimo wysiłków pani przewodniczącej, szefowej komisji Śledzińskiej-Katarasińskiej, nie udało się, mimo że projekt SLD został wygładzony, sprowadzony do niezbędnego minimum – przecież ogromna większość czołowych figur politycznych, które są na tej sali, siedziała przy okrągłym stole. I powtórzyła się sytuacja. Gdyby była taka możliwość, że to jedno małe ugrupowanie pójdzie po rozum do głowy i wycofa się ze swojej pozycji, to wtedy rzeczywiście można byłoby przyjąć to przez aklamację. Jak mało co, jak mało które wydarzenie, niezależnie od podziałów w tej Izbie i społeczeństwie, było ono przełomem i, pomijając istotne różnice, pokazało drogę, to, że lepiej rozmawiać, niż strzelać do siebie – gdyby na Ukrainie był okrągły stół, może byłoby inaczej. Krótko mówiąc, być może ta przerwa jest potrzebna, gdyby pani marszałek miała wpływ na to małe ugrupowanie, żeby wycofało się ze swojej absurdalnej propozycji, wtedy przyjęlibyśmy tę uchwałę przez aklamację. Dziękuję. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Pan poseł Patryk Jaki z wnioskiem formalnym? Tylko w takim trybie pan poseł może się zgłosić.

(Poseł Patryk Jaki: Tak, z wnioskiem formalnym.)
Proszę.

Posel Patryk Jaki:

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Panie pośle, proszę się nie powoływać na powstanie warszawskie, ponieważ okrągły stół był zaprzeczeniem idei powstania warszawskiego. *(Poruszenie na sali)*

(Głosy z sali: Ooo...)

Panie Pośle! Wysoka Izbo! Wojciech Jaruzelski i jego ekipa nie usiedli do okrągłego stołu, żeby się władzą dzielić, ale po to, żeby władzę utrzymać. Dlatego wcale się nie dziwię, że SLD jest autorem projektu tej uchwały, ponieważ to prawda: okrągły stół to jest wasz największy sukces. *(Poruszenie na sali)*

Jesteście dzisiaj wszyscy dumni z okrągłego stołu? To mam trzy pytania. Czy jesteście dumni z tego, że ponad 50 tys. funkcjonariuszy Służb Bezpieczeństwa do dzisiaj otrzymuje emerytury w wysokości 5,5 tys. zł, a ich ofiary dostają 5 tys. zł mniej? Czy jesteście dumni z tego, że morderca księdza Popiełuszki otrzymuje emeryturę w wysokości 4,5 tys. zł? Czy jesteście dumni z tego, że autorzy katowni UB są chowani...

(Głos z sali: Nie.)

...z wojskowymi honorami na Powązkach? Czy jesteście w końcu dumni z tego, że przez okrągły stół wolne wybory szybciej odbyły się w Bułgarii i w Rumunii niż w Polsce? Musimy sobie dzisiaj powiedzieć wprost: okrągły stół to było ordynarne ładowanie na cztery łapy całego aparatu PRL. Dzisiaj wszyscy, oprócz „Solidarnej Polski”... *(Poruszenie, weselość na sali)*

(Głosy z sali: Ojej!)

...chcecie zorganizować nam w Sejmie drugą Magdalenkę – nie będzie na to zgody. *(Oklaski)*

(Głosy z sali: Brawo!)

Marszałek:

Panie pośle, nie było wniosku formalnego, natomiast było wiele pytań, a to nie jest ten punkt.

Panie pośle, poddaję wniosek formalny pod głosowanie.

Kto z pań i panów posłów jest za ogłoszeniem przerwy, proszę podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 429 posłów. Za wnioskiem o przerwę zagłosowało 64 posłów, przeciwnego zdania było 358 posłów, 7 posłów wstrzymało się od głosu.

Informuję, że wniosek upadł.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 9. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Kultury i Środków Przekazu o poselskim projekcie uchwały w sprawie uczczenia 25. rocznicy obrad Okrągłego Stołu.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez panią poseł Iwonę Śledzińską-Katarasińską oraz przeprowadził dyskusję.

W dyskusji nie zgłoszono poprawek.

Przechodzimy do głosowania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu uchwały zawartego w sprawozdaniu w druku nr 2160.

(Poseł Wincenty Elsner: Pani marszałek, wniosek formalny.)

Pytanie?

(Poseł Wincenty Elsner: Wniosek formalny był zgłoszony.)

Proszę.

Poseł Wincenty Elsner:

Pani marszałkini, ostatni w dniu dzisiejszym składany przeze mnie wniosek o przerwę i zwołanie Konwentu Seniorów.

Marszałek:

Proszę dotrzymać słowa.

Posel Wincenty Elsner:

Wysoka Izbo! To była dla mnie trudna decyzja – stanąć naprzeciwko swoich przyjaciół z opozycji i powiedzieć: Nie, nie poprzemy tej ustawy, dlatego że wówczas zaprzeczyłbym wszystkiemu temu, o co wtedy walczyliśmy, aby nie było równych i równiejszych, abyśmy nie dzielili przywilejów tylko dla niektórych. Bo ta ustawa to jest dzielenie biedy, dzielenie ludzi biednych na tych...

(*Posel Leszek Aleksandrak: Nie zarzekaj się.*)

Marszałek:

Panie pośle...

Posel Wincenty Elsner:

...którzy byli zasłużeni...

(*Posel Arkadiusz Mularczyk: To nie ten punkt.*)

Marszałek:

Panie pośle, to nie ten punkt. (*Wesołość na sali*)
Za chwilę będziemy głosować nad uchwałą o okrągłym stole.

Ale słowo się rzekło, musi pan dotrzymać słowa: ostatni wniosek formalny. Dziękuję bardzo. (*Wesołość na sali, oklaski*)

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu uchwały w sprawie uczczenia 25. rocznicy obrad Okrągłego Stołu, w brzmieniu proponowanym przez Komisję Kultury i Środków Przekazu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 425 posłów. Za wnioskiem głosowało 286 posłów, przeciwnego zdania było 31 posłów, 108 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm podjął uchwałę w sprawie uczczenia 25. rocznicy obrad Okrągłego Stołu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 27. porządku dziennego: Pierwsze czytanie senackiego projektu ustawy o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych (druk nr 2137) – kontynuacja.

Na 61. posiedzeniu Sejm wysłuchał uzasadnienia projektu ustawy przedstawionego przez pana senatora Jana Wyrowińskiego oraz przeprowadził dysku-

sję, w trakcie której zgłoszono wniosek o odrzucenie w pierwszym czytaniu projektu ustawy.

Poddam ten wniosek pod głosowanie.

Odrzucenie tego wniosku oznaczać będzie, że Sejm, zgodnie z propozycją zaopiniowaną przez Prezydium Sejmu, skierował ten projekt ustawy do Komisji Polityki Społecznej i Rodziny w celu rozpatrzenia.

Pan poseł Jerzy Borkowski.

Posel Jerzy Borkowski:

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Według opinii Senatu ustawa ta miała kosztować niewiele. Natomiast już podczas debaty pan minister finansów powiedział, że ustawa będzie kosztować bardzo dużo, miliardy. Jest tu jakaś niespójność, więc mam proste i krótkie pytanie do pana ministra finansów: Ile naprawdę będzie kosztować nas, podatników, ta ustawa, którą chcemy teraz wprowadzić? Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Odpowiedzi udzieli podsekretarz stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej pan minister Marek Bucior.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej
Marek Bucior:**

Pani Marszałek! Panie Premierze! Projekt przedstawiony przez Senat jest projektem senackim – od tego należy zacząć. Cele postawione przez Senat w tym projekcie służą pomocy działaczom opozycji antykomunistycznej, którzy są w najtrudniejszej sytuacji finansowej, sytuacji materialnej. Stanowisko rządu będzie przedstawione w niedalekiej przyszłości.

Obecnie przygotowujemy skutki finansowe dotyczące tego projektu, ale będą one bardzo wyraźnie uzależnione również od tych decyzji, które zostaną podjęte w Komisji Polityki Społecznej i Rodziny, gdyż to właśnie ta komisja musi zmierzyć się z problemem szczytnych celów i możliwości finansowych, możliwości budżetowych.

Nie mamy żadnej wątpliwości, że pomoc osobom, które znajdują się w najtrudniejszej sytuacji finansowej, jest konieczna, zaś problemem jest to, czy rzeczywiście konstrukcja tego projektu została tak przygotowana, aby dotyczyło to tylko i wyłącznie osób, które są w tej trudnej sytuacji, czy też również innych, pozostałych osób. Zobaczymy, wszystkie te wyliczenia będą uzależnione od tego, jak komisja będzie prowadziła prace. Na bieżąco będziemy wspierać komisję w tych pracach. Dziękuję.

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o odrzucenie w pierwszym czytaniu senackiego projektu ustawy o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych, zawartego w druku nr 2137, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Za oddało głos 56 posłów, przeciwnego zdania było 375 posłów, 2 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wniosek odrzucił, a tym samym skierował ten projekt do Komisji Polityki Społecznej i Rodziny w celu rozpatrzenia.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 28. porządku dziennego: Głosowanie nad wnioskiem o odrzucenie informacji Rady Ministrów o realizacji Strategii Rozwoju Kraju 2007–2015 w roku 2011 (druki nr 737 i 1714).

Sejm na 61. posiedzeniu wysłuchał informacji przedstawionej przez podsekretarza stanu w Ministerstwie Infrastruktury i Rozwoju pana Marcelego Niezgodę oraz sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Marcina Świąćickiego, a także przeprowadził dyskusję.

W dyskusji zgłoszono wniosek o odrzucenie informacji.

Wniosek ten poddam pod głosowanie.

Odrzucenie tego wniosku oznaczać będzie, że Sejm przyjął informację.

Komisje wnoszą o przyjęcie informacji zawartej w druku nr 737.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o odrzucenie informacji Rady Ministrów o realizacji Strategii Rozwoju Kraju 2007–2015 w roku 2011, zawartej w druku nr 737, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. Za oddało głos 203 posłów, przeciwnego zdania było 231 posłów, nie było głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm wniosek odrzucił, a tym samym przyjął informację do wiadomości.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 29. porządku dziennego: Głosowanie nad wnioskiem o odrzucenie informacji Rady Ministrów o realizacji Strategii Rozwoju Kraju 2007–2015 w roku 2012 (druki nr 1671 i 1716).

Sejm na 61. posiedzeniu wysłuchał informacji przedstawionej przez podsekretarza stanu w Ministerstwie Infrastruktury i Rozwoju pana Marcelego Niezgodę oraz sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Marcina Świąćickiego, a także przeprowadził dyskusję.

W dyskusji zgłoszono wniosek o odrzucenie informacji.

Wniosek ten poddam pod głosowanie.

Odrzucenie tego wniosku oznaczać będzie, że Sejm przyjął informację.

Komisje wnoszą o przyjęcie informacji zawartej w druku nr 1671.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o odrzucenie informacji Rady Ministrów o realizacji Strategii Rozwoju Kraju 2007–2015 w roku 2012, zawartej w druku nr 1671, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. Za oddało głos 203 posłów, przeciwnego zdania było 229 posłów, nie było głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm wniosek odrzucił, a tym samym przyjął informację do wiadomości.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 30. porządku dziennego: Głosowanie nad wnioskiem o odrzucenie przedstawionego przez prezesa Rady Ministrów dokumentu: „Stan bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz działania realizowane w tym zakresie w 2012 r.” (druki nr 1478 i 1578).

Na 61. posiedzeniu Sejm wysłuchał sekretarza stanu w Ministerstwie Infrastruktury i Rozwoju pana Zbigniewa Rynasiewicza, a także sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Andrzeja Kanię oraz przeprowadził dyskusję.

W dyskusji zgłoszono wniosek o odrzucenie przedstawionego dokumentu.

Poddam ten wniosek pod głosowanie.

Jego odrzucenie będzie oznaczało, że Sejm przyjął dokument do wiadomości.

Przypominam, że komisja wnosi o przyjęcie dokumentu.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o odrzucenie przedstawionego przez prezesa Rady Ministrów dokumentu: „Stan bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz działania realizowane w tym zakresie w 2012 r.”, zawartego w druku nr 1478, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. Za oddało głos 204 posłów, przeciwnego zdania było 231 posłów, nie było głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm wniosek odrzucił, a tym samym przyjął dokument do wiadomości.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 3. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz niektórych innych ustaw.

Marszałek

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez panią posel Izabelę Katarzynę Mrzygłocką oraz przeprowadził dyskusję, w trakcie której zgłoszono poprawki.

W związku z tym Sejm ponownie skierował projekt ustawy do komisji w celu ich rozpatrzenia.

Dodatkowe sprawozdanie komisji zostało paniom i panom posłom doręczone w druku nr 2161-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę komisji panią posel Izabelę Katarzynę Mrzygłocką.

**Posel Sprawozdawca
Izabela Katarzyna Mrzygłocka:**

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Premierze! Podczas drugiego czytania zostało zgłoszonych 29 poprawek. Komisja rozpatrzyła je na posiedzeniu 12 marca i rekomenduje przyjęcie poprawek 8. i 28. oraz odrzucenie pozostałych poprawek.

Pragnę państwa także poinformować, że Klub Parlamentarny Polskiego Stronnictwa Ludowego wycofał poprawki zgłoszone w drugim czytaniu. W sprawozdaniu jest to poprawka nr 4. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do głosowania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy zawartego w sprawozdaniu w druku nr 2161.

Komisja w dodatkowym sprawozdaniu przedstawia poprawki, nad którymi głosować będziemy w pierwszej kolejności.

Informuję, że poprawka 4. została wycofana.

Poprawki od 1. do 27. zostały zgłoszone do art. 1 projektu ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

W 1. poprawce do art. 2 ust. 1 pkt 32 wnioskodawcy proponują, aby robotami publicznymi było również zatrudnienie bezrobotnego przy pracach organizowanych przez powiat w urzędzie pracy.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 1. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 423 posłów. Za poprawką oddało głos 160 posłów, przeciwnego zdania było 230 posłów, 33 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

W 2. poprawce do art. 9 ust. 2d pkt 3 wnioskodawcy proponują, aby przepis ten dotyczył wszystkich

pracowników zatrudnionych w powiatowych urzędach pracy do obsługi projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego, a nie, jak proponuje komisja, na pokrycie tych kosztów tylko wobec pracowników nowo zatrudnionych.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 2. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. Za poprawką oddało głos 199 posłów, przeciwnego zdania było 229 posłów, 4 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

W 3. poprawce do art. 22 ust. 1–3 wnioskodawcy proponują, aby w miejsce Rady Rynku Pracy oraz jej wojewódzkiego i powiatowego odpowiednika wprowadzić Naczelną Radę Zatrudnienia oraz wojewódzkie i powiatowe rady zatrudnienia.

Informuję, że poprawka ta nie zawiera konsekwencji dla tekstu projektu ustawy.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 3. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 426 posłów. Za poprawką oddało głos 154 posłów, przeciwnego zdania było 238 posłów, 34 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

Przypominam, że 4. poprawka została wycofana.

W 5. poprawce do art. 33 ust. 4 pkt 1a wnioskodawcy proponują, aby starosta pozbawiał osobę bezrobotną statusu bezrobotnego w przypadku, gdy odmówiła ona zgody na ustalenie profilu pomocy bez uzasadnionej przyczyny.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 5. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 425 posłów. Za oddało głos 133 posłów, przeciwnego zdania było 291 posłów, 1 poseł wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

W 6. poprawce do art. 33 wnioskodawcy proponują skreślić dodawany ust. 4ca.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 6. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 419 posłów. Za oddało głos 149 posłów, przeciwnego zdania było 262 posłów, 8 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

Marszałek

W 7. poprawce do art. 33 wnioskodawcy proponują skreślić dodawane ust. 4h i 4i.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 7. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 431 posłów. Za oddało głos 131 posłów, przeciwnego zdania było 256 posłów, 44 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

W 8. poprawce do art. 60c ust. 2 wnioskodawcy proponują, aby refundacja kosztów poniesionych na składki na ubezpieczenia społeczne przysługiwała przez okres do 12 miesięcy, a nie, jak proponowała komisja, przez okres do 6 miesięcy.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 8. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. Za poprawką oddało głos 416 posłów, przeciwnego zdania było 11 posłów, 5 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę przyjął.

W 9. poprawce do art. 61b ust. 1 i 2 wnioskodawcy proponują, aby umowa, o której mowa w tych przepisach, dotyczyła doprowadzenia skierowanego bezrobotnego będącego w szczególnej sytuacji na rynku pracy do podjęcia odpowiedniej pracy.

Wnioskodawcy proponują również w ust. 5, aby w przypadku rozwiązania umowy albo wygaśnięcia umowy z winy skierowanego bezrobotnego przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1, agencja zatrudnienia nie była obowiązana do zwrotu otrzymanych środków.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 9. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. Za oddało głos 178 posłów, przeciwnego zdania było 231 posłów, 26 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

W 10. poprawce do art. 61g ust. 2 wnioskodawcy proponują, aby pośrednikiem finansowym mogła zostać także spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 10. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Za oddało głos 142 posłów, przeciwnego zdania było 286 posłów, 5 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

W 11. poprawce do art. 62a wnioskodawcy proponują nowe brzmienie ust. 9.

Z poprawką tą łączy się poprawka 12.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich odrzucenie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 11. i 12., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 426 posłów. Za oddało głos 160 posłów, przeciwnego zdania było 238 posłów, 28 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawki odrzucił.

W 13. poprawce do art. 62b ust. 1 wnioskodawcy proponują, aby realizacja Programu Aktywizacja i Integracja trwała 3 miesiące a nie, jak proponuje komisja, 2 miesiące.

Z poprawką tą łączy się poprawka 14.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich odrzucenie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 13. i 14., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. Za oddało głos 143 posłów, przeciwnego zdania było 252 posłów, 35 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawki odrzucił.

W poprawkach 15., od 17. do 22. i 24. wnioskodawcy proponują inny zakres i warunki zlecania działań aktywizacyjnych.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich odrzucenie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 15., od 17. do 22. i 24., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 424 posłów. Za oddało głos 187 posłów, przeciwnego zdania było 233 posłów, 4 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawki odrzucił.

W 16. poprawce do art. 66d ust. 4 wnioskodawcy proponują, aby do realizatora kierować nie mniej niż 20 bezrobotnych, a nie, jak proponuje komisja, nie mniej niż 200 bezrobotnych.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 16. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Marszałek

Głosowało 433 posłów. Za oddało głos 195 posłów, przeciwnego zdania było 234 posłów, 4 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

Poprawki od 17. do 22. już rozpatrzyliśmy.

W 23. poprawce do art. 66g ust. 3 wnioskodawcy proponują, aby w okresie udziału bezrobotnego w działaniach świadczonych przez realizatora w ramach zlecenia działań aktywizacyjnych bezrobotny mógł skorzystać także z dotacji na otwarcie działalności gospodarczej, dofinansowania stażu, dofinansowania do wyposażenia lub utworzenia stanowiska pracy dla osoby niepełnosprawnej.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 23. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Za oddało głos 141 posłów, przeciwnego zdania było 256 posłów, 39 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

24. poprawkę już rozpatrzyliśmy.

W 25. poprawce do art. 71 ust. 1 pkt 2 wnioskodawcy proponują, aby okres, o którym mowa w tym przepisie, wynosił łącznie co najmniej 270 dni, a nie, jak proponuje komisja, co najmniej 365 dni.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 25. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Za oddało głos 188 posłów, przeciwnego zdania było 241 posłów, 4 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

W 26. poprawce do art. 72 wnioskodawcy proponują skreślić ust. 2.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 26. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 423 posłów. Za oddało głos 153 posłów, przeciwnego zdania było 227 posłów, 43 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

W 27. poprawce do art. 109f poprzez dodanie nowego ustępu wnioskodawcy proponują, aby ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego przeznaczonych na projekty systemowe mogły być finansowane koszty wynagrodzenia i składek na ubezpieczenie społeczne pracowników powiatowych urzędów pracy wykonujących zadania związane z realizacją tych projektów.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 27. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Za oddało głos 199 posłów, przeciwnego zdania było 230 posłów, 4 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

W 28. poprawce do art. 9 projektu ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o świadczeniach przedemerytalnych wnioskodawcy w art. 2 ust. 5 pkt 2 proponują, aby termin na złożenie wniosku, o którym mowa w tym przepisie, wynosił 30 dni, a nie, jak proponowała komisja, 14 dni.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 28. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 427 posłów. Za oddało głos 426 posłów, przy braku głosów przeciwnych i 1 głosie wstrzymującym się.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę przyjął.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana posła Ryszarda Zbrzyznego.

Posel Ryszard Zbrzyzny:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Bezrobocie jest ogromnym problemem społecznym w Polsce. Jesteśmy przodującym krajem w Unii Europejskiej, jeśli chodzi o wskaźnik bezrobocia. Przypomnę, że dzisiaj mamy 55. nowelizację tej ustawy. Pytanie zasadnicze: Co się stało, że aż 55 razy musieliśmy nowelizować tę ustawę? Jakie pozytywne efekty przynosiły, bo przecież o to tutaj chodzi, kolejne nowelizacje? Otóż w roku 2010 nakłady na aktywne formy walki z bezrobociem sięgały kwoty 7 mld zł. Jest rok 2014. Przypomnę, że w budżecie państwa mamy na to 4900 mln zł, a więc 40% mniej niż w roku 2010, i większy o kilka punktów procentowych wskaźnik bezrobocia.

Chciałbym zapytać: Czy ten projekt ustawy poprawia tę sytuację? (*Dzwonek*) Czy zmienia on usytuowanie ministra pracy w stosunku do ministra finansów, jeśli chodzi o wydatkowanie środków z Funduszu Pracy, czy nadal minister pracy będzie petentem u ministra finansów? (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Odpowiedzi udzieli sekretarz stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej pan minister Jacek Męcina.

Pan minister?

Bardzo proszę.

Minister Pracy i Polityki Społecznej Władysław Kosiniak-Kamysz:

Szanowna Pani Marszałek! Panie Premierze! Wysoki Sejmie! Propozycja przedstawiona przez rząd dotycząca reformy urzędów pracy jest w całości komplementarna i największą zmianą w historii. Dotyczy zarówno struktury, usprawnienia procedur, odbiurokratyzowania, jak również w swojej głównej części dotyczy nowych instrumentów wsparcia dla osób bezrobotnych. To jest model, to jest formuła obniżania kosztów pracy. To jest dzisiaj jedyna szansa na szybkie obniżenie kosztów pracy, korzystanie z nowych świadczeń aktywizacyjnych, staży, innej formuły szkoleń, innego rodzaju aktywności zawodowej, wsparcia aktywności zawodowej. Szczególne miejsce poświęciliśmy osobom młodym, jak również osobom powyżej 50. roku życia. Takiej propozycji jeszcze nigdy nie było, taka propozycja, tak globalna i całościowa, jeszcze nigdy nie była złożona. Dlatego nie przywiązywałbym wagi do drobnych zmian, które były przez wiele lat wprowadzane. To jest propozycja całościowa, która daje szansę na zmianę sytuacji wielu osób bezrobotnych w Polsce.

Jeżeli chodzi o sytuację na rynku pracy, bo takie pytanie też padło, to luty 2014 r. – pierwszy raz od 2008 r., kiedy co roku mieliśmy wzrost bezrobocia – jest miesiącem spadku bezrobocia. Oczywiście spadek ten nie jest jeszcze dzisiaj imponujący, ale jest to widoczna oznaka, że tendencje na rynku pracy odwróciły się. Poparcie dzisiaj tego projektu ustawy o reformie urzędów pracy – nie tylko jeśli chodzi o strukturę, jakość działania, ale też ofertę dla osób bezrobotnych – jest gwarancją szybszego tempa procesu zmian na rynku pracy i tego, że zwiększy się liczba osób, które znajdą zatrudnienie. Dlatego proszę Wysoką Izbę o poparcie tej inicjatywy. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo, panie ministrze.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz niektórych innych ustaw, w brzmieniu proponowanym przez Komisję Polityki Społecznej i Rodziny, wraz z przyjętymi poprawkami, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Za oddało głos 273 posłów, przeciwnego zdania było 126 posłów, 34 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 33. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Gospodarki o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Maksa Kraczkowskiego oraz przeprowadził dyskusję.

W dyskusji nie zgłoszono poprawek.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Przechodzimy do głosowania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy zawartego w sprawozdaniu w druku nr 2193.

Komisja przedstawia również wniosek mniejszości, nad którym głosować będziemy w pierwszej kolejności.

W jedynym wniosku mniejszości do art. 1 projektu ustawy zawierającego zmiany do ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych wnioskodawcy w art. 33 w dodawanym ust. 5b proponują, aby w przypadku, o którym mowa w tym przepisie, prezes Urzędu Regulacji Energetyki mógł odstąpić od wymierzenia kary określonej w ust. 1 pkt 5.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 429 posłów. Za oddało głos 150 posłów, przeciwnego zdania było 274 posłów, 5 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw w brzmieniu proponowanym przez Komisję Gospodarki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 428 posłów. Za oddało głos 419 posłów, przeciwnego zdania było 7 posłów, 2 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 13. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych oraz Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Baliwatem Guernsey w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w odniesieniu do przedsiębiorstw eksploatujących statki morskie lub statki powietrzne w transporcie międzynarodowym, podpisanej w Londynie dnia 8 października 2013 r.

Marszałek

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Jarosława Górczyńskiego oraz przeprowadził dyskusję.

W dyskusji nie zgłoszono poprawek.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisje wnoszą o uchwalenie projektu ustawy w brzmieniu przedłożenia zawartego w druku nr 2089.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Baliwatem Guernsey w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w odniesieniu do przedsiębiorstw eksploatujących statki morskie lub statki powietrzne w transporcie międzynarodowym, podpisanej w Londynie dnia 8 października 2013 r., w brzmieniu przedłożenia zawartego w druku nr 2089, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 425 posłów. Za oddało głos 419 posłów, przeciwnego zdania było 6 posłów, nie było głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Baliwatem Guernsey w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w odniesieniu do przedsiębiorstw eksploatujących statki morskie lub statki powietrzne w transporcie międzynarodowym, podpisanej w Londynie dnia 8 października 2013 r.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 14. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych oraz Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Baliwatem Guernsey w sprawie unikania podwójnego opodatkowania niektórych kategorii dochodów osób fizycznych, podpisanej w Londynie dnia 8 października 2013 r.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez panią poseł Teresę Piotrowską oraz przeprowadził dyskusję.

W dyskusji nie zgłoszono poprawek.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisje wnoszą o uchwalenie projektu ustawy w brzmieniu przedłożenia zawartego w druku nr 2090.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Baliwatem Guernsey w sprawie unikania podwójnego opodatkowania niektórych kategorii dochodów osób fizycznych, podpisanej w Londynie dnia 8 października 2013 r., w brzmieniu przedłożenia zawartego w druku nr 2090, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 426 posłów. Za oddało głos 425 posłów, 1 poseł był przeciwny, nie było głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Baliwatem Guernsey w sprawie unikania podwójnego opodatkowania niektórych kategorii dochodów osób fizycznych, podpisanej w Londynie dnia 8 października 2013 r.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 15. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych oraz Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Protokołu między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Korei o zmianie Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Korei w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Seulu dnia 21 czerwca 1991 roku, podpisanego w Seulu dnia 22 października 2013 r.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Maciej Orzechowskiego oraz przeprowadził dyskusję, w trakcie której nie zgłoszono poprawek.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisje wnoszą o uchwalenie projektu ustawy w brzmieniu przedłożenia zawartego w druku nr 2091.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o ratyfikacji Protokołu między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Korei o zmianie Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Korei w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Seulu dnia 21 czerwca 1991 roku, podpisanego w Seulu dnia 22 października 2013 r., w brzmieniu przedłożenia zawartego w druku nr 2091, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Za oddało głos 435 posłów, 1 poseł był przeciwny, nie było głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o ratyfikacji Protokołu między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Korei o zmianie Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Korei w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Seulu dnia 21 czerwca 1991 roku, podpisanego w Seulu dnia 22 października 2013 r.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 16. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny oraz Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy

Marszałek**o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Mołdawii o ubezpieczeniu społecznym, podpisanej w Warszawie dnia 9 września 2013 r.**

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez panią poseł Iwonę Kozłowską oraz przeprowadził dyskusję.

W dyskusji nie zgłoszono poprawek.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisje wnoszą o uchwalenie projektu ustawy w brzmieniu przedłożenia zawartego w druku nr 2093.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Mołdawii o ubezpieczeniu społecznym, podpisanej w Warszawie dnia 9 września 2013 r., w brzmieniu przedłożenia zawartego w druku nr 2093, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. Za oddało głos 429 posłów, 1 poseł był przeciwnego zdania, nie było głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Mołdawii o ubezpieczeniu społecznym, podpisanej w Warszawie dnia 9 września 2013 r.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 17. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Obrony Narodowej o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz zmianie ustawy o uposażeniu żołnierzy niezawodowych oraz niektórych innych ustaw.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Stefana Niesiołowskiego oraz przeprowadził dyskusję, w trakcie której nie zgłoszono poprawek.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy zawartego w sprawozdaniu w druku nr 2158.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana posła Mariusza Antoniego Kamińskiego.

Poseł Mariusz Antoni Kamiński:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Ta ustawa wprowadza niewielkie zmiany w systemie funkcjonowania Narodowych Sił Rezerwowych. One są korzystne dla żołnierzy NSR pod względem finansowym, socjalnym, dlatego je poprzemy. Narodowe Siły Rezerwowe potrzebują jednak dzisiaj nie korekty, tylko radykalnej zmiany. Ten system nie działa. Narodowe Siły Rezerwowe miały częściowo zapełnić lukę po wprowadzeniu armii zawodowej i zaniechaniu powszechnego poboru, ale tak się nie stało.

Dzisiaj Polska, największy kraj w Europie Środkowo-Wschodniej w NATO, ma 10 tys. Narodowych Sił Rezerwowych, to dużo za mało. Ten system naprawdę nie działa. Straciliśmy już pięć roczników od chwili wprowadzenia zawodowej armii, które nie mają żadnego przeszkolenia wojskowego. I naprawdę nie trzeba wprowadzać powszechnego poboru, bo jest wielu ochotników, których można przeszkolić i Narodowe Siły Rezerwowe mogą liczyć nawet 50 tys., a utrzymanie żołnierza Narodowych Sił Rezerwowych kosztuje pięć razy mniej niż żołnierza zawodowego. *(Dzwonek)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Poseł Mariusz Antoni Kamiński:

Panie premierze, pytanie: Kiedy pana rząd wreszcie przygotuje poważną reformę? Kiedy zmienicie system Narodowych Sił Rezerwowych?

Marszałek:

Panie pośle, bardzo dziękuję.

Poseł Mariusz Antoni Kamiński:

Kiedy dzięki temu Polska będzie naprawdę bezpieczna? Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Marszałek:

Bardzo dziękuję.

Proszę o zabranie głosu pana posła Stanisława Wziątka.

Poseł Stanisław Wziątek:

Szanowna Pani Marszałek! Panie i Panowie Posłowie! Panie Premierze! Ustawa o powszechnym obowiązku obrony to de facto dyskusja nad filozofią funkcjonowania Narodowych Sił Rezerwowych. Projekt ustawy eliminuje pewne słabości i nie ma wątpliwości, że ten projekt trzeba poprzeć. Natomiast mówiąc o filozofii, panie premierze, chciałbym poprosić pana premiera o to, żeby zechciał pan przeanalizować skuteczność funkcjonowania aktualnej struktury Narodowych Sił Rezerwowych. Ta skuteczność jest bardzo słaba. NSR w tej chwili to uzupełnianie składów osobowych poszczególnych jednostek. Narodowe Siły Rezerwowe nigdy nie osiągnęły liczby, która była wcześniej prognozowana. To jest po prostu formuła nieskuteczna.

Posel Stanisław Wziątek

Panie premierze, apeluję do pana i proszę o to, żeby pan przeanalizował to, co jest w tej chwili słabością, i spowodował, żeby przyjęto argumenty większości tej sali (*Dzwonek*), argumenty dotyczące potrzeby zmiany filozofii w kierunku zwartych pododdziałów, bo tylko wtedy będziemy mogli mówić o rzeczywistym działaniu na korzyść bezpieczeństwa narodowego. Dziękuję. (*Oklaski*)

(*Przewodnictwo w obradach obejmuje wicemarszałek Sejmu Cezary Grabarczyk*)

Wicemarszałek Cezary Grabarczyk:

Dziękuję panu posłowi.
Głos ma pan poseł Andrzej Rozenek, Twój Ruch.

Posel Andrzej Rozenek:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Trwa sprzątanie po czterech latach rządów ministra Klicha w Ministerstwie Obrony Narodowej, który okazał się barbarzyńcą. (*Oklaski*)

(*Głos z sali: Barbarzyńca!*)

To, co mamy, sytuacja, która jest w NSR, to jego zasługa. Chcę z tej mównicy podziękować ministrowi Siemoniakowi za to, że wreszcie naprawia polskie Siły Zbrojne. Ale mam też pytanie: Ile jeszcze mamy takich miejsc do posprzątania po tych czterech bezowocnych, delikatnie mówiąc, latach rządów ministra Klicha? Dziękuję. (*Oklaski*)

(*Głosy z sali: Brawo!*)

Wicemarszałek Cezary Grabarczyk:

Dziękuję panu posłowi.

Odpowiedzi udzieli podsekretarz stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej pan minister Maciej Jankowski.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej Maciej Jankowski:

Panie Marszałku! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Dziękując wszystkim klubom za poparcie przedłożonego przez rząd projektu, traktuję pytania, które tutaj padły, jako pytania częściowo retoryczne, a częściowo głosy w dyskusji nad polską polityką obronną.

Nie zgadzam się z ocenami dotyczącymi obecnego stanu polskich Sił Zbrojnych. Uważam, że ta krytyka ze strony części panów posłów jest niesprawiedliwa.

Natomiast oczywiście każde wsparcie polskiej armii witamy z radością, więc dziękuję za aktywność na tym polu. (*Oklaski*)

(*Przewodnictwo w obradach obejmuje marszałek Sejmu Ewa Kopacz*)

Marszałek:

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz zmianie ustawy o uposażeniu żołnierzy niezawodowych oraz niektórych innych ustaw, w brzmieniu proponowanym przez Komisję Obrony Narodowej, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 429 posłów. Za oddało głos 428 posłów, przeciwnego zdania był 1 poseł, nie było głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 18. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Gospodarki oraz Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Krzysztofa Gadowskiego oraz przeprowadził dyskusję.

Przechodzimy do głosowania.

Przypominam, że Sejm odrzuca poprawkę Senatu bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy ustawowej liczby posłów.

Jeżeli Sejm nie odrzuci poprawki Senatu bezwzględną większością głosów, uważa się ją za przyjętą.

Głosować będziemy nad wnioskami o odrzucenie poprawek Senatu.

W poprawce 1. do art. 9a ust. 8a ustawy Prawo energetyczne Senat proponuje, aby obniżyć dolną granicę jednostkowej opłaty zastępczej do 5% średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 417 posłów. Większość bezwzględna – 209. Za oddało głos 195 posłów, przeciwnego zdania było 221 posłów, 1 poseł wstrzymał się od głosu.

Marszałek

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W poprawce 2. do art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy nowelizującej Senat proponuje, aby wyrazy „w latach 2014–2018” zastąpić wyrazami „w każdym roku, począwszy od 2014 r. do 2018 r.”.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. Większość bezwzględna – 216. Za oddało głos 11 posłów, przeciwnego zdania było 418 posłów, 1 poseł wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 19. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o prokuraturze, ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz ustawy o Sądzie Najwyższym.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Czesława Gluzę oraz przeprowadził dyskusję.

Przechodzimy do głosowania.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

Poprawki od 1. do 3. Senat zgłosił do art 1. ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o prokuraturze.

W 1. poprawce do art. 51 Senat proponuje dodać ust. 1d określający zasady ponoszenia kosztów badania i wydania orzeczenia przez lekarza orzecznika oraz komisję lekarską ZUS.

Z poprawką tą łączą się poprawki 4. i 7.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o przyjęcie tych poprawek.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 1., 4. i 7., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 429 posłów. Większość bezwzględna – 215. Za oddało głos 4 posłów, przeciwnego zdania było 424 posłów, 1 poseł wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki Senatu przyjął.

W poprawkach 2., 5. i 8. Senat proponuje zmiany o charakterze redakcyjnym.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o przyjęcie tych poprawek.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 2., 5. i 8., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 421 posłów. Większość bezwzględna – 211. Za oddało głos 4 posłów, przeciwnego zdania było 416 posłów, 1 poseł wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki Senatu przyjął.

W 3. poprawce do art. 51 ust. 1b Senat proponuje, aby prokuratorowi przysługiwał sprzeciw od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS.

Z poprawką tą łączą się poprawki 6. i 9.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o przyjęcie tych poprawek.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 3., 6. i 9., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. Większość bezwzględna – 216. Za oddało głos 4 posłów, przeciwnego zdania było 425 posłów, 1 poseł wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki Senatu przyjął.

Poprawki od 4. do 9. już rozpatrzyliśmy.

W 10. poprawce do art. 4 ustawy nowelizującej Senat proponuje zmianę przepisu przejściowego.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 10. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. Większość bezwzględna – 217. Za oddał głos 1 poseł, przeciwnego zdania było 430 posłów, 1 poseł wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o prokuraturze, ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz ustawy o Sądzie Najwyższym.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 20. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Roberta Kropiwnickiego oraz przeprowadził dyskusję.

Przechodzimy do głosowania.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

Marszałek

Poprawki od 1. do 5. Senat zgłosił do art. 1 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych.

W poprawkach 1. do art. 10 § 1a, 2. do art. 10 § 1b oraz 4. do art. 10 § 1d Senat proponuje zmiany o charakterze redakcyjnym.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 1., 2. i 4., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 431 posłów. Większość bezwzględna – 216. Brak było głosów za, było 430 głosów przeciwnych i 1 głos wstrzymujący się.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki Senatu przyjął.

W 3. poprawce do art. 10 § 1d Senat proponuje, aby kryteria zniesienia sądu rejonowego określone w tym przepisie nie odnosiły się wyłącznie do sądów rejonowych utworzonych na zasadach określonych w § 1a lub 1b.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 3. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Większość bezwzględna – 217. Nie było głosów za, było 431 głosów przeciwnych i 2 głosy wstrzymujące się.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Poprawkę 4. Senatu już rozpatrzyliśmy.

W 5. poprawce do art. 10 § 1d Senat proponuje zmianę o charakterze redakcyjnym.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 5. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 427 posłów. Większość bezwzględna – 214. Za oddał głos 1 poseł, przeciwnego zdania było 424 posłów, 2 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 6. poprawce do art. 2 ust. 1 zdanie drugie ustawy nowelizującej Senat proponuje uzupełnić odesłanie zawarte w tym przepisie o art. 10 § 1b.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 6. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 429 posłów. Większość bezwzględna – 215. Nie było głosów za, było 428 głosów przeciwnych i 1 głos wstrzymujący się.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 7. poprawce do art. 2 ust. 1 zdanie drugie ustawy nowelizującej Senat proponuje zmianę o charakterze redakcyjnym.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 7. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. Większość bezwzględna – 216. Nie było głosów za, było 429 głosów przeciwnych i 1 głos wstrzymujący się.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 8. poprawce do art. 3 ust. 1 ustawy nowelizującej Senat proponuje, aby odesłanie zawarte w tym przepisie odnosiło się do art. 2 ust. 1.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 8. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 429 posłów. Większość bezwzględna – 215. Nie było głosów za, głosów przeciwnych było 428, 1 poseł wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 9. poprawce do art. 3 ust. 1 ustawy nowelizującej Senat proponuje, aby sądy rejonowe, o których mowa w tym przepisie, z dniem ich utworzenia, stały się sądami właściwymi dla wszystkich spraw, które wpłynęły do tych wydziałów.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 9. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Większość bezwzględna – 217. Za oddał głos 1 poseł, przeciwnego zdania było 430 posłów, 2 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 10. poprawce do art. 5 ustawy nowelizującej Senat proponuje, aby art. 4a ustawy z 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury w za-

Marszałek

kresie, o którym mowa w tym przepisie, stosować również do innych pracowników wydziałów zamiejscowych sądów rejonowych.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 10. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Większość bezwzględna – 217. Za oddał głos 2 posłów, przeciwnego zdania było 430 posłów, 1 poseł wstrzymał się od głosu. (*Poruszenie na sali*)

(*Posłowie Polskiego Stronnictwa Ludowego podnoszą tabliczki z napisem „sąd rejonowy”*)

(*Głosy z sali: Wyżej, wyżej.*)

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych. (*Gwar na sali*)

Powracamy do rozpatrzenia punktu 21. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez panią poseł Zofię Czernow oraz przeprowadził dyskusję.

Przechodzimy do głosowania.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

Poprawki od 1. do 9. Senat zgłosił do art. 1 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych.

W 1. poprawce do art. 57 § 7 Senat proponuje, aby zgłaszający urodzony przed dniem 1 sierpnia 1972 r. składał w postaci papierowej oświadczenie, o którym mowa w tym przepisie.

Z poprawką tą łączy się poprawka 2. do art. 57aa § 2 i 3.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 1. i 2., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. Większość bezwzględna – 220. Za oddał głos tylko 1 poseł, przeciwnego zdania było 315 posłów, 122 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki Senatu przyjął.

W 3. poprawce Senat proponuje inne brzmienie art. 57ac § 1.

Z poprawką tą łączy się poprawka 5. do art. 57ac § 2.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 3. i 5., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 428 posłów. Większość bezwzględna wynosi 215. Za oddał głos tylko 1 poseł, przeciwnego zdania było 426 posłów, również 1 poseł wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki Senatu przyjął.

W 4. poprawce do art. 57ac § 2 Senat proponuje zmiany o charakterze redakcyjno-legislacyjnym.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 4. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. Większość bezwzględna wynosi 218. Nie było głosów za, przeciwnych głosów było 433, był również 1 głos wstrzymujący się.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Poprawkę 5. Senatu już rozpatrzyliśmy.

W 6. poprawce do art. 57ad § 1 Senat proponuje, aby w razie cofnięcia zgłoszenia na wolne stanowisko sędziowskie prezes właściwego sądu niezwłocznie przekazywał za pośrednictwem systemu teleinformatycznego do Krajowej Rady Sądownictwa oświadczenie o cofnięciu zgłoszenia.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 6. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 428 posłów. Większość bezwzględna wynosi 215. Nie było głosów za, przeciwnych głosów było 427, 1 poseł wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 7. poprawce do art. 58 § 2 Senat proponuje, aby zgromadzenie ogólne sędziów apelacji albo zgromadzenie ogólne sędziów okręgu opiniowało zgłoszonych kandydatów w drodze głosowania i przekazywało prezesowi odpowiednio sądu apelacyjnego albo sądu okręgowego wszystkie zgłoszone kandydatury ze wskazaniem liczby uzyskanych głosów.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki

Przystępujemy do głosowania.

Marszałek

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 7. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. Większość bezwzględna wynosi 216. Za głosował tylko 1 poseł, przeciwnego zdania było 428 posłów, 1 poseł wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 8. poprawce do art. 58 § 4a Senat proponuje zmianę o charakterze redakcyjnym.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 8. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. Większość bezwzględna wynosi 216. Za oddało głos 4 posłów, przeciwnego zdania było 426 posłów, nie było głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 9. poprawce do art. 58 § 6 Senat proponuje skreślić odesłanie do art. 57a § 2.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 9. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. Większość bezwzględna wynosi 219. Za oddało głos 271 posłów, przeciwnego zdania było 165 posłów, 1 poseł wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm odrzucił poprawkę Senatu bezwzględną większością głosów.

W 10. poprawce do art. 70 § 1 pkt 7 ustawy Prawo o ustroju sądów wojskowych Senat proponuje wprowadzić odesłanie do art. 56 § 2a ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 10. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Większość bezwzględna wynosi 217. Za oddało głos 2 posłów, przeciwnego zdania było 430 posłów, 1 poseł wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Poprawki od 11. do 14. Senat zgłosił do art. 4 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa.

W 11. poprawce do art. 30 ust. 2a Senat proponuje, aby w sprawach indywidualnych dotyczących powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu powszechnego przewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa zwracał się do organów i instytucji objętych systemem teleinformatycznym za pośrednictwem tego systemu o przedstawienie również innych dokumentów.

Z poprawką tą łączy się poprawka 12. do art. 32 ust. 1a.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 11. i 12., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. Większość bezwzględna wynosi 218. Nie było głosów za, przeciwnych głosów było 434, 1 poseł wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki Senatu przyjął.

W 13. poprawce Senat proponuje m.in. nie dodawać do ustawy ust. 3a i 3b w art. 42.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 13. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. Większość bezwzględna wynosi 219. Nie było głosów za i wstrzymujących się, głosów przeciwnych było 437.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 14. poprawce w dodawanym ust. 3 w art. 33 Senat proponuje, aby wyjaśnienia kandydata do objęcia stanowiska sędziego sądu powszechnego oraz materiały uzupełniające mogły być składane także za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 14. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 427 posłów. Większość bezwzględna – 214. Nie było głosów za, było 426 głosów przeciwnych, 1 głos wstrzymujący się.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 15. poprawce w dodawanym art. 8a ustawy nowelizującej Senat proponuje wprowadzić do ustawy przepis przejściowy dotyczący regulaminu Krajowej Rady Sądownictwa.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Marszałek

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 15. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. Większość bezwzględna – 218. Za oddało głos 9 posłów, przeciwnego zdania było 425 posłów, nie było głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw.

Ogłaszam 5 minut przerwy. (*Oklaski*)

(*Przerwa w posiedzeniu od godz. 10 min 46 do godz. 10 min 54*)

Marszałek:

Wznawiam obrady.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 22. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Obrony Narodowej oraz Komisji Polityki Społecznej i Rodziny o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o kombatanach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego oraz niektórych innych ustaw.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Sławomira Piechotę i przeprowadził dyskusję. (*Gwar na sali*)

Proszę o zajmowanie miejsc, bo przystępujemy zaraz do głosowania.

Przechodzimy do głosowania.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

Poprawkę 1. Senat zgłosił do art. 1 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o kombatanach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego.

W poprawce do art. 19d Senat proponuje, aby wyrazy „art. 19a ust. 1 i 2” zastąpić wyrazami „art. 19a ust. 1–3”.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 357 posłów. Większość bezwzględna – 179. Za oddał głos tylko 1 poseł, przeciwnego zdania było 356 posłów, nie było głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął. (*Gwar na sali*)

Informuję tych, którzy tego nie zauważyli, że przerwa się już skończyła.

W poprawce 2. do art. 13 ustawy nowelizującej Senat proponuje zmianę odesłania.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 403 posłów. Większość bezwzględna – 202. Nie było głosów za i wstrzymujących się, 403 głosy były przeciwnie.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o kombatanach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 23. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Administracji i Cyfryzacji oraz Komisji Innowacyjności i Nowoczesnych Technologii o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zasadach prowadzenia zbiorów publicznych.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Waldemara Sługockiego oraz przeprowadził dyskusję.

Przechodzimy do głosowania.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

W poprawkach: 1., 2., 7., 8., 10., 11., 13., 14., 15., 19. oraz 27. Senat proponuje zmiany redakcyjno-legisłacyjne.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisje wnoszą o przyjęcie tych poprawek.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem: 1., 2., 7., 8., 10., 11., 13., 14., 15., 19. i 27. poprawek Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 422 posłów. Większość bezwzględna – 212. Nie było głosów za i wstrzymujących się, 422 głosy były przeciwnie.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki Senatu przyjął.

W poprawce 3. do art. 2 Senat proponuje zmianę legislacyjną.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 3. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Marszałek

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 429 posłów. Większość bezwzględna – 215. Nie było głosów za i wstrzymujących się, było 429 głosów przeciwnych.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W poprawce 4. do art. 4 ust. 2 Senat proponuje, aby akt założycielski zawierał w szczególności oświadczenie o niekaralności za przestępstwa, o których mowa w ust. 1.

Z poprawką tą łączą się poprawki 5., 12., 16., 18. oraz 26.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisje wnoszą o przyjęcie tych poprawek.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 4., 5., 12., 16., 18. i 26., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 425 posłów. Większość bezwzględna – 213. Za oddał głos 4 posłów, przeciwnego zdania było 421 posłów, nie było głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki Senatu przyjął.

W poprawce 6. do art. 6 ust. 2 Senat proponuje, aby organizator zbiórki wypełniał zgłoszenie zbiórki publicznej i doręczał je ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 6. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. Większość bezwzględna – 216. Za oddał głos 1 poseł, przeciwnego zdania było 429 posłów, nie było głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Poprawki 7. i 8. już rozpatrzyliśmy.

W poprawce 9. do art. 9 ust. 2 oraz art. 18 ust. 3 Senat proponuje, aby zgłoszenie zbiórki publicznej dokonywane w postaci elektronicznej osoba uprawniona do reprezentowania organizatora zbiórki opatrywała podpisami, o których mowa w tym przepisie.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 9. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. Większość bezwzględna – 217. Nie było głosów za i wstrzymujących się, były 432 głosy przeciwnie.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Poprawki od 10. do 16. już rozpatrzyliśmy.

W poprawce 17. do art. 13 ust. 3 Senat proponuje, aby zmiana składu komitetu społecznego była skuteczna z dniem zamieszczenia na portalu zbiorów publicznych informacji o zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 17. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Większość bezwzględna – 217. Nie było głosów za i wstrzymujących się, były 433 głosy przeciwnie.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Poprawki 18. i 19. już rozpatrzyliśmy.

W poprawce 20. do art. 15 ust. 1 pkt 2 Senat proponuje wyrazy „o którym mowa w art. 16” zastąpić wyrazami „o którym mowa w art. 16 albo art. 17”.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 20. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 429 posłów. Większość bezwzględna – 215. Nie było głosów za i wstrzymujących się, było 429 głosów przeciwnych.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W poprawce 21. do art. 16 ust. 2 pkt 2 Senat proponuje inny termin przesyłania sprawozdania przez komitety społeczne.

Z poprawką tą łączy się poprawka 22. do art. 17.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisje wnoszą o przyjęcie tych poprawek.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 21. i 22., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 427 posłów. Większość bezwzględna – 214. Nie było głosów za, były 424 głosy przeciwnie, 3 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki Senatu przyjął.

W poprawce 23. do art. 18 ust. 1 i art. 19 Senat proponuje skreślić wyrazy „i art. 17”.

Z poprawką tą łączy się poprawka 25. do art. 20.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisje wnoszą o przyjęcie tych poprawek.

Przystępujemy do głosowania.

Marszałek

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 23. i 25., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 429 posłów. Większość bezwzględna – 215. Za oddało głos 2 posłów, przeciwnego zdania było 427 posłów, nie było głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki Senatu przyjął.

W poprawce 24. do art. 18 ust. 3 i 4 Senat proponuje między innymi, aby sprawozdanie sporządzane w postaci papierowej opatrywała własnoręcznym podpisem osoba uprawniona do reprezentowania organizatora zbiórki.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 24. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Większość bezwzględna – 219. Nie było głosów za i wstrzymujących się, było 436 głosów przeciwnych.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Poprawki od 25. do 27. już rozpatrzyliśmy.

W poprawce 28. Senat proponuje nowe brzmienie art. 15 ustawy o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 28. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. Większość bezwzględna – 218. Za oddało głos 282 posłów, przeciwnego zdania było 30 posłów, 123 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm odrzucił poprawkę Senatu bezwzględną większością głosów.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu do ustawy o zasadach prowadzenia zbiorów publicznych.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 24. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez panią poseł Monikę Wielichowską oraz przeprowadził dyskusję.

Przechodzimy do głosowania.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

Poprawki od 1. do 3. Senat zgłosił do art. 1 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy Prawo o ruchu drogowym.

W 1. poprawce do art. 80k ust. 4 Senat określa katalog podmiotów uprawnionych do uzyskania informacji z Krajowego Punktu Kontaktowego.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. Większość bezwzględna – 216. Nie było głosów za, głosów przeciwnych było 429, 1 poseł wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 2. poprawce do art. 80k ust. 6 Senat proponuje, aby we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „naruszeń w ruchu drogowym” zastąpić wyrazami „naruszeń przepisów ruchu drogowego”.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 429 posłów. Większość bezwzględna – 215. Nie było głosów za i wstrzymujących się, 429 posłów było przeciwnych.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 3. poprawce do art. 80r ust. 6 Senat proponuje rozszerzenie wytycznych do rozporządzenia ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 3. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 426 posłów. Większość bezwzględna – 214. Nie było głosów za, 423 głosy były przeciw, 3 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 4. poprawce Senat proponuje nadać nowe brzmienie art. 5 ustawy nowelizującej.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 4. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 425 posłów. Większość bezwzględna – 213. Nie było głosów za, głosów przeciwnych było 421, 4 posłów wstrzymało się od głosu.

Marszałek

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 25. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Gospodarki o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo zamówień publicznych oraz niektórych innych ustaw.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Adama Szejnfelda oraz przeprowadził dyskusję.

Przechodzimy do głosowania.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

Poprawki od 1. do 3. Senat zgłosił do art. 1 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy Prawo zamówień publicznych.

W poprawkach 1. i 2. Senat proponuje zmiany o charakterze redakcyjno-legislacyjnym.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o przyjęcie tych poprawek.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 1. i 2., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 429 posłów. Większość bezwzględna – 215. Za oddało głos 2 posłów, przeciwnego zdania było 427 posłów, nie było głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki Senatu przyjął.

W 3. poprawce Senat proponuje między innymi dodanie ust. 3 do art. 68.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 3. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. Większość bezwzględna – 217. Za oddało głos 397 posłów, przeciwnego zdania było 35 posłów, nie było głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm odrzucił poprawkę Senatowi bezwzględną większością głosów.

W 4. poprawce do art. 3 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o zasadach finansowania nauki Senat proponuje zmiany o charakterze redakcyjnym.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 4. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 428 posłów. Większość bezwzględna – 215. Za oddało głos 419 posłów, przeciwnego zdania było 9 posłów, nie było głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm odrzucił poprawkę Senatowi bezwzględną większością głosów.

W 5. poprawce do art. 6 ustawy nowelizującej Senat proponuje między innymi skreślenie ust. 2.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 5. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 426 posłów. Większość bezwzględna – 214. Za oddało głos 418 posłów, przeciwnego zdania było 5 posłów, 3 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm odrzucił poprawkę Senatowi bezwzględną większością głosów.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo zamówień publicznych oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 26. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez panią posł Aleksandrę Trybuś oraz przeprowadził dyskusję.

Przechodzimy do głosowania.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

W poprawce polegającej na dodaniu art. 3a do ustawy o Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie Senat proponuje, aby minister właściwy ds. wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych mógł udzielać akademii dotacji na działalność bieżącą.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 431 posłów. Większość bezwzględna – 216. Za oddało głos 45 posłów, przeciwnego zdania było 385 posłów, 1 poseł wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie.

Ogłaszam 10 minut przerwy.

(Przerwa w posiedzeniu od godz. 11 min 15 do godz. 11 min 24)

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Wznawiam obrady.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktów 31. i 32. porządku dziennego:

31. Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o Policji i niektórych innych ustaw (druk nr 1381).

32. Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw (druk nr 2192).

Proszę o zabranie głosu pana posła Jarosława Zielińskiego w celu przedstawienia uzasadnienia projektu ustawy zawartego w druku nr 1381.

Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Jarosław Zieliński:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt w imieniu grupy posłów Prawa i Sprawiedliwości przedstawić państwu poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o Policji i niektórych innych ustaw, druk sejmowy nr 1381 z 13 marca 2013 r.

Ten zaszczyt jest o rok spóźniony, dlatego że ten projekt ustawy przeleżał w szufladzie pani marszałek, jak widać, cały rok i jeszcze jeden dzień, bo dzisiaj jest już 14 marca 2014 r. Pani marszałek skierowała go do pierwszego czytania 21 maja 2013 r., ale dopiero dzisiaj doczekał się pierwszego czytania. Dla porównania rządowy projekt ustawy o tym samym tytule i tej samej istocie, tożsamy co do głównego swojego przesłania, różniący się w szczegółach, został skierowany do Sejmu przez rząd 7 marca 2014 r., a już 10 marca, czyli po trzech dniach, w tempie ekspresowym, został skierowany do pierwszego czytania i dzisiaj również, równolegle, ten projekt jest w Sejmie przedstawiany. Nie chcę tego dłużej komentować, ale te daty i to zestawienie na pewno mówią same za siebie i są wymowne.

Celem projektu ustawy zawartego w druku nr 1381 jest zapewnienie Centralnemu Biuru Śledczemu, obecnie funkcjonującemu w formie jednego z biur Komendy Głównej Policji, takiej pozycji i takiego usytuowania w strukturze Policji, które pozwolą skutecznie, a trafniej można powiedzieć: skuteczniej, bo ten proces musi być wzmocniony, realizować ustawowe zadania biura. W związku z tym przedmiotem naszej nowelizacji jest wyodrębnienie Centralnego Biura Śledczego ze struktury Komendy Głównej Policji i powołanie Centralnego Biura Śledczego Policji jako organu Policji właściwego w zakresie rozpoznawania, zapobiegania i zwalczania przestępczości zorganizowanej. Ta sytuacja dojrzała do tego, by po 15 latach to zrobić, bo przypominę, że Centralne Biuro Śledcze zostało utworzone 15 kwietnia 2000 r., a więc dokładnie po 14 latach, ale trochę zaokrągliłem.

Doświadczenia związane z działalnością tego biura i analiza różnych ograniczeń, które wiążą się z jego pracą, doprowadziły nas do wniosku, że należy

dokonać nowelizacji ustawy o Policji i wydzielić CBS jako odrębną strukturę na zasadzie nieco podobnej do komend wojewódzkich Policji czy Komendy Stołecznej Policji, o czym za chwilę jeszcze dokładniej powiem. Chodzi o to, że dzisiaj Centralne Biuro Śledcze jest pozbawione w swoim funkcjonowaniu autonomii finansowej, kadrowej i logistycznej, co zdaniem wielu funkcjonariuszy i znawców zagadnienia utrudnia skuteczną pracę tej jednostki organizacyjnej Policji.

Po wyodrębnieniu, jeśli ustawa zostanie przez Wysoki Sejm przyjęta, i usamodzielnieniu się Centralnego Biura Śledczego otrzyma ono status dysponenta środków finansowych budżetu państwa w ramach klasyfikacji wydatków budżetowych w części przyznawanej MSW. Komendant Centralnego Biura Śledczego Policji będzie dysponentem budżetu III stopnia, podobnie jak komendanci wojewódzcy Policji, komendant stołeczny Policji czy szkoły policyjne. W związku z tym komendant Centralnego Biura Śledczego Policji będzie mógł sprawniej, lepiej gospodarować środkami finansowymi przyznanymi w planie finansowym dla tej jednostki organizacyjnej Policji, będzie po prostu bardziej samodzielny w tych decyzjach finansowych, będzie mógł także w związku z tym, wiedząc, na co go stać, tworzyć własne jednostki organizacyjne według rzeczywistych, rozpoznanych potrzeb.

Komendant Centralnego Biura Śledczego Policji po przyjęciu nowelizacji ustawy będzie także mógł prowadzić samodzielną politykę kadrową, co jest też aspektem mającym duże znaczenie, bo zadania tej jednostki policyjnej są bardzo poważne, bardzo istotne, jeżeli chodzi o zwalczanie, zapobieganie przestępczości zorganizowanej. Przestępczość zorganizowana dysponuje nowoczesnymi siłami i środkami, powiedziałbym, że jej metody działania ulegają, mówiąc w cudzysłowie, pewnemu postępowi związanemu z nową techniką, której te grupy przestępcze używają, więc Policja musi nie tylko nadążać za tą przestępczością, lecz także przede wszystkim ją wyprzedzać. Myślę, że komendant CBŚP, bo taki skrót przyjmie ta jednostka organizacyjna Policji, będzie mógł lepiej to realizować, mając większą samodzielność finansową, o czym mówiłem wcześniej, i kadrową, o czym w tej chwili mówię, pokazując praktyczne konsekwencje, które będą wynikały z przyjęcia przepisów ustawy.

Centralne Biuro Śledcze Policji będzie dysponować także własnym zapleczem logistycznym, czego wymaga, jak przed chwilą wspominałem, specyfika walki z przestępczością zorganizowaną. Sądzimy, jesteśmy przekonani, że usytuowanie Centralnego Biura Śledczego Policji w nowej strukturze i w nowych kompetencjach będzie lepiej służyło wykonywaniu jego ustawowych zadań niż obecnie, kiedy CBS jest jednym z biur Komendy Głównej Policji. To usytuowanie przez wielu jest oceniane jako dzisiaj już nieadekwatne do roli i zadań tej jednostki. O ile można mówić, że w momencie, kiedy CBS zostało utworzone, nie budziło to jakichś wątpliwości i za-

Posel Jarosław Zieliński

strzeżeń, może przez ten czas funkcjonowało w sposób prawidłowy, o tyle teraz życie, które jest zmienne, i sytuacja związana z wewnętrznymi problemami i zewnętrznymi wymaganiami wobec tej jednostki każe dokonać tej nowelizacji.

Przechodząc do pewnych szczegółów, ale szczegółów istotnych, chcę powiedzieć, że w nowelizowanym art. 1 wnioskodawcy proponują, proponujemy podnieść do rangi ustawowej zapis – to jest bardzo ważna sprawa – definiujący zadania Centralnego Biura Śledczego jako rozpoznawanie, o czym już wspominałem, zapobieganie i zwalczanie przestępczości zorganizowanej. To musi być zdefiniowane ustawowo, umocowane w ustawie, bo wtedy jest to mocniejsze niż gdyby utrzymać definicję zadań tej jednostki w przepisach wykonawczych.

W art. 4 proponujemy dodać do wykazu rodzajów służb wchodzących w skład Policji nowy podmiot, właśnie Centralne Biuro Śledcze Policji. Znajduje to później swoje wzmocnienie i rozwinięcie w art. 5a, który nadaje komendantowi Centralnego Biura Śledczego Policji właśnie rolę organu Policji.

Komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji po przyjęciu nowelizacji ustawy będzie powoływał minister spraw wewnętrznych i administracji na wniosek komendanta głównego Policji, zaś zastępców komendanta CBŚP będzie powoływał komendant główny Policji na wniosek komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji. Oczywiście komendant Centralnego Biura Śledczego Policji, co wynika już z tego, co powiedziałem wcześniej, będzie przełożonym wszystkich policjantów biura.

W art. 7 komendant Centralnego Biura Śledczego Policji otrzymuje uprawnienia do określania szczegółowych zasad organizacji i zakresu działania komórek organizacyjnych biura oraz tworzenia w porozumieniu z komendantem głównym Policji specjalistycznych komórek organizacyjnych.

Zgodnie z art. 10 projektu nowelizacji ustawy komendant Centralnego Biura Śledczego Policji będzie zobowiązany do składania rocznych sprawozdań ze swojej działalności komendantowi głównemu Policji, który będzie jego bezpośrednim zwierzchnikiem.

Proponowany zapis art. 12 reguluje zasady, jakimi będzie się musiał kierować komendant główny Policji. To on bowiem będzie miał ważną rolę do odegrania przy określaniu warunków, w jakich będzie działało wyodrębnione biuro. Mianowicie, chodzi o ustalanie limitów etatowych dla Centralnego Biura Śledczego Policji. Muszą być określone ustawowe warunki, żeby można było zagwarantować CBŚP adekwatną liczbę etatów, które przyznać będzie zobowiązany komendant główny Policji, tak aby zadania tej jednostki organizacyjnej mogły być wykonywane w sposób skuteczny i prawidłowy.

Komendant Centralnego Biura Śledczego Policji jako dysponent środków budżetowych III stopnia be-

dzie mógł w sposób łatwiejszy niż dotąd, przy wyeliminowaniu wydłużających te procesy szczebli pośrednich, dokonywać na przykład zakupów uzbrojenia i techniki specjalnej, sprzętu, materiałów i wyposażenia, czyli tego wszystkiego, co jest narzędziem niezbędnym do realizacji zadań Centralnego Biura Śledczego Policji.

Centralne Biuro Śledcze Policji będzie miało oczywiście uprawnienia – zostało to przewidziane w ustawie – i instrumenty do inicjowania oraz prowadzenia działań operacyjnych w ramach określonych ustawą, chodzi tu o ustawę o Policji, nowelizowaną tym projektem, a także inne przepisy. Katalog tych uprawnień jest bardzo istotny, definiujemy go w art. 14, 19 ust. 1, w art. 19a, w art. 20, 20c i 20d. Wydaje się, że po nowelizacji ustawy katalog uprawnień do inicjowania działań i używania instrumentów operacyjnych będzie wystarczający, będzie katalogiem adekwatnym do potrzeb Centralnego Biura Śledczego Policji.

Komendant Centralnego Biura Śledczego Policji uzyska też łatwiejszy dostęp do istniejących w rejestrach informacji, danych, które znajdują się w zakresie zainteresowań operacyjnych, uprawnień przyznanych komendantowi Centralnego Biura Śledczego Policji, bez tych ogniw pośredniczących, które dzisiaj muszą być uwzględniane w procesie pozyskiwania danych i informacji.

Szanowni Państwo! Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Jako wnioskodawcy jesteśmy przekonani, że przedstawiony model przyczyni się do zwiększenia efektywności prowadzonych działań poprzez optymalne wykorzystanie kadr, funduszy i logistyki oraz ich dopasowanie do specyfiki i zadań tej ważnej jednostki organizacyjnej Policji, jaką jest Centralne Biuro Śledcze dzisiaj, a po wyodrębnieniu – Centralne Biuro Śledcze Policji.

Tu trzeba i warto dodać, że wejście w życie tego projektu ustawy nie spowoduje dodatkowych wydatków z budżetu państwa, bo przewidujemy w projekcie ustawy wprowadzenie rozwiązań dotyczących nawet obsługi finansowo-księgowej. Chcemy je oprzeć na tych zasobach, którymi dysponuje dzisiaj Komenda Główna Policji i komendy wojewódzkie. Nie chcemy mnożyć etatów, tworzyć nowych stanowisk. Myślę, że przyjęcie takiego rozwiązania, iż plan finansowy będzie tworzony, a więc i rozliczany, siłami Komendy Głównej Policji i komend wojewódzkich – bo przecież przewidujemy w dalszym ciągu funkcjonowanie jednostek terenowych CBŚP – w rezultacie nie zwiększy wydatków budżetowych.

Oczywiście być może w trakcie prac komisyjnych – a jestem przekonany, że ten projekt ustawy trafi do dalszych prac w komisji – można się zastanawiać nad tym, jak tę kwestię rozwiązać. Sami, tworząc projekt ustawy, przeprowadziliśmy dosyć szczegółową dyskusję na ten temat. Są tu możliwe różne rozwiązania, ale zdecydowaliśmy się umieścić w projekcie ustawy takie zapisy, które teraz państwu prezentuję.

Posel Jarosław Zieliński

Oczywiście, zanim projekt ustawy zostanie przyjęty przez Wysoką Izbę, będzie musiała tam zostać wprowadzona pewna istotna poprawka, która wynika z tego spóźnienia, o którym wspomniałem na początku. Wina z powodu tego spóźnienia nie spoczywa po stronie wnioskodawców, tylko po stronie marszałka Sejmu, pani marszałek. Mianowicie przewidywaliliśmy, że projekt ustawy będzie mógł wejść w życie w taki sposób, że jeżeli chodzi o skutki jej przyjęcia, regulacje, to będą one obowiązywały od 1 stycznia 2014 r. Teraz tę datę trzeba byłoby przesunąć o rok, czyli na 1 stycznia 2015 r.

Takie są podstawowe zmiany, nie wchodzę w tej prezentacji w szczegóły, bo jeżeli chodzi o szczegółowe sprawy, to czas na to, żeby o nich mówić, na pewno będzie w trakcie prac komisji. Przybliżam, jak już powiedziałem, istotę projektu. Tak więc jeszcze raz powtórzę: chodzi o usamodzielnienie, wyodrębnienie Centralnego Biura Śledczego, tak żeby dać mu lepsze warunki do jeszcze skuteczniejszego niż dotąd wykonywania ustawowych zadań.

Projekt rządowy zmierza w tym samym kierunku, ale oczywiście różni się w szczegółach. Tam mocno rozbudowany został fragment dotyczący działań operacyjnych Centralnego Biura Śledczego Policji i w ogóle innych jednostek Policji. Nie chcę w tej chwili w to wnikać, bo nie jest to przedmiotem mojego wystąpienia, powiem tylko, że wydaje mi się, iż w sytuacji, kiedy w poprzedniej kadencji trwały kilkuletnie prace nad ustawą o czynnościach operacyjno-rozpoznawczych zakończone niczym – bo jeżeli chodzi o tę ustawę, sprawa nie znalazła finału – regulowanie tych kwestii w takiej ustawie częściowej, bo ona dotyczy bardzo niewielkiego, ale oczywiście ważnego, z tym że niewielkiego, fragmentu działalności Policji, nie jest rozwiązaniem najwłaściwszym. Być może będzie o tym mowa w wystąpieniu klubowym pana posła Jacka Sasina reprezentującego Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość. Na pewno trzeba też będzie o tym rozmawiać jeszcze podczas dalszych prac legislacyjnych.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Kończąc, wnoszę w imieniu posłów wnioskodawców o dalszą pracę zgodnie z trybem określonym w regulaminie Sejmu nad projektem ustawy, a w finale tego procesu przyjęcie projektu ustawy poprzez jego przegłosowanie przez Wysoki Sejm. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, panie pośle.

Proszę o zabranie głosu podsekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych pana Grzegorza Karpińskiego w celu przedstawienia uzasadnienia projektu ustawy zawartego w druku nr 2192.

Bardzo proszę, panie ministrze.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych
Grzegorz Karpiński:**

Dziękuję, pani marszałek.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Mam przyjemność przedstawić rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw. Ten projekt, który Wysokiej Izbie przedstawiamy, dotyczy dwóch zasadniczych kwestii. Pierwszą jest sprawa, o której przed chwilą mówił pan przewodniczący Zieliński. W rządowym projekcie proponujemy również Wysokiej Izbie, aby w strukturach Policji utworzyć nową jednostkę – Centralne Biuro Śledcze Policji.

W ocenie rządu konieczność powołania takiej jednostki wynika z tego, że dotychczasowa formuła funkcjonowania Centralnego Biura Śledczego, które jest wewnętrzną jednostką organizacyjną Komendy Głównej Policji, była skuteczna w okresie od momentu, w którym zostało powołane, do dzisiaj. Nowe wyzwania, które stoją w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej, procedury, które w ciągu 14 lat zaistniały w zwalczaniu tej przestępczości, prowadzą nas do wniosku, że żeby ułatwić skuteczną walkę z tym zjawiskiem, należy dokonać właśnie takiej zmiany organizacyjnej. Pozwoli ona na to, że komendant główny Policji zostanie wyłączony z funkcjonowania w aspekcie związanym z proceduralnym nadzorem nad Centralnym Biurem Śledczym.

Proponujemy, żeby Centralne Biuro Śledcze Policji było w dalszym ciągu wyspecjalizowaną jednostką organizacyjną o ogólnokrajowym zasięgu działania, ale zadania, które dzisiaj komendant główny Policji realizuje w stosunku do biura, miałyby być realizowane przez nowo powołanego komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji. W naszej ocenie pozwoli to, tak jak mówiłem wcześniej, na wyeliminowanie niepotrzebnego, ale też uproszczenie, zaangażowania tego aparatu, który dzisiaj związany jest z obsługą CBS w Komendzie Głównej Policji.

Projekt, który dzisiaj przedstawiam Wysokiej Izbie, reguluje również inną ważną kwestię. Nowelizacja ma na celu uzupełnienie obowiązujących przepisów o regulacje dotyczące poszukiwania osób zaginionych poprzez dodanie w niej wprost, że zadaniem Policji jest również poszukiwanie osób zaginionych, oraz przepisów zakładających gromadzenie i przetwarzanie w bazie danych DNA Policji danych osób zaginionych. W tym celu proponuje się, aby Policja miała prawo do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, dochodzeniowo-śledczych i administracyjno-porządkowych, co umożliwi efektywniejsze podejmowanie działań w zakresie poszukiwania osób zaginionych.

Projekt ustawy zakłada ponadto poszerzenie zbioru danych, które będą gromadzone i przetwarzane w bazie danych DNA, o dodatkowe kategorie osób, tj. osoby zaginione, oraz dane osób, od których pobierano wyraz ze służówki policzków w celu identyfikacji osób zaginionych lub zwłok o nieustalonej tożsamo-

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie
Spraw Wewnętrznych Grzegorz Karpiński**

ści. Umożliwi to szybsze dokonywanie sprawdzeń oraz sprawniejszą weryfikację danych zawartych w tym zbiorze. Dodatkowo w toku prac nad rządowym projektem na gruncie ustawowym określono zasady funkcjonowania zbiorów danych daktyloskopijnych, których administratorem jest komendant główny Policji.

Kolejną zmianą, która ma charakter porządkujący dotychczasowe przepisy ustawy o Policji, jest uzupełnienie jej ustawowych zadań o zadania związane z fizycznym zwalczaniem terroryzmu. Policja jako umundurowana i uzbrojona formacja służąca społeczeństwu i przeznaczona do ochrony bezpieczeństwa ludzi oraz do utrzymywania porządku publicznego jest istotnym elementem systemu bezpieczeństwa wewnętrznego państwa. Do podstawowych zadań Policji należą kwestie związane z ochroną życia i zdrowia ludzi oraz mienia przed bezprawnymi zamachami naruszającymi te dobra, ochroną bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz wykrywanie przestępstw i wykroczeń, a także ściganie ich sprawców. Tak określony katalog zadań zobowiązuje Policję do podejmowania działań w zakresie przeciwdziałania przestępczości. Niemniej jednak w aktualnym stanie prawnym brak jest jednoznacznej ustawowej regulacji wskazującej na podstawę podejmowanych przez Policję działań antyterrorystycznych i ten projekt ustawy tą jednoznaczną podstawę prawną, czyli bez konieczności doszukiwania się jej w katalogu zadań, które Policja ma wskazane jako formacja powołana do ich wykonywania, wskazuje.

Na koniec chciałbym wspomnieć jeszcze o jednej regulacji, którą proponujemy Wysokiej Izbie, która związana jest ze wzmocnieniem ochrony prawnej funkcjonariuszy. Zmieniające się regulacje dotyczące procedury karnej wprowadziły instytucję subsydiarnego aktu oskarżenia. To jest akt oskarżenia, który nie jest kierowany przez organy państwa, jest kierowany przez osoby, które nie doczekały się działania ze strony prokuratury, i w dzisiejszym stanie prawnym stanowi podstawę do zawieszenia w czynnościach służbowych funkcjonariuszy. Chcielibyśmy, żeby skierowanie przeciwko funkcjonariuszowi subsydiarnego aktu oskarżenia skutkowało fakultatywnością zawieszenia policjanta w czynnościach służbowych. Ma to wyeliminować sytuacje, z którymi niejednokrotnie mogliśmy się zetknąć, kiedy nieuzasadniony niczym subsydiarny akt oskarżenia wywoływał określone skutki dla funkcjonowania funkcjonariusza w służbie.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Pierwsze czytanie to nie czas na głębokie polemiki, będziemy o tym rozmawiali na pewno podczas prac w komisji. Na jedną rzecz chciałbym zwrócić uwagę w nawiązaniu do wystąpienia pana przewodniczącego. Regulacje, które są wprowadzone w rządowym projekcie ustawy, nie dotyczą czynności operacyjno-rozpoznawczych. Ten

projekt nie ma ambicji uregulowania tej kwestii. Pan przewodniczący o tym mówił, dodając, że wielokrotnie w Wysokiej Izbie były podejmowane prace bez ostatecznego, finalnego efektu w postaci uchwalenia odpowiedniego aktu prawnego. Ta zmiana, którą proponujemy, dotyczy dwóch kwestii. Po pierwsze, dotyczy kwestii umieszczenia komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji jako podmiotu, który może realizować czynności. Po drugie, te katalogi, które związane są z czynnościami operacyjno-rozpoznawczymi, dotyczą poszukiwania osób zaginionych.

Kolejna kwestia, chodzi o tę, jak się wydaje, kluczową różnicę między oboma projektami, które Wysoka Izba dzisiaj rozpatruje, dotyczy samodzielności finansowej, ustanowienia CBŚP dysponentem III stopnia. W projekcie rządowym takiej propozycji nie ma. Nasze analizy doprowadziły do wniosku, że ustanowienie komendanta CBŚP dysponentem III stopnia wiązałoby się z koniecznością wyposażenia go w cały aparat służący tylko wykonywaniu przez niego czynności administracyjno-księgowych. Zmiana, której dokonujemy, dotyczy istniejącego organizmu, podmiotu, który przecież w wypowiedzi pana przewodniczącego Zielińskiego też został oceniony dobrze. Mamy do czynienia ze służbą, która realizuje zadania w sposób należyty. W naszej ocenie wyposażenie jej w przymiot dysponenta III stopnia będzie oznaczało konieczność oderwania komendanta od bieżącego zwalczania przestępczości i przyznania mu dodatkowej roli administracyjno-księgowej. Wydaje się, że aparat, w który wyposażony jest Komenda Główna Policji, jest do tego celu wystarczający, ale w szczególności na pewno będziemy mieli okazję o tym rozmawiać podczas posiedzeń komisji.

Wysoka Izbo! Wnoszę o skierowanie tego projektu do dalszych prac. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, panie ministrze.

Sejm ustalił, że w łącznej dyskusji nad tymi punktami porządku dziennego wysłucha 10-minutowych oświadczeń w imieniu klubów.

Otwieram dyskusję.

Pierwszy głos zabierze pan poseł Janusz Dzieciół z Klubu Parlamentarnego Platforma Obywatelska.

Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Janusz Dzieciół:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Jak już wiemy, do Sejmu wpłynęły dwa projekty dotyczące jednego zagadnienia, troszkę się od siebie różniące. Myślę, że Klub Parlamentarny Platforma Obywatelska będzie za tym, żeby oba te projekty skierować do prac w komisji. Chodzi o to, żeby wypracowała ona jeden dobry projekt, który będzie służył nowo wyod-

Posel Janusz Dzieciol

rębnionej jednostce – Centralnemu Biuru Śledczemu Policji.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw zakłada dwie główne zmiany. Pierwszą z nich jest stworzenie nowej jednostki organizacyjnej pod nazwą Centralne Biuro Śledcze Policji, kierowanej przez komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji, będącego przełożonym policjantów tej jednostki. Zmiana ta pociąga za sobą szereg innych, które mają na celu umożliwienie funkcjonowania nowo powstałej jednostki. Jednostka będzie oczywiście nowa w kontekście organizacyjnym. Dotychczasowa formuła funkcjonowania Centralnego Biura Śledczego Komendy Głównej Policji wydaje się wyczerpana, dlatego też konieczne są niniejsze proponowane zmiany.

Centralne Biuro Śledcze Policji wskazane zostaje jako jednostka organizacyjna Policji o ogólnopolskim zasięgu działania. Zadania tej jednostki będą koncentrować się na rozpoznawaniu, zapobieganiu i zwalczaniu przestępczości zorganizowanej. Jednostką kierować będzie komendant Centralnego Biura Śledczego Policji, któremu nadana zostaje ranga organu Policji. Będzie on podlegał komendantowi głównemu Policji, jednocześnie będzie posiadał uprawnienia przełożonego właściwego w sprawach osobowych, jeżeli chodzi o funkcjonariuszy Centralnego Biura Śledczego. Komendanta CBŚP powoływał i odwoływał będzie minister właściwy do spraw wewnętrznych na wniosek komendanta głównego Policji. Zastępcy komendanta CBŚP byłiby powoływani i odwoływani przez komendanta głównego Policji na wniosek komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji.

Komendant CBŚP z racji powyższych zmian organizacyjnych i konieczności sprawnego i celowego funkcjonowania podległej mu jednostki otrzymać powinien szereg stosownych uprawnień określonych w ustawie. Są to m.in.: występowanie z wnioskiem o zarządzanie kontroli operacyjnej, zarządzanie kontroli operacyjnej w przypadkach niecierpiących zwłoki, wnoszenie o przedłużenie stosowania kontroli operacyjnej, zarządzanie czynności kontrolowanego przejęcia przedmiotów pochodzących z przestępstwa, zarządzanie czynności kontrolowanego wręczenia korzyści majątkowej, przedłużanie tych czynności i ich kontynuowanie, zarządzanie przesyłki niejawnie nadzorowanej – uregulowane zostaje również przekazanie przez niego prokuratorowi materiałów zgromadzonych w trakcie tej czynności – występowanie z wnioskiem o udostępnienie danych telekomunikacyjnych, występowanie z wnioskiem o udostępnienie danych dotyczących osób korzystających z usług pocztowych, przenoszenie lub delegowanie policjanta CBŚP oraz przenoszenie lub delegowanie policjanta pełniącego służbę w Centralnym Biurze Śledczym Policji na obszarze całego kraju, co odpowiada właściwości miejscowej CBŚP, a także dokonywanie zwol-

nienia ze służby, jeżeli wystąpiła fakultatywna przesłanka, gdy wymaga tego ważny interes służby.

Projekt ustawy wprowadza zmiany konieczne do sprawnego wyodrębnienia nowej jednostki w taki sposób, aby nie zaburzyć ciągłości prowadzonych spraw. Sprawy w toku prowadzone przez CBŚ KGP będą kontynuowane w nowej jednostce, oprócz postępowań, w których właściwy jest wyłącznie komendant główny Policji. Jeśli chodzi o finansowanie CBŚP, będzie ono odbywało się ze środków budżetu państwa.

Powyższe zmiany nie pociągną za sobą znaczących skutków finansowych, ponieważ wyodrębnienie nowej jednostki organizacyjnej powinno odbywać się w taki sposób, aby posiadany w całości potencjał osobowy, funkcjonariuszy i pracowników cywilnych aktualnie zatrudnionych w CBŚ i KGP, został wykorzystany na rzecz funkcjonowania jednostki organizacyjnej CBŚP.

Drugą z głównych zmian, którą reguluje projekt ustawy o Policji, jest zwiększenie efektywności prowadzenia przez Policję poszukiwania osób zaginionych. W związku z tym konieczne stało się wprowadzenie kilku zmian szczegółowych, w tym tej, która bezpośrednio wskazuje, że zadaniem Policji jest poszukiwanie osób zaginionych, co wcześniej nie miało miejsca. Niniejszy projekt wprowadza również definicję osoby zaginionej jako osoby, co do której na skutek występowania zdarzenia uniemożliwiającego ustalenie miejsca jej pobytu istnieje uzasadniona potrzeba jej odnalezienia.

W ustawie wskazuje się również uprawnienia Policji do pobierania od osób odcisków linii papilarnych oraz wymazu ze służówki policzków w celu identyfikacji osób lub zwłok ludzkich o nieustalonej tożsamości. Zapisy takie wydają się niezbędne w dobie udostępniania danych, o których mowa w art. 180d Prawa telekomunikacyjnego, ujawniania danych dotyczących osób korzystających z usług pocztowych oraz danych dotyczących faktów i okoliczności świadczenia lub korzystania z tych usług oraz przetwarzania danych. Zapisy takie wydają się niezbędne w dobie informatyzacji społeczeństwa oraz powszechnie używanych narzędzi telekomunikacyjnych.

Bardzo ważną kwestią jest dokonanie zmian na zasadzie poszerzenia zbioru danych, które będą gromadzone i przetwarzane w bazie danych DNA, o dodatkowe kategorie osób, tj. osoby zaginione. Zbierane tam będą również dane osób, od których pobierano wymaz ze służówki policzków w celu identyfikacji osób zaginionych lub zwłok. Wprowadza się również istotne zapisy dotyczące zbiorów danych daktyloskopijnych. Ich administratorem jest komendant główny Policji. Kolejna ze zmian ma na celu umożliwienie w ustawie o Policji punktowi kontaktowemu, którego zadania wykonuje Centralne Laboratorium Kryminalistyczne Policji, dokonywanie zautomatyzowanych okresowych przeszukiwań baz danych DNA.

Określono również przepisy przejściowe oraz końcowe umożliwiające sprawne, skuteczne dostosowa-

Posel Janusz Dzieciol

nie odpowiednich podmiotów do proponowanych powyższych zmian.

Należy również wspomnieć, iż omawiany projekt ustawy zawiera jeszcze inne zmiany usprawniające funkcjonowanie Policji i dostosowujące do powszechnie panującej rzeczywistości. Zapisów takich wymagała na przykład kwestia rozszerzenia katalogu zadań Policji o zadania polegające na fizycznym zwalczaniu terroryzmu przy korzystaniu ze specjalnych sił i środków. W ustawie o Policji brak jednoznacznie wskazanego dla Policji zadania dotyczącego prowadzenia działań w zakresie reagowania na zagrożenie lub zaistniałe zdarzenie o charakterze terrorystycznym.

Uregulowania wymagało również określenie podstawy prawnej zatrudnienia w Policji pracowników, a dokładnie niewskazywanie tej podstawy. Pracownicy Policji zatrudniani są w oparciu o większość możliwych aktów prawnych w tym zakresie i będą miały one zastosowanie niezależnie od ujęcia tego w niniejszej ustawie.

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Mimo że oba te projekty różnią się, prosimy o to, żeby przekazać je do komisji. Jak już powiedziałem, myślę, że wypracujemy jeden projekt ustawy, który będzie służył odpowiednim służbom i w dobrej sprawie społecznej. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, panie pośle.

Głos zabierze pan poseł Jacek Sasin z Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość.

Bardzo proszę, panie pośle.

Posel Jacek Sasin:

Dziękuję.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Przedstawię w imieniu klubu Prawo i Sprawiedliwość stanowisko wobec poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o Policji i niektórych innych ustaw oraz projektu rządowego w analogicznej sprawie. To są druki sejmowe nr 1381 i 2192.

Oba te projekty w zasadniczym zrębie dotyczącym Centralnego Biura Śledczego odnoszą się do tej samej sprawy, a mianowicie utworzenia nowej jednostki organizacyjnej Policji pod nazwą Centralne Biuro Śledcze Policji kierowanej przez komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji, czyli, mówiąc inaczej, wydzielają czy proponują wydzielenie tej komórki organizacyjnej z dotychczasowej struktury Komendy Głównej Policji.

Obecne usytuowanie CBS jako służby śledczej, która w sposób kompleksowy ma zajmować się zwalczaniem, rozpoznawaniem i zapobieganiem przestęp-

czości zorganizowanej, jest modelem, który został ustanowiony 13 lat temu, na początku 2000 r. Od tego czasu, trzeba to zauważyć, życie poszło bardzo mocno do przodu, szczególnie w zakresie funkcjonowania przestępczości zorganizowanej. Ta przestępczość stale i dynamicznie przekształca się, ma inne formy działania. Dzisiaj nie tyle nawet wydaje się, co jesteśmy pewni, że ta struktura Centralnego Biura Śledczego wyczerpała się i wymaga nowego zdefiniowania.

Projekt przedstawiony przez Klub Parlamentarny Prawa i Sprawiedliwości, projekt poselski, przewiduje całkowite wydzielenie Centralnego Biura Śledczego z Komendy Głównej Policji, czyli tak naprawdę wprowadzenie pełnej autonomii w stosunku do komendanta głównego w zakresie kadrowym, logistycznym, administracyjnym i przede wszystkim, co warto podkreślić, finansowym, bo te dwa projekty pod tym względem w sposób istotny się różnią. Za chwilę jeszcze o tym powiem.

Model, który obecnie funkcjonuje, jest niewydolny pod wieloma względami i tak naprawdę wpływa na ograniczenie możliwości funkcjonowania nie tylko Centralnego Biura Śledczego, ale też całej Policji, bo obciąża w tej chwili komendanta głównego Policji faktycznym kierowaniem Centralnym Biurem Śledczym. To musi odbijać się również na sprawności zarządzania całą Policją jako instytucją.

Przy tak zgodnym w obu projektach zdefiniowaniu ułomności dotychczasowego usytuowania CBS musi dziwić, i to bardzo poważnie, fakt, że dopiero dzisiaj Wysoka Izba rozpoczyna procedowanie w tej sprawie. Otóż warto przypomnieć, że projekt poselski wpłynął do Sejmu 13 marca 2013 r., czyli dokładnie wczoraj minęła rocznica tego faktu, 21 maja, czyli od razu, już po prawie 2,5 miesiącach został skierowany do pierwszego czytania i od tego momentu właściwie przepadł w zamrażarce pani marszałek, i dopiero dzisiaj, po roku, zaczynamy tę dyskusję, podczas gdy inne były losy projektu rządowego, który w sposób ekspresowy, bo 7 marca, wpłynął do Sejmu, a 10 marca był już skierowany do pierwszego czytania, czyli jest procedowany w sposób ekspresowy. Musimy odnieść wrażenie, że ten projekt poselski, mimo swojej słuszności, co rząd przyznaje, również składając analogiczny projekt, został celowo opóźniony po to, żeby właśnie poczekać na projekt rządowy, którego, jak myślę, przygotowywanie rozpoczęło się tak naprawdę dopiero po złożeniu projektu poselskiego. To jest działanie, które w oczywisty sposób musiało się negatywnie odbić na skuteczności zwalczania przestępczości zorganizowanej i w sposób poważny obniżyć bezpieczeństwo publiczne. Bo tak naprawdę rozwiązania, co do których zgadzamy się, że miałyby pozytywny wpływ na to bezpieczeństwo, mogły być podjęte już rok temu, a tak zaczynamy je z opóźnieniem.

Zamiast z wdzięcznością przyjąć w tej sprawie inicjatywę opozycji, która wyreczyła rząd i złożyła dobry projekt, i jak najszybciej uchwalić ten projekt poselski, z przyczyn politycznych, ambicjonalnych

Posel Jacek Sasin

rząd i większość parlamentarna rękami pani marszałek Sejmu odwlekły przyjęcie tak potrzebnych rozwiązań. To jest rzeczywiście działanie, które musi być stanowczo potępione.

Usprowadliwieniem dla takiego działania nie może być to, że ten projekt rządowy jest projektem dotyczącym szerszej palety spraw – mówił o tym pan minister Karpiński. Dodanie ustawowego opisanie działań operacyjnych związanych ze zwiększeniem aktywności prowadzenia przez Policję poszukiwań osób zaginionych czy też działań z zakresu ochrony prawnej funkcjonariuszy w znakomity sposób mogło znaleźć się w innym projekcie, w projekcie rządowym, który dotyczyłby właśnie tych spraw, tym bardziej że te sprawy w bardzo luźny sposób czy właściwie nawet w żaden sposób nie łączą się z propozycją wyodrębnienia Centralnego Biura Śledczego. To jest sprawa autonomiczna. Naszym zdaniem powinna ona być rzeczywiście opisana konkretną ustawą, tak jak to jest w projekcie poselskim złożonym przez klub Prawa i Sprawiedliwości. Nie byłoby potrzeby czekać na ten szerszy projekt rządowy, jak mówię, żeby się zająć tą sprawą.

Ale wracając jeszcze na chwilę do meritum sprawy, tak jak powiedziałem, oba projekty zakładają utworzenie nowego organu Policji, czyli Centralnego Biura Śledczego Policji. Ten organ byłby usytuowany w strukturze Policji, analogicznie do komend wojewódzkich czy komendy stołecznej, ale posiadałby ogólnopolski zakres działania.

Teraz ta ważna różnica, którą sygnalizowałem. Otóż projekt rządowy co prawda przewiduje, że komendant Centralnego Biura Śledczego będzie posiadał kompetencje z zakresu administrowania, zarządzania biurem, jak również w zakresie logistyki i, co jest niezwykle ważne, w zakresie kształtowania kadr Centralnego Biura Śledczego, będzie mógł w samodzielny sposób prowadzić i kreować politykę kadrową, natomiast trzeba stwierdzić, że te uprawnienia, które projekt rządowy nadaje komendantowi Centralnego Biura Śledczego, są uprawnieniami iluzorycznymi w momencie, kiedy ten komendant nie otrzymuje uprawnień do dysponowania budżetem. Każde działanie z zakresu logistyki czy nawet z zakresu spraw kadrowych jest warunkowane wydatkami finansowymi. W momencie kiedy komendant CBS nie będzie w stanie samodzielnie o tym decydować, tylko tak naprawdę za każdym razem będzie to decyzja komendanta głównego Policji, to wydzielenie będzie tylko takim wydzieleniem na piśmie, ale formalnie CBS w dalszym ciągu będzie funkcjonować jako właściwie wewnętrzna instytucja Komendy Głównej Policji.

W tym zakresie projekt poselski jest projektem dużo lepszym. On zakłada, tak jak mówił przedstawiający ten projekt pan poseł Zieliński, wyposażenie komendanta CBS w status dysponenta środków budżetowych III stopnia, czyli w znakomity sposób

zwiększa jego samodzielność finansową. Opisane w uzasadnieniu do projektu rządowego współdecydowanie, bo tak to opisano, o wydatkach budżetowych naszym zdaniem po prostu się tutaj nie sprawdzi.

Poselski projekt Prawa i Sprawiedliwości proponuje ponadto rozszerzenie podstawowych zadań Policji opisanych w art. 1 ustawy o Policji z 6 kwietnia 1990 r. poprzez jasne zapisanie wśród tych zadań rozpoznawania, zapobiegania i zwalczania przestępczości zorganizowanej, a więc podstawowego zadania CBS, które dotychczas nie miało umocowania ustawowego. Chciałbym też wyrazić zdziwienie, że akurat w projekcie rządowym nie ma takiej zmiany, tym bardziej że projekt rządowy przewiduje zmiany w art. 1 ustawy o Policji, dodając tam inne zadania związane ze zwalczaniem terroryzmu czy właśnie rozszerzając katalog zadań o prowadzenie przez Policję zbiorów danych zawierających informacje o odciskach linii papilarnych osób, niezidentyfikowanych śladach linii papilarnych z miejsc przestępstw oraz wynikach analizy kwasu deoksyrybonukleinowego. A więc tym bardziej niezrozumiałe jest, że ten katalog ma nie być rozszerzony o zwalczanie przestępczości zorganizowanej.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Ponieważ oba projekty dotyczą wydzielenia Centralnego Biura Śledczego Policji i ustanowienia komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji jednym z organów Policji, oba projekty naturalnie muszą również zawierać odpowiednie przepisy, propozycje odpowiednich przepisów wyposażających komendanta Centralnego Biura Śledczego właśnie w kompetencje czy to w zakresie zarządczym, czy to w zakresie stosowania technik operacyjnych lub wnioskowania o nie. To jest naturalna tego konsekwencja, i to w obu tych projektach jest.

Już 7 sekund mi zostało, więc nie dam rady szczegółowo tego omówić. Zwrócę tylko może uwagę na jedno, na to, że ten projekt (*Dzwonek*), projekt poselski, w sposób całościowy to opisuje, łącznie z podaniem informacji, w jakim trybie mają być przenoszeni pracownicy i funkcjonariusze dzisiaj z Komendy Głównej Policji do CBS. Wydaje się, że ten projekt poselski w lepszy sposób tę operację definiuje i proponuje przeprowadzić. Zdaniem naszego klubu powinien on stać się podstawą do przygotowania wspólnego projektu z tych dwóch projektów, czym powinna zająć się Komisja Spraw Wewnętrznych. Prosimy i wnioskujemy o przekazanie do komisji obu projektów. Mamy nadzieję, że nastąpi to bezzwłocznie, tak żeby ta roczna zwłoka, z jaką przystępujemy do procedowania, jeszcze bardziej się nie wydłużyła. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Głos zabierze pan poseł Tomasz Makowski z Klubu Poselskiego Twój Ruch.

Bardzo proszę, panie pośle.

Posel Tomasz Makowski:

Dziękuję.

Pani Marszałkini! Wysoka Izbo! Szanowni Państwo! W imieniu Klubu Poselskiego Twój Ruch chciałbym przedstawić stanowisko wobec obydwu projektów ustaw dotyczących zmiany ustawy o Policji i niektórych innych ustaw – druk nr 1381 to projekt złożony przez klub poselski Prawo i Sprawiedliwość, a druk nr 2192 to rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw z projektami aktów wykonawczych, czyli bardziej szczegółowy.

Wysoka Izbo! Klub Poselski Twój Ruch jest za każdą inicjatywą zmiany albo powiększenia kompetencji służb nie tylko specjalnych, ale też, jak w tym przypadku, Centralnego Biura Śledczego przy Komendzie Głównej Policji, jak to dotychczas jest. Natomiast te dwa projekty ustaw mówią o wyodrębnieniu Centralnego Biura Śledczego jako nowego organu i nadaniu mu nazwy Centralne Biuro Śledcze Policji. I projekt rządowy, i poselski, idą w dobrym kierunku. Tylko my się zastanawiamy nad jedną rzeczą. W jednym projekcie, poselskim, jest proponowane wyodrębnienie tego i utworzenie takiego kolejnego pionu służb do działań operacyjnych w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej, nadanie mu nowego budżetu z nowym sposobem finansowania i oczywiście kompetencji określanych przez ministra spraw wewnętrznych. My się jednak zastanawiamy, czy to jest do końca słuszne, ponieważ i tak wszystkie działania operacyjne wykonuje policja, policjanci. Przypomnę tylko, że w Komendzie Głównej Policji jest 2 tys. policjantów zajmujących się pracą w Centralnym Biurze Śledczym Komendy Głównej Policji. Projekt poselski budzi nasze wątpliwości, ponieważ koszty związane z tą reformą, poprawiającą oczywiście funkcjonowanie tych służb, mogą sięgać 60 mln zł, jako że, jak czytamy w uzasadnieniu tego projektu, z chwilą utworzenia Centralnego Biura Śledczego Policji pojawi się potrzeba utworzenia dodatkowych stanowisk, takich jak pełnomocnik do spraw ochrony informacji niejawnych, inspektor do spraw bezpieczeństwa teleinformatycznego, główny księgowy, ponadto wydziału finansowego, wydziału zaopatrzenia, komisji inwentaryzacyjnej, wydziału łączności i informatyki, zespołu do spraw prawnych, samodzielnego stanowiska do spraw ochrony praw człowieka, rzecznika prasowego, no i oczywiście audytu wewnętrznego do kontroli.

I teraz zastanówcie się państwo nad jedną rzeczą. Jeżeli mamy poprawić funkcjonalność naszych służb, zwłaszcza policji i Centralnego Biura Śledczego, które zwalczą przestępczość zorganizowaną, to czy nie należałoby w ramach kompetencji Komendy Głównej Policji ustanowić takiego pionu, tylko ze wspólnym budżetem. I tak naprawdę nikt tutaj jeszcze w Wysokiej Izbie nie mówił o jednej rzeczy, a mianowicie o koordynowaniu działań i możliwości krzyżowania się kompetencji. Mamy Centralne Biuro Antykorup-

cyjne, mamy wywiad, kontrwywiad, mamy też prokuraturę. I teraz pytanie jest jedno – jeżeli wyodrębnimy oddzielny pion i nadamy mu kompetencje i właściwości, to czy te kompetencje się nie będą krzyżowały z innymi, ponieważ jest jeden komendant i jest drugi komendant i nawet zakładając, że mają oni dobre relacje i dobrą komunikację, to w pewnym momencie będą jakby dwa śledztwa prowadzone? Jest takie ryzyko. Nie mówiąc już o tym, że rządowy projekt ustawy jeszcze poszerza ten katalog o poszukiwanie osób zaginionych. Tu też może być dyskusja co do tego, czy w tej ustawie powinien być poszerzony ten katalog, czy w innej, odrębnymi przepisami.

Niemniej jednak my jako Klub Poselski Twój Ruch będziemy głosować za skierowaniem obydwu projektów ustaw do komisji i powołaniem podkomisji. W ciągu 5, 10, 15 czy 20 minut nie jesteśmy w stanie wypracować, uszczegółwić pewnych zasad funkcjonowania Centralnego Biura Śledczego, ale może się udać przy współpracy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, komendanta głównego, ekspertów poprawić to funkcjonowanie, a zwłaszcza wykrywalność zorganizowanych grup przestępczych.

Tak że, pani marszałkini, Wysoka Izbo, w imieniu Klubu Poselskiego Twój Ruch proszę o skierowanie do komisji obydwu projektów ustaw. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, panie pośle.

Głos zabierze pan poseł Mirosław Pawlak z Klubu Parlamentarnego Polskiego Stronnictwa Ludowego. Bardzo proszę, panie pośle.

Posel Mirosław Pawlak:

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Panie Ministrze! W obliczu dużej niestabilności na arenie międzynarodowej, w obliczu zagrożenia bezpieczeństwa międzynarodowego przychodzi nam podjąć debatę w sprawach o charakterze newralgicznym dla bezpieczeństwa wewnętrznego państwa. Dziwić musi fakt, że od chwili złożenia do łaski marszałkowskiej zarówno rządowego, jak i poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o Policji do dnia dzisiejszego minął równo rok. Był czas spokojny na debatę, a zarazem głęboką analizę przede wszystkim potrzeby dokonania nowelizacji ustawy o Policji. Jest to materia niezwykle delikatna, wymagająca głębokich przemyśleń, analiz, tak pod względem celowości, jak i funkcjonowania Policji i jej poszczególnych komponentów w modelu docelowym. Oba projekty mają charakter stricte „szarpany” w zależności od chwilowych potrzeb czy zapatrywań politycznych.

Jak słusznie stwierdził prokurator generalny w stanowisku z dnia 4 czerwca 2013 r., autorzy projektu poselskiego nie przedstawili argumentów prze-

Posel Mirosław Pawlak

mawiających za celowością, racjonalnością i merytoryczną potrzebą likwidacji lub wyłączenia Centralnego Biura Śledczego ze struktur Komendy Głównej Policji. Nie przedstawiono obiektywnej oceny efektów działania tej służby. Nie przekonuje też twierdzenie o nieadekwatności do struktury organizacyjnej i zadań w zakresie nadzoru i działań pozostałych komórek organizacyjnych Komendy Głównej Policji. Służby mundurowe lubią i szanują spokój i okrzepnięcie w działalnościach strukturalnych. Wszelkie zamierzone i proponowane ruchy wywołują niepokój oficerów.

Panie i Panowie Posłowie! Nikt dotąd na tej sali nie wspomniał o sprzężeniu prac i działalności organów Policji z jednostkami organizacyjnymi prokuratury. Nikt nie podkreślił faktu, że CBS nie działa i nie może działać w próżni, na zasadzie: sobie a muzom. Za każde niepowodzenie CBS współodpowiada prokuratura, której ostatnimi czasy, nie wiedzieć dlaczego, tworzy się podły klimat. W odniesieniu do projektu rządowego – co podkreślało wielu doświadczonych prokuratorów – tworzyć się będzie nową superpolicyjną służbę, tak naprawdę pozbawioną w dużej mierze w swych działaniach merytorycznych kontroli prokuratorskiej. A przecież to prokurator jest gospodarzem śledztwa i organem popierającym przed sądem akt oskarżenia.

Może również razić nazewnictwo, cytuję: komendant Centralnego Biura Śledczego Policji podległy komendantowi głównemu Policji. Tak niejasne i nieostre nazewnictwo i relacje obu organów wcześniej czy później rodzić muszą niezdrową konkurencję. Do tego dochodzi także ABW. Już trwa exodus, przechodzenie oficerów z ABW do CBS. Trwa walka z czasem. Niezdrowa walka, szkodliwa konkurencja.

Również nie do zaakceptowania jest sytuacja w zakresie udostępniania danych i informacji przez sąd okręgowy. Wobec takiej sytuacji prokurator nie będzie miał możliwości nadzoru nad najważniejszymi operacjami, a wszystkie ustalenia przyjmować będzie musiał bez możliwości weryfikacji – w dobrej wierze. Już dzisiaj wielu mądrych, rozsądnych, ale przede wszystkim odpowiedzialnych prokuratorów z uwagą, z troskaniem, ale i wielkim niepokojem przygląda się proponowanym nowelizacjom.

Wysoki Sejmie! Ta tak bardzo delikatna materia, może nawet podszyta słusznymi intencjami, wymaga spokojnego, mądrego i rozważnego wielokrotnego przeanalizowania. Kilka zdań ministra spraw wewnętrznych nie może przekonać o natychmiastowej potrzebie tak radykalnych zmian. Ministrowie przychodzą i odchodzą, koncepcje się zmieniają, ale my na tej sali winniśmy wykazać rozwagę, docieklivość i zawsze zważyć wszystkie racje za i przeciw. Stąd opowiadam się w imieniu Klubu Parlamentarnego Polskiego Stronnictwa Ludowego za skierowaniem procedowanych projektów aktów normatywnych do Komisji Spraw Wewnętrznych i zaproszeniem do udziału w jej pracach przedstawiciela Prokuratury Generalnej. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, panie pośle.

Głos zabierze pan poseł Artur Ostrowski z Klubu Poselskiego Sojusz Lewicy Demokratycznej.

Bardzo proszę, panie pośle.

Posel Artur Ostrowski:

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoki Sejmie! W imieniu klubu Sojusz Lewicy Demokratycznej przedstawię stanowisko dotyczące projektów ustaw o zmianie ustawy o Policji i niektórych innych ustaw z druków nr 1381 i 2192. Jeden jest projektem poselskim, drugi jest projektem rządowym.

Celem obu omawianych projektów jest utworzenie nowej jednostki organizacyjnej Policji pod nazwą: Centralne Biuro Śledcze Policji (CBŚP). To biuro ma być kierowane przez komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji, będącego przełożonym policjantów tejże właśnie jednostki. Tutaj mamy też podobne nazewnictwo. Chciałbym zapytać wnioskodawców, zarówno pana ministra, jak i wnioskodawców z klubu PiS, skąd ta zbieżność, jeśli chodzi o nazwę, czy to też jest jakieś wspólne źródło, jeśli chodzi o te oba projekty. Powstaje pytanie: Jakie są główne różnice pomiędzy projektem poselskim a projektem rządowym co do samej zasady funkcjonowania Centralnego Biura Śledczego Policji?

Jaki jest stan obecny? Centralne Biuro Śledcze stanowi jedynie wewnętrzną komórkę organizacyjną Komendy Głównej Policji. Rozwiązanie to zastosowano na początku roku 2000. Obecnie mija już 14 lat od chwili, kiedy Centralne Biuro Śledcze podjęło swoje zadania. W roku 2000 oparto się przede wszystkim na powstaniu nowej służby w Policji, służby śledczej, która w sposób kompleksowy miała się zajmować rozpoznawaniem, zapobieganiem, zwalczaniem przestępczości zorganizowanej. Pojawia się wiele sygnałów, wiele opinii, że z perspektywy czasu, po tych 14 latach należy stwierdzić, że dotychczasowe rozwiązanie spełniły swoją funkcję.

Dotychczasowe usytuowanie tej jednostki Policji w ramach Komendy Głównej Policji spotyka się z coraz szerszą krytyką, wynikającą z braku autonomii finansowej, autonomii kadrowej oraz logistycznej. W związku z krytycznymi opiniami, które się pojawiają, jest potrzeba wypracowania nowych rozwiązań i nowych zasad, nowego stanu organizacyjnego, jeśli chodzi o Centralne Biuro Śledcze.

Pojawiają się również takie opinie, że obecne rozwiązanie nie uwzględniają specjalnego charakteru jednostki, co jest dla niej dużym obciążeniem funkcjonalnym. Skutkuje to brakiem efektywnego sposobu wdrażania strategii, brakiem współpracy pomiędzy poszczególnymi komórkami Komendy Głównej Policji, komend wojewódzkich Policji, brakiem efektywnego systemu informacji, brakiem powiązania

Posel Artur Ostrowski

wydatków z efektami czy zbyt krótkim horyzontem planistycznym.

W obu projektach sugeruje się również, że dotychczasowa struktura i zadania Centralnego Biura Śledczego Komendy Głównej Policji były nieadekwatne w odniesieniu do struktury organizacyjnej, zadań w zakresie nadzoru i działań pozostałych komórek organizacyjnych Komendy Głównej Policji.

Należy stwierdzić, że stale i dynamicznie przekształcająca się przestępczość zorganizowana wymaga utworzenia bardziej elastycznych rozwiązań organizacyjnych w Policji, które pozwolą na bardziej skuteczną walkę z tym groźnym zjawiskiem. Problem jest, a teraz należy wypracować najbardziej efektywną koncepcję poradzenia sobie z tym problemem, z problemem zorganizowanej przestępczości, tak aby nowe biuro funkcjonowało sprawniej, efektywniej i lepiej wykorzystywało swoje możliwości.

W ostatnich latach pojawiało się również wiele sporów, konfliktów na styku komendantów wojewódzkich Policji i Centralnego Biura Śledczego. Była nawet taka sytuacja, że jeden z komendantów wojewódzkich Policji zabronił policjantom korzystania ze wspólnego korytarza, z którego korzystali funkcjonariusze Centralnego Biura Śledczego. Podaję tylko taki przykład. Co prawda decyzję cofnięto, ale sytuacja wyglądała tak, że policjanci mogli się poruszać po korytarzu wspólnym z CBS, ale mieli milczeć. Dochodzi nawet do tak kuriozalnych sytuacji. Dobrze by było, aby nowe rozwiązanie, ta ustawa rozstrzygała to w definitywny sposób, tak aby nie dochodziło do takich sytuacji, żebyśmy nie spotykali się z tak kuriozalnymi decyzjami tego czy innego komendanta.

Propozycje zawarte w tych projektach to są propozycje wyodrębnienia ze struktury Komendy Głównej Policji Centralnego Biura Śledczego Policji, czyli tego nowego biura, jako organu Policji właściwego w zakresie rozpoznawania, zapobiegania i zwalczania przestępczości zorganizowanej oraz zapewnienia mu takiej pozycji organizacyjnej, która pozwoli skutecznie realizować powyższe zadania i będzie uwzględniała specyficzny charakter nowego biura i jego pracy.

W celu zapewnienia właściwego zarządzania taką strukturą w jednym i w drugim projekcie proponuje się wprowadzenie uprawnienia komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji do określenia szczegółowych zasad organizacji i zakresu działania komórek organizacyjnych Centralnego Biura Śledczego Policji.

Jak powiedziałem na początku, mamy do czynienia z dwoma projektami. Jeden to jest projekt poselski, który został złożony w ubiegłym roku i rok czekał na procedowanie. Być może czekał na procedowanie z uwagi na to, że rząd pracował nad swoją koncepcją. Tak jak powiedziałem, nawet nazwa nowej struktury jest tu identyczna. Dlatego też dobrze by było, aby wnioskodawcy określili, przedstawili punkty zbieżne, mechanizmy identyczne czy też podobne w jednym i w drugim projekcie, jednocześnie

dobrze by było, abyśmy dzisiaj poznali te punkty, które różnią projekty, artykuły, które różnią projekt rządowy, przedstawiony przez pana ministra, i projekt poselski, przedstawiony przez pana posła. Chodzi o to, żebyśmy mieli pewien obraz przyszłych prac.

Klub Sojuszu Lewicy Demokratycznej optuje za tym, aby przesłać, przekazać oba projekty, i rządowy, i poselski, do Komisji Spraw Wewnętrznych w celu podjęcia nad nimi pracy. Problem faktycznie istnieje, trzeba dokonać zmian, ale te zmiany muszą wyjść naprzeciw oczekiwaniom policjantów, funkcjonariuszy i realizować te wszystkie cele, o których dzisiaj tu mówiliśmy i które dzisiaj zakładamy. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Ostatnie oświadczenie klubowe wygłosi pan marszałek Ludwik Dorn z Klubu Parlamentarnego Solidarna Polska.

Bardzo proszę.

Posel Ludwik Dorn:

Dziękuję.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Debatujemy nad dwoma projektami, które są w znacznej mierze zbieżne. Oba są w sposób fundamentalny skrajnie szkodliwe dla perspektywy walki z przestępczością zorganizowaną i umacniania bezpieczeństwa publicznego.

Mamy też tutaj do czynienia z sytuacją zadziwiającą, bo o ile skrajnie szkodliwa koncepcja, która materializuje się w projekcie rządowym, jest przedłożona, stworzona w sposób poważny, co w żaden sposób nie osłabia szkodliwości, to projekt PiS-owski jest karykaturą tej koncepcji. Mamy tu zjawisko zadziwiające, bo w przebiegu czasowym karykatura wyprzedziła przedmiot karykaturowany. Dlatego skupię się na projekcie rządowym, zwłaszcza na tej jego części, bo on jest dużo szerszy, która wprowadza nowe usytuowanie Centralnego Biura Śledczego.

Ja podzielam wszystkie te obawy, które w imieniu klubu PSL-u zgłaszał pan poseł Mirosław Pawlak, i podpisuję się pod nimi, ale to nie są wszystkie obawy i zastrzeżenia, jakie można przedstawić.

Niewątpliwie jeśli chodzi o walkę z przestępczością zorganizowaną, to stworzenie Centralnego Biura Śledczego było przełomem, i jest to wielka zasługa ówczesnego ministra spraw wewnętrznych pana Marka Biernackiego. Natomiast czy obecnie można coś zmienić? Oczywiście, że tak, ale można zmienić na lepsze i można zmienić na gorsze. Nie będę tutaj skupiał się na tym, co można by zmienić na lepsze. Mamy projekt i należy stwierdzić, że to jest zdecydowana zmiana na gorsze, z której szefowie przestępczości zorganizowanej mogą się tylko cieszyć.

Posel Ludwik Dorn

Na czym bowiem polega problem? Mówię to w związku ze swoimi doświadczeniami jako osoby, która przez pewien czas zajmowała stanowisko ministra spraw wewnętrznych. Zawsze istniał problem – i jest to problem nieusuwalny, nad którym każdy minister, każdy komendant główny, każdy zastępca do spraw kryminalnych musi pracować – zapewnienia jak najmniejszej liczby konfliktów i jak największej współpracy między funkcjonariuszami z pionu kryminalnego, z wydziałów kryminalnych komend wojewódzkich a funkcjonariuszami Centralnego Biura Śledczego. Człowiek jest istotą grzeszną i jeszcze nikt nie widział grabi, które by od siebie grabiły. Na czym rzecz polega? Na pozytywnych wzmocnieniach i nagrodach, jakie dajemy funkcjonariuszom za skuteczną walkę z przestępczością zorganizowaną. Tu zawsze istniał konflikt, w którym stroną silniejszą było Centralne Biuro Śledcze. Jest bliżej komendanta głównego, bliżej dziennikarzy, bliżej polityków, bliżej ministra i kiedy przychodziło do tych pozytywnych wzmocnień, nagród, awansów i premii, to zawsze istniała większa szansa, że więcej wypiętych piersi po order, odznaczenia, premie i awanse będzie po stronie funkcjonariuszy CBS, niezależnie od tego, że w rozpracowaniu operacyjnym i postępowaniach już na etapie karnym brali udział, niekiedy bardzo wydajny, także funkcjonariusze z wydziałów kryminalnych komend wojewódzkich.

Przestępczość jest pewną całością, różnie ze sobą powiązaną. Pewną całością jest także Policja. Jako minister spraw wewnętrznych dałem bardzo wyraźne polecenia komendantowi głównemu, i monitorowałem to na bieżąco, by po pierwsze tam, gdzie początek danemu rozpracowaniu operacyjnemu czy postępowaniu dali funkcjonariusze z komend wojewódzkich, funkcjonariusze CBS na zasadzie sowieckiej „daję zegarek” bez uzasadnionej potrzeby tych postępowań nie odbierali. A oni mają taką tendencję, bo potem są awanse, nagrody i możliwość, powiedzmy, potraktowania wewnętrznej konkurencji w Policji. Po drugie, kolejna instrukcja była taka, żeby nagradzać wedle wkładu i zasług i jednych, i drugich, jeżeli dochodzi do pomyślnego zakończenia sprawy. Budziło to pewien entuzjazm, bo była to zmiana dotychczasowej praktyki wśród funkcjonariuszy z komend wojewódzkich, no i powodowało pewne kręcenie nosem ze strony funkcjonariuszy CBS, ale w moim przekonaniu to służyło walce z przestępczością zorganizowaną, dlatego że bardzo wiele sygnałów umożliwiających rozpracowanie, wszczęcie sprawy płynie właśnie nie z CBS, ale z komend wojewódzkich.

Do czego prowadzi ta zmiana, szkodliwa zmiana? Do tego, że komendant główny traci jakąkolwiek możliwość sterowania tymi konfliktami i panowania nad nimi, co oznacza tylko tyle, że cały pion kryminalny odwróci się od CBS. Nie będą współpracować, bo nie będzie im się to opłacało. Tak. Albo są bodźce

pozytywne, albo dajemy całości pionu kryminalnego w Policji, poza CBS, wyraźny sygnał negatywny. A że tak się stanie, jestem przekonany z uwagi na własne doświadczenia i ogólną zasadę, że nikt nie widział grabi, które by od siebie grabiły. To oznacza, że przestępczość zorganizowana będzie miała lepsze niż dotąd warunki do rozwoju i do działalności. To dla mnie, dla Solidarnej Polski, jest jasne. Dlatego to jest zmiana niesłychanie szkodliwa. Ona będzie niewidoczna. Po jej wprowadzeniu zaroi się od konferencji prasowych, zaroi się od żółtych pasków o kolejnych sukcesach, komendant CBS wraz z ministrem spraw wewnętrznych czy jego zastępcą stale będzie się przechadzał w blasku fleszy, ale przestępczości zorganizowanej w to graj. Bo nie jest ważne to, co widać w telewizji, ważne jest to, co dzieje się w życiu.

Ja nie zarzucam ani PiS-owi, ani rządowi, ani panu ministrowi Sienkiewiczowi złej woli. Nie wiecie, co czynicie. Pytanie, skąd się to wzięło, jeśli chodzi o projekt. Dlaczego szalenie szkodliwy projekt jest składany przez rząd i przez największą partię opozycyjną? Moim zdaniem odpowiedź jest bardzo prosta. To bierze się nie z podobnego myślenia, tylko z pewnego przypadku.

Pierwszym przedstawicielem wnioskodawców był pan poseł Tomasz Kaczmarek. Jak sądzę, on pogadał sobie z kolegami z CBS, postanowił im zrobić dobrze, napisali mu ten projekt, a on sobie w PiS-ie to wydreptał. Bo w PiS-ie nikt nie panuje politycznie ani intelektualnie nad tego typu koncepcjami. Nos Kleopatry, jak powiedziałyby Pascal – przypadek życiowy, historyczny, polityczny.

Dlaczego ten projekt składa rząd? Pan minister Sienkiewicz składa go w dobrej wierze. Kluczowym, formacyjnym momentem kariery pana ministra Sienkiewicza były służby specjalne, jednostka wyodrębniona i elitarna. On nasiąkł myśleniem w kategoriach jednostek elitarnych i teraz je w dobrej wierze, jak sądzę, realizuje jako minister spraw wewnętrznych.

Niemniej, niezależnie od dobrych intencji obu wnioskodawców, oba projekty są skrajnie szkodliwe. *(Dzwonek)* Już, jak sądzę, w zorganizowanych grupach przestępczych są zamawiane szampany. A kiedy projekt zostanie przyjęty, strzelą korki, po cichu. Dlatego Solidarna Polska składa wnioski o odrzucenie w pierwszym czytaniu jednego i drugiego projektu. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, panie pośle.

Na tym zakończyliśmy wystąpienia klubowe.

Przystępujemy do pytań.

Czy ktoś z państwa chciałby jeszcze dopisać się do listy pytających, jeżeli nie zrobił tego do tej pory?

Jeśli nie, to zamykam listę.

Ustalam czas na zadanie pytania na 1,5 minuty.

Wicemarszałek Wanda Nowicka

Jako pierwsze pytanie zada pan poseł Jarosław Zieliński z Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość.

Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Jarosław Zieliński:

Dziękuję, pani marszałek.

Później jako poseł reprezentujący wnioskodawców jeszcze będę chciał się odnieść do pewnych wątków, ale teraz chcę zadać pytanie. Pytanie kieruję do pana ministra. Otóż w wystąpieniach klubowych został zauważony wątek, bo nie może być niezauważony, który jest główną różnicą, jeżeli chodzi o samo wyodrębnienie i sposób wyodrębnienia dzisiaj Centralnego Biura Śledczego ze struktury biur Komendy Głównej Policji. Ta różnica, oczywiście poza innymi różnicami, o których też była mowa, ale nie o tym teraz chcę mówić, polega na tym, że w projekcie rządowym odmawia się samodzielności finansowej Centralnemu Biuru Śledczemu Policji. Chciałbym zapytać pana ministra, dlaczego.

Tak jak mówił w swoim klubowym wystąpieniu pan poseł Jacek Sasin, wszystko, co jest decyzją dotyczącą czy sfery logistyki, czy kadr, czy jakiegokolwiek innej, ma swoje odniesienie do finansów. Wszystko kosztuje, krótko mówiąc. Bez samodzielności finansowej to wyodrębnienie i cel, jakiemu ma to służyć, będą realizowane ułomnie. To rzeczywiście będzie trochę karykaturalna sytuacja. W związku z tym, panie ministrze, proszę wyraźnie powiedzieć, dlaczego tak jest. Przecież to nie będzie więcej kosztowało. Proszę jednak odróżnić kwestię obsługi, jak się to zorganizuje, technicznej obsługi księgowej od kwestii (*Dzwonek*) decyzyjności czy, powiedzmy, dysponowania budżetem. To są jednak dwie różne sfery. Warto to zauważyć. Panie ministrze, jestem ciekawy, jak pan to uargumentuje. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, panie pośle.

Kolejne pytanie zada pani posłanka Joanna Fabisiak z Klubu Parlamentarnego Platforma Obywatelska.

Bardzo proszę.

Poseł Joanna Fabisiak:

Dziękuję.

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Moje pytanie będzie dotyczyło meritum nowego zadania, właśnie nie wiem, zobowiązania czy uprawnienia, Policji dotyczącego poszukiwania osób zaginionych. Otóż obecnie nie ma instytucji, która kom-

pleksowo zajmowałaby się tym problemem. Istnieje Itaka – organizacja pozarządowa, która pomaga ludziom. Nie muszę przekonywać, że dla rodziny, w której ktoś zaginął, a jest to 17 tys. osób rocznie w różnym wieku, różnej płci, w kraju i za granicą, dramat jest niebywały. Jeśli ten stan się przedłuży, rodzina na przykład nie może uregulować pewnych spraw formalnych. Wobec tego moje pytanie. Rozumiem, i cieszę się z tego, że w zapisie rządowym zawarta jest nowa kompetencja. Może nie jest ona nowa, tylko umocniona. Moje pierwsze pytanie: Czy to będzie uprawnienie, czy to będzie zobowiązanie dla Centralnego Biura Śledczego?

Drugie pytanie: Czy będzie to instytucja, która w jakimś sensie kompleksowo przejmie opiekę nad rodziną, również pomoc, wspierając się organizacjami pozarządowymi? Ktoś powinien być za to odpowiedzialny. Czy też będzie tak, jak dotychczas, że będzie uprawnieniem osoby, rodziny, zgłoszenie tej osoby zaginionej, kontaktowanie się z policjantem, który prowadzi tę sprawę? (*Dzwonek*)

Pani marszałek pozwoli, sprawa jest niezmiernie ważna społecznie.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Proszę bardzo. Proszę skończyć, ale nie za długo.

Poseł Joanna Fabisiak:

Bardzo dziękuję.

Kolejna sprawa, jak przewidujecie państwo, jaki będzie zakres tej pomocy? Właściwie najważniejsze pytanie: Czy będzie to kompleksowe sprawowanie opieki i pomocy? Ostatnie już pytanie. Te osoby giną w kraju i za granicą, bardzo często się nie odnajdują. Na dzisiaj to jest tylko zgłoszenie do policji danego kraju czy też, przez MSZ, do konsula. Czy państwo ten problem rozwiązujecie, powtórzę po raz kolejny, systemowo, kompleksowo czy też jest to tylko lekkie wzmocnienie tej kompetencji? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję bardzo, pani posłanko.

Kolejne pytanie zada pan poseł Józef Lassota z Klubu Parlamentarnego Platforma Obywatelska.

Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Józef Lassota:

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Chciałbym powrócić do sprawy, która już tu była poruszona. Oczywiście wszyscy, którzy są za tymi projektami, mówią o tym, że dotychczasowa formuła się

Posel Józef Lassota

wyczerpała, prawda, nie mówiąc tak naprawdę, na czym polega to wyczerpanie, ale powiedzmy, że trzeba im wierzyć. Poseł Dorn ma trochę inne zdanie na ten temat, zresztą bardzo logicznie to przedstawił. Chciałbym o jedną sprawę zapytać, którą poseł Zieliński już podnosił. To sprawa niezależności finansowej, autonomii finansowej.

Otóż każdy, kto zarządzał jakąkolwiek strukturą, jednostką, wie, że przy każdym działaniu, jak to mówią w wojsku, są potrzebne siły i środki. Siły niby są, natomiast decyzja o środkach jest gdzie indziej. Osobiście nie bardzo sobie wyobrażam, że może skutecznie funkcjonować jednostka, gdzie decyzje o finansach podejmuje ktoś inny. To jest tak naprawdę struktura zupełnie zależna, nie jest to żadne wydzielanie. Nie usłyszałem tak naprawdę, mimo że interpelację w tej sprawie składałem już rok czy półtora roku temu, rzetelnego uzasadnienia, merytorycznego, czy korzyści stąd wynikające, poza podobno jakimiś etatami... Dlaczego tak się dzieje? (*Dzwonek*) Uważam, że to jest błąd, że to będzie stwarzało pewnego rodzaju patologie. Panie ministrze, bardzo prosiłbym, jeśli nie tu, to na posiedzeniach komisji, o przedstawienie rzetelnego uzasadnienia tej decyzji. Dziękuję.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, panie pośle.

Nie widzę pani posłanki Gądek.

A zatem kolejne pytanie zada pan poseł Grzegorz Adam Woźniak z Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość.

Bardzo proszę, panie pośle.

Posel Grzegorz Adam Woźniak:

Dziękuję, pani marszałek.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Panie Komendancie! Wydzielenie CBS ze struktury Policji jest dobrym kierunkiem. Mam nadzieję, że podczas prac w komisji uda się przekonać większą liczbę posłów, którzy to zaakceptują. Trzeba szukać nowych kierunków rozwiązań i zmian, które ułatwią walkę z przestępczością zorganizowaną. Miejmy nadzieję, że to będzie nowy model, bardzo pozytywny w funkcjonowaniu nowej jednostki. Dzisiaj też było wiele zdań zgodnych, jeśli chodzi o zdefiniowanie właściwości obu projektów, ich ułomności większe lub mniejsze. Oczywiście szkoda, że trzeba było czekać na to ponad rok, ale lepiej późno niż wcale.

Zasadnicza różnica w wypadku obu projektów polega na dodaniu uprawnień, o których dzisiaj mówili moi przedmówcy, komendantowi CBŚP. Projekt poselski Prawa i Sprawiedliwości proponuje wyposażenie komendanta CBŚP w większe i samodzielne

uprawnienia. W tym kierunku, jak mówił sprawozdawca poseł pan Jarosław Zieliński, powinniśmy dążyć podczas prac komisji. Miejmy nadzieję, że uda się w tym kierunku pójść. Panie ministrze, mam nadzieję, że podczas tych prac te uprawnienia dla komendanta, aby ta jednostka funkcjonowała lepiej, uda się wypracować i będzie to wspólny, bardzo udany projekt. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, panie pośle.

Ostatnie pytanie zada pan poseł Andrzej Szlachta z Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość.

Bardzo proszę, panie pośle.

Posel Andrzej Szlachta:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! W związku z apelem wygłoszonym przez pana posła Mirosława Pawlaka, który przedstawiał stanowisko Klubu Parlamentarnego Polskiego Stronnictwa Ludowego do omawianych projektów ustaw o Policji, o zapewnienie polskiej Policji spokoju i stabilizacji, kieruję pytania do posła sprawozdawcy pana Jarosława Zielińskiego, reprezentującego wnioskodawców. Czy zaproponowane przez Prawo i Sprawiedliwość wyodrębnienie ze struktury Komendy Głównej Policji Centralnego Biura Śledczego Policji może w jakimkolwiek stopniu wpłynąć na destabilizację struktur polskiej Policji, czy też przeciwnie – zmierza do skutecznego rozpoznawania, zapobiegania i zwalczania przestępczości zorganizowanej?

Drugie pytanie. Czy dotychczas pojawiły się ze strony funkcjonariuszy Policji, a więc od wewnątrz, uwagi krytyczne wynikające z braku autonomii finansowej, kadrowej czy logistycznej Centralnego Biura Śledczego? Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, panie pośle.

Jak już wspomniałam, lista posłów zapisanych do głosu została wyczerpana.

Proszę o zabranie głosu podsekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych pana Grzegorza Karpińskiego.

Bardzo proszę, panie ministrze.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych
Grzegorz Karpiński:**

Dziękuję.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Kwestie dotyczące niezależności finansowej poruszyłem w swoim wy-

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Grzegorz Karpiński

stąpieniu, prezentując projekt, odnosząc się do tego, o czym w swoim wystąpieniu mówił pan przewodniczący Zieliński, i chciałem to podtrzymać. Otóż nie dostrzegamy tego, o czym pan poseł mówił w swojej wypowiedzi, czyli bezpośredniego związku między przyznaniem niezależności, rozumianym jako wyodrębnienie ze struktur, i koniecznością zapewnienia własnego budżetu. To wynika z tego, o czym mówiłem w swoim wystąpieniu. Ustanawianie kolejnego dysponenta trzeciego stopnia oznacza konieczność wyposażenia go w aparat. To oznacza oderwanie też... Dlaczego ten projekt zmierza do tego, żeby to wyodrębnić? Chodzi o to, żeby komendanci nie byli osobami, które mają do wykonania te czynności administracyjno-techniczne, finansowo-księgowe. Zgodnie z przepisami finansowymi, ustawy o finansach publicznych, rachunkowości itd. konsekwencją ustanowienia dysponenta trzeciego stopnia jest nałożenie na szefa CBS pewnych obowiązków. Tego chcemy uniknąć. Nie dostrzegamy tego, że to, co proponujemy, i co jest zawarte w państwa projekcie, czyli samo wyodrębnienie ze struktury Komendy Głównej Policji, bez tego elementu miałyby być niepełne czy, tak jak pan poseł Sasin powiedział, że to jest za mało, jest to narzędzie, które będzie niewystarczające. W naszej ocenie powierzenie tej osobie funkcji zarządczych, kadrowych, niezależności, uproszczenie procedur w zdobywaniu tego wszystkiego, o czym mówiono w wystąpieniach, czyli w wykonywaniu czynności operacyjnych bez konieczności posługiwania się aparatem komendanta głównego, jest wystarczające do poprawy skuteczności działania.

Pytanie pani poseł Fabisiak związane było z tym, czy poszukiwanie będzie miało charakter uprawnienia, czy zobowiązania. W tym przypadku jest to jedno i drugie. Pani poseł zechce spojrzeć na nowo projektowany art. 14 ustawy o Policji. Mówi on, że Policja wykonuje czynności w granicach swych zadań, są one tu wymienione: w celu poszukiwania osób itd. To oznacza, że każda czynność, która normalnie wykonywana jest przez Policję w celu zwalczania przestępczości, teraz będzie mogła być też wykonywana w celu poszukiwania osób. Tego dzisiaj nie ma. Projekt nie przewiduje tego, o czym pani poseł mówiła, czyli wzięcia przez Policję na siebie zadania pełnienia wszystkich funkcji, które są niezbędne z punktu widzenia osób pokrzywdzonych, rodziny. Raczej skupia się na tym wątku związanym z jak najszybszym znalezieniem osoby, pozyskaniem informacji o miejscu, w którym ona przebywa. Mówiła pani, że istnieją organizacje pozarządowe otaczające opieką osoby, które są tym dotknięte. Jeśli chodzi o ten system, który istnieje, związany ze świadczeniem tego typu pomocy, to nie powiem, że wydaje się wystarczający, bo z pewnością i pani poseł, i mi też osobiście znane są przypadki, kiedy było to niewystarczające. Ale nie chcielibyśmy, żeby było to zadanie nałożone bezpo-

średnio na Policję. Biorąc pod uwagę, że Policja otrzymuje dzisiaj nowe zadanie czy otrzyma je po uchwaleniu ustawy, proszę pamiętać, że jest ona wyposażona na przykład w aparat związany z możliwością świadczenia pomocy psychologicznej przez funkcjonariuszy, którzy są tam zatrudnieni. Być może po uchwaleniu tych przepisów uda się wyeliminować część luk, która dzisiaj w systemie opieki nad takimi osobami istnieje, bez nakładania jakiś dodatkowych zadań. Tak jak umawialiśmy się, odpowiedzi szczegółowej udzielię na piśmie. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję bardzo, panie ministrze.

Proszę o zabranie głosu przedstawiciela wnioskodawców pana posła Jarosława Zielińskiego.

Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Jarosław Zieliński:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Odnotowałem w tej swojej dzisiejszej roli kilka spraw, do których chciałbym się odnieść. Po pierwsze w związku z wypowiedzią pana ministra: i tą pierwszą, i tą drugą, muszę wrócić do wątku, o którym chyba dzisiaj najdłużej mówimy. Otóż chciałbym poprosić o refleksję nad tym, chodzi mi o takie jakby dwa kierunki. Po pierwsze, trzeba jednak odróżnić, powtórzę to, sprawę technicznej obsługi finansowo-księgowej, która może być wykonywana w różnoraki sposób. Już nie mówię o tym, że inny podmiot może mieć zleconą taką obsługę, bo to jest tylko czynność techniczno-księgowa. Myślę, że powinno się to odbywać w ramach struktury Policji, a nie na zasadzie outsourcingu, bo to też może kogoś kusi. To nie. Ale przywołuję to słowo i to pojęcie, żeby pokazać, że to są jednak dwie różne rzeczy. Decyzyjność odnośnie do wydatków i prawo dysponowania określonym budżetem trzeba odróżnić od technicznej obsługi księgowej. Myślę, że to jest chyba jasne, że są to dwie różne kwestie. Pan minister zdaje się tego nie odróżniać, mówiąc, że jak da się samodzielność finansową Centralnemu Biuru Śledczemu Policji, to trzeba będzie stworzyć cały aparat obsługi finansowo-księgowej. Otóż można, ale niekoniecznie. To jest ten pierwszy kierunek.

Drugi kierunek jest taki, co też trzeba mocno podkreślić, mówiliśmy już zresztą o tym, że nie ma możliwości samodzielnego wykonywania żadnych zadań – mówił o tym bardzo trafnie pan poseł Lassota, tak samo myślimy o tej sprawie – bez możliwości decydowania o kwestiach finansowych. Komendant główny Policji może właściwie wtedy zablokować każdą decyzję komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji i będzie z tego taka samodzielność, że nominalnie będzie miał zapisaną pewną samodzielność w zakresie kadrowym czy zakupów, ale i tak decydować będzie o tym ten, kto ma w ręku pieniądze. Będzie

Posel Jarosław Zieliński

to po prostu połowiczne, będzie to pozorowana samodzielność czy pozorowana autonomia.

Mam nadzieję, że pan minister zechce przemyśleć tę sprawę, przedyskutować to z pracownikami ministerstwa, również z pionem obsługi finansowej, żeby te kwestie jakoś rozróżnić i przyznać jednak rację tym, którzy twierdzą, że pieniądze zawsze są narzędziem do realizacji zadań, są istotnym instrumentem. Bez tego praktycznie wszystko będzie ułomne. To jest pierwsza sprawa.

Sprawa druga, panie ministrze, pan chyba wyraził się w ten sposób, że projekt ustawy o czynnościach operacyjno-rozpoznawczych parokrotnie pojawiał się w tamtej kadencji. Nie, on pojawił się raz i trwały nad nim w poprzedniej kadencji prace przez kilka lat, trwało to ok. trzech lat. Byłem członkiem podkomisji specjalnie powołanej do tego, żeby ten projekt przygotować. Wyraźnie brakowało woli politycznej, żeby tę ustawę uchwalić. Wyraźnie ta ustawa była nie na rękę służbom. Powiem wprost, mój wniosek jest prosty: służby specjalne nie chciały tej ustawy, a rząd, bojąc się reakcji służb specjalnych, tak prowadził prace przez swoją większość koalicyjną w parlamencie, żeby tej ustawy nie uchwalić. Nawiasem mówiąc, nie był to projekt Prawa i Sprawiedliwości. Proszę zwrócić uwagę, że nie mówię, że to nasz projekt był torpedowany. To był projekt Platformy Obywatelskiej. W związku z tym pod rządami tej koalicji PO-PSL, która ma większość w Sejmie, dochodzi do tego, że nawet jej własne projekty nie przechodzą, bo nie chcą tego podmioty zainteresowane, w tym przypadku służby specjalne. To jest naprawdę wątek, który warto kiedyś jeszcze głębiej rozważyć, nie jest dzisiaj czas na to, żebyśmy o tym szerzej mówili, ale tak to wyglądało. Uważam, że to właśnie w tej ustawie cały kompleks spraw, bardzo ważnych, trudnych, niezwykle wrażliwych, należałoby mądrze uregulować, dlatego musimy kiedyś, oby jak najszybciej, do tego wrócić.

Teraz kwestia dotycząca nazewnictwa i tej zbieżności, mówił o tym pan poseł, pan przewodniczący Ostrowski. Oczywiście, że jest tutaj podobieństwo, ale ono jest naturalne. Jeżeli mamy wyodrębnić tę jednostkę z Komendy Głównej Policji i przestaje ona być biurem wewnątrz tej komendy, stając się samodzielną jednostką, to nazwa sama się nasuwa: Centralne Biuro Śledcze Policji, tak jak komenda wojewódzka Policji, komenda miejska Policji, komenda powiatowa Policji, Komenda Główna Policji. Nie ma w tym nic nadzwyczajnego, zbieżność jest przypadkowa. To nie jest tak, że przy kawie ustaliliśmy z rządem, że zrobimy to samo. Tak to wygląda, jest to jakby oczywista oczywistość.

Pan poseł pytał o różnice. Pozwoli pan, panie pośle, że nie będę tego omawiał ze względu na to, że te projekty są napisane w taki sposób, że te różnice same się wyłaniają. Wystarczy przestudiować dokładnie teksty wraz z ich uzasadnieniami, żeby zo-

baczyć, na czym te różnice polegają. Jedna z nich jest dzisiaj bardzo często przywoływana, ale są też inne, m.in. związane z poszerzeniem obszaru regulowanego przez projekt rządowy w stosunku do naszego projektu poselskiego. Myślę, że byłoby chyba zbędne, mówiąc najdelikatniej, omawianie teraz tych różnic, skoro oba projekty są przedstawione.

Kolejna sprawa. Pan poseł Szlachta pytał – to było pytanie skierowane do mnie jako posła reprezentującego wnioskodawców – czy przyjęcie poselskiego projektu może spowodować jakiś niepokój, jakąś destabilizację w Policji. Oczywiście nie. Nie widzę najmniejszych powodów, dla których przyjęcie tego projektu – mało tego, powiem otwarcie, że w przypadku rządowego projektu jest podobnie – mogłoby spowodować jakąś destabilizację w strukturach Policji. Po prostu Komenda Główna Policji ma inną rolę do odegrania. Zawsze uważaliśmy – jeden z posłów mówił tu tak, jakby tego nie pamiętał, choć sam też był autorem jednego z takich projektów, gdzie było to zapisane bardzo wyraźnie – że Komenda Główna Policji ma być sztabem komendanta głównego. Nie powinna to być rozbudowana struktura realizująca tak ważne zadanie w ramach tego biura komendy głównej, tego sztabu, jak zwalczanie całej przestępczości zorganizowanej w Polsce. Do tego powinna służyć inna jednostka organizacyjna i chcemy właśnie to zrobić, chcemy ją wydzielić, wyodrębnić, nadal uważając, że Komenda Główna Policji powinna być mniejsza.

Nawiasem mówiąc, pewnie rządowi od razu przychodzi do głowy pewien PR-owy pomysł, ale ja go zdemaskuję. Kiedy to biuro zostanie wyodrębnione, Komenda Główna Policji będzie mniejsza. Zawsze możecie powiedzieć, że oto odchudziliście tę komendę, jeżeli chodzi o liczbę etatów. Żeby was nie kusiło, od razu wolę to przywołać. W istocie rzeczy rzeczywiście Komenda Główna Policji będzie wtedy mniejsza, jeśli chodzi o liczbę etatów, to jest fakt, ale przecież to nie jest cel sam w sobie. Celem jest lepsze usytuowanie tej jednostki organizacyjnej do wykonywania przez nią zadań zwalczania przestępczości zorganizowanej, która naprawdę się rozwija w formach bardzo wysublimowanych i wymaga specjalistycznych działań, przygotowania, techniki, profesjonalnych, dobrze przygotowanych policjantów, dobrego dowodzenia, kierowania akcjami, wszystkiego tego, czego wymaga dobrze pracująca jednostka Policji, zwłaszcza właśnie w tak ważnym zakresie.

Było jeszcze jedno pytanie pana posła Szlachty. Czy funkcjonariusze Centralnego Biura Śledczego akceptują tę zmianę i czy były jakieś sygnały? Nie chcąc tego tematu rozwijać, mogę powiedzieć, że tak. Sądzę, że funkcjonariusze Centralnego Biura Śledczego będą uważali, że to jest dobre rozwiązanie. Jeżeli może to potwierdzić, nie wiem, kiwnięciem głowy czy zaprzeczeniem szef CBS, bo jest na sali, to mielibyśmy jasność. Nie wiem, czy pan minister upoważni pana komendanta do tego, żeby wykonał jakiś ruch głową w tę czy w tę stronę. Sądzę, że to jest

Posel Jarosław Zieliński

oczekiwane. Krótko mówiąc, sądzę i wiem, że to jest oczekiwane przez funkcjonariuszy Centralnego Biura Śledczego i będzie dobrze służyć sprawie.

Na zakończenie chciałbym powiedzieć, że trzeba naprawdę bardzo złą woli i chyba szukania na siłę argumentów, żeby tylko uzasadnić różnicę spojrzenia, i to motywowaną politycznie czy jakimś zawodem w ostatnich procesach, które się w polityce dokonują, zawodem zresztą zawinionym przez samego siebie, żeby szukać negatywnych skutków dla zwalczania przestępczości zorganizowanej tych projektów ustaw czy projektu ustawy, o którym mam prawo najwięcej dzisiaj mówić, czyli tego poselskiego, bo ten projekt reprezentuję dzisiaj jako poseł wnioskodawca.

Otóż można powiedzieć najkrócej, jak tylko można, i posłużyć się tu pytaniem retorycznym: Czy wzmocnienie jednostki organizacyjnej, która ma prowadzić walkę z przestępczością zorganizowaną, jest działaniem na korzyść przestępców? Chyba rozumie się to samo przez się, że jest dokładnie odwrotnie. Przecież to wydzielenie CBS w postaci odrębnej komendy, odrębnej jednostki organizacyjnej i umocnienie pod każdym względem jest założeniem tych projektów ustaw, założeniem naszego poselskiego projektu ustawy w zdecydowanym stopniu. Przede wszystkim o to właśnie chodzi, to jest cel tego projektu. W związku z tym przestępcy nie będą otwierać szampana z tego powodu, korki ani cicho, ani głośno nie będą strzelać, jest dokładnie przeciwnie, o czym osoba mówiąca tutaj takie słowa, formułująca takie wymyślane zarzuty, powinna doskonale wiedzieć, ale jeśli tego nie wie, to już jest jej sprawa. Dziękuję bardzo, pani marszałek. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Zamykam dyskusję*).

W dyskusji zgłoszono wnioski o odrzucenie projektów ustaw zawartych w drukach nr 1381 i 2192.

Do głosowania nad tymi wnioskami przystąpimy na następnym posiedzeniu Sejmu.

Na tym wyczerpaliśmy porządek dzienny 63. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.

Czy ktoś z państwa chciałby wygłosić oświadczenie?

Bardzo proszę, pan poseł Rzońca.

Czy jeszcze ktoś?

Jeśli nie, zamykam listę posłów zgłoszonych do wygłoszenia oświadczeń.

Bardzo proszę.

Posel Bogdan Rzońca:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! 20 kwietnia 1941 r. w Zambrowie urodził się ksiądz arcybiskup Józef Michalik, z którym to Zambrowem są związane jego wczesne lata dzieciństwa i młodości, przypadające na trudny okres okupacji niemieckiej i dramatyczne lata powojenne.

W 1958 r. zdecydował się wstąpić do wyższego seminarium duchownego, które ukończył 6 lat później. Świecenia kapłańskie otrzymał 23 maja 1964 r. z rąk biskupa Czesława Falkowskiego. Studia w Rzymie w latach 1969–1972 były czasem poświęconym rozprawie doktorskiej dotyczącej Andrzeja Frycza-Modrzewskiego jako teologa.

Po obronie pracy doktorskiej na prośbę biskupa Mikołaja Sasinowskiego w 1973 r. wrócił do kraju i objął stanowisko wicekanclerza Kurii Biskupiej w Łomży, a także rozpoczął pracę wykładowcy teologii dogmatycznej i homiletyki w Wyższym Seminarium Duchownym w tym mieście.

W 1978 r. ksiądz Michalik wyjechał do Rzymu do pracy w Papieskiej Radzie ds. Świeckich. Jednocześnie otrzymał funkcję rektora w Papieskim Kolegium Polskim. Pobyt w Rzymie trwał 10 lat. W tym czasie ksiądz dr Józef Michalik został pierwszym szefem Biura ds. Młodzieży i miał duży udział w przygotowaniu I Światowych Dni Młodzieży w Rzymie.

2 października 1986 r. ksiądz biskup Michalik otrzymał nominację na biskupa gorzowskiego, a 16 października 1986 r., w rocznicę wyboru Jana Pawła II na Stolicę Piotrową, otrzymał sakrę biskupią z rąk naszego papieża w Bazylice św. Piotra w Rzymie. Za dewizę biskupią przyjął sentencję łacińską „Mocą Twoją Panie”. Po reorganizacji diecezji gorzowskiej 25 marca 1992 r. został pierwszym biskupem zielonogórsko-gorzowskim, a rok później, 17 kwietnia 1993 r., arcybiskupem przemyskim.

19 marca 2004 r. ksiądz biskup Józef Michalik został przewodniczącym Konferencji Episkopatu Polski, a 5 lat później rozpoczął kolejną kadencję w służbie Kościoła.

W 2005 r. podpisał wspólne oświadczenie biskupów polskich i niemieckich z okazji 40. rocznicy listu biskupów polskich do biskupów niemieckich, a w czerwcu 2005 r. wraz z kardynałem Lubomyrem Huzarem, zwierzchnikiem Ukraińskiej Cerkwi greckokatolickiej, odmówił modlitwę pojednania.

Na Zamku Królewskim w Warszawie w 2012 r. wraz z Cyrylem I, zwierzchnikiem Rosyjskiej Cerkwi Prawosławnej, podpisał szczególne przesłanie dla narodów Polski i Rosji. Natomiast 28 czerwca 2013 r. wraz ze Światosławem Szewczukiem, zwierzchnikiem Ukraińskiej Cerkwi greckokatolickiej, podpisał deklarację o pojednaniu między narodami polskim i ukraińskim.

12 marca 2014 r., po 10 latach służby Kościołowi Rzymskokatolickiemu i narodowi polskiemu, przestał pełnić funkcję przewodniczącego Konferencji Episkopatu Polski, dzięki której to funkcji w jasny i klarowny sposób oddziaływał na sumienia katoli-

*) Teksty wystąpień niewyłoszonych – w załączniku nr 1.

Posel Bogdan Rzońca

ków Kościoła powszechnego i Polaków. Zawsze przejawiał troskę o ludzi młodych i przypominał o wielkiej wadze ojcowizny. Był również orędownikiem poszanowania wartości rodziny i życia ludzkiego od początku aż do śmierci.

Za piękną służbę Kościołowi w Polsce bardzo dziękuję Jego Ekscelencji Józefowi Michalikowi. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, panie pośle.

Na tym zakończyliśmy oświadczenia poselskie*).

*) Teksty wystąpień niewyłoszonych – w załączniku nr 1.

Informacja o wpływie interpelacji, zapytań oraz odpowiedzi na nie została paniom posłankom i panom posłom doręczona w druku nr 2197*).

Na tym kończymy 63. posiedzenie Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.

Protokół posiedzenia będzie wyłożony do przejrzania w Sekretariacie Posiedzeń Sejmu.

Porządek dzienny 64. posiedzenia Sejmu, zwołanego na dni 19, 20 i 21 marca 2014 r., został paniom posłankom i panom posłom doręczony.

Zamykam posiedzenie.

(*Wicemarszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską*)

*) Teksty interpelacji i zapytań poselskich oraz odpowiedzi na interpelacje i zapytania – w załącznikach nr 1 i 2 do Sprawozdania Stenograficznego z 63. posiedzenia Sejmu.

(*Koniec posiedzenia o godz. 13 min 09*)

Teksty wystąpień niewyłoszonych

Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o Policji i niektórych innych ustaw

– punkt 31. porządku dziennego

Posel Jan Warzecha

(Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość)

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Sama zmiana nazwy na CBŚP, siedziby oraz nieco większa niezależność z pozostawieniem finansowania w gestii komendanta głównego Policji to zmiany kosmetyczne i niewystarczające, dlatego że oczekiwania wobec reformy były znacznie większe. Miała być ona głębsza, bo od kiedy powstało CBŚ, toczy się niezdrowa rywalizacja, pełna konfliktów personalnych i kłótni o finanse. Innej reformy oczekują również posłowie klubu Prawa i Sprawiedliwości. Nasz projekt, który trafił na długo do sejmowej zamrażarki, nowelizuje głębiej ustawę o Policji i wyodrębnia CBŚ ze struktur Komendy Głównej z trzema bardzo istotnymi elementami: niezależnością finansową, niezależnością kadrową i niezależnością logistyczną.

Prawo i Sprawiedliwość chce dla usprawnienia walki z przestępczością zorganizowaną zapewnić CBŚ, że będzie dysponentem środków finansowych budżetu państwa w ramach odrębnego rozdziału wydatków budżetowych w części dysponowanej przez MSW. Komendant CBŚ powinien posiadać również samodzielność kreowania polityki kadrowej odpowiadającej stawianym przed nim zadaniom. Także zabezpieczenie logistyczne powinno pozostać w gestii samego biura śledczego.

Oświadczenia poselskie

Posel Waldemar Andzel

(Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość)

Oświadczenie poselskie w sprawie 5. rocznicy śmierci Zbigniewa Religi

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! 8 marca br. miała miejsce 5. rocznica śmierci prof. Zbigniewa Religi. Był on jednym z najlepszych polskich kardiologów, który jako pierwszy w Polsce dokonał udanego przeszczepu serca. W latach późniejszych został senatorem RP III i V kadencji, natomiast w 2005 r.

objął stanowisko ministra zdrowia. Był członkiem Międzynarodowej Kapituły Orderu Uśmiechu oraz kawalerem i członkiem Kapituły Orderu Orła Białego. Dodatkowo otrzymał m.in. odznaczenie Krzyża Wielkiego Orderu Odrodzenia Polski oraz Krzyża Komandorskiego z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski.

Zbigniew Religa urodził się 16 grudnia 1938 r. w Miedniewicach. Następnie uczęszczał do szkoły średniej w Warszawie, tam również podjął studia na Akademii Medycznej. Po ukończeniu studiów oraz odbyciu służby wojskowej podjął pracę w Szpitalu Wolskim w Warszawie.

W latach 80. zajmował stanowisko docenta w Klinice Kardiologii Instytutu Kardiologii w Warszawie, a następnie kierował Katedrą i Kliniką Kardiologii w Zabrze. W tym czasie Religa przeprowadził pierwszy udany zabieg przeszczepu serca w Polsce. Zdając sobie sprawę z trudności ze znajdowaniem dawców do przeszczepów, zaangażował się w prace nad sztucznym wspomaganiem mięśnia sercowego oraz stworzeniem polskiego sztucznego serca. W sumie sam prof. Religa wykonał ponad 400 przeszczepów.

W 1990 r. został profesorem Śląskiej Akademii Medycznej. Rok później założył w Zabrzu Fundację Rozwoju Kardiologii, której celem jest wprowadzenie do praktyki klinicznej najnowszych metod ratowania ludzkiego życia, gdy zagrożone jest serce. Następnie pełnił funkcję krajowego specjalisty ds. kardiologii. W 2001 r. objął stanowisko dyrektora Instytutu Kardiologii w Warszawie.

Starając się aktywnie uczestniczyć w życiu politycznym państwa, po licznych zmianach swojej przynależności do partii politycznych prof. Religa w 2005 r. wystartował w wyborach prezydenckich, ale ostatecznie wycofał się z kandydowania. W tym samym roku profesor został ministrem zdrowia w rządzie PiS. Pełnił tę funkcję do jesieni 2007 r. Od tamtego czasu był posłem klubu PiS i zasiadał w sejmowej Komisji Zdrowia. Wcześniej był senatorem III i V kadencji.

Ten wybitny kardiolog zmarł 8 marca 2009 r. w Warszawie po ciężkiej walce z nowotworem złośliwym płuc. Został pochowany na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach w Warszawie. Zostawił po sobie jako autor i współautor ponad 160 prac naukowych. Profesor Religa całe swoje życie poświęcił służbie człowiekowi. Praca lekarza nie była tylko zawodem, była jego pasją oraz powołaniem. Nawet w swojej ka-

rierze politycznej zawsze kierował się dobrem ludzi, a politykę traktował jako środek, którym można się posłużyć, by pomagać innym. Dziękuję.

Posel Piotr Chmielowski

(Klub Poselski Sojusz Lewicy Demokratycznej)

Oświadczenie w sprawie wydobycia gazu łupkowego w Polsce

Czy jesteście państwo świadomi tego, że o polskich łupkach jako remedium na nasze surowcowe problemy mówi się już siedem lat? Niedawno prof. Balcerowicz przypomniał w Polskim Radiu historię tej łupkowej groteski.

Muszę się zgodzić z prof. Balcerowiczem. Polski gaz łupkowy to groteska. Dorzucę od siebie, że nigdy nie zostanie zrealizowana. Obecnie problemem jest opłacalność wydobycia. Technologia jest zbyt droga, nie opłaca się. W przyszłości pewnie się to zmieni. Za to nie zmieniają się ludzie i nie pozwolą budować stanowisk wydobywczych. Czemu? Bo mają bardzo negatywny wpływ na otoczenie. Kto nie wie, jak wygląda teren objęty masowym wydobyciem gazu łupkowego, niech poogląda zdjęcia z USA i Kanady. Gdyby chcieć wydobywać gaz łupkowy w Polsce w skali ekonomicznie i strategicznie uzasadnionej, musieliśmy pokryć pół Polski siecią gazociągów i dróg dojazdowych do pojedynczych stanowisk wydobywczych. A mówimy tu o stanowiskach oddalonych od siebie o maksymalnie kilka kilometrów. Jak szyby naftowe w Teksasie, tylko upchane na kilkunastokrotnie mniejszej powierzchni. Skutkiem będzie całkowite zniszczenie środowiska naturalnego na terenach, gdzie są potencjalne złoża. Ludzie nigdy się na to nie zgodzą. Dziękuję za uwagę.

Posel Marian Cycoń

(Klub Parlamentarny Platforma Obywatelska)

Oświadczenie w sprawie publikacji o żołnierzach niezłomnych, prezentowanej 1 marca br. w Nowym Sączu

Szanowna Pani Marszałek! Szanowne Panie Posłanki i Szanowni Panowie Posłowie! Przed kilkunastoma dniami, w pierwszym dniu marca, upamiętnialiśmy żołnierzy wyklętych, patriotów niezłomnych. Z tej okazji w Nowym Sączu w ramach obchodów Narodowego Dnia Pamięci Żołnierzy Wyklętych odbyła się publiczna prezentacja książki wydanej przez Polskie Towarzystwo Historyczne Oddział w Nowym Sączu, Muzeum Okręgowe w Nowym Sączu, prezydenta miasta Nowego Sącza oraz Instytut Pamięci Narodowej pt. „Masz synów w lasach Polsko...” Publikacja ta omawia trudne losy żołnierzy wyklętych wywodzących się z ziemi sądeckiej, ziemi, która wydała wielu patriotów płacących w walce o wolną ojczyznę bardzo często cenę najwyższą – cenę życia swojego i swoich najbliższych. W publikacji tej zamieszczono wiele pięknych i do tej pory mało bądź

zupełnie nieznanych życiorysów żołnierzy niezłomnych wywodzących się z ziemi sądeckiej, między innymi: Jana Wachały – pseudonim „Kamień”, Feliksa Leśniowskiego – pseudonim „Larson”, Andrzeja Szczypoty – pseudonim „Zenit”, Józefa Stadnickiego – pseudonim „Madej” i wielu, wielu innych.

Prace redakcyjne nad książką trwały 2 lata. Siedzibą zespołu redakcyjnego było Oddziałowe Biuro Edukacji Publicznej Instytutu Pamięci Narodowej Oddziału w Krakowie, kierowane przez dr. Macieja Korkucia. Przed dwoma laty odbywała się duża konferencja naukowa poświęcona żołnierzom niezłomnym z terenów południowej Małopolski. Zaprezentowano wówczas wiele bohaterskich życiorysów, upubliczniono niektóre ocalałe dokumenty dotyczące życia, a także haniebnych procesów bohaterów wyklętych. Przez 2 lata, jakie upłynęły od tamtej konferencji, autorzy przedstawionych wówczas opracowań uzupełniali swoje referaty, które ostatecznie przybrały postać artykułów monograficznych dla opisów poszczególnych not biograficznych i wydarzeń. Książka jest pierwszym tak obszernym opracowaniem tematu antykomunistycznej, zbrojnej konspiracji działającej na ziemi sądeckiej, choć naukowcy z Instytutu Pamięci Narodowej zastrzegają, że sprawa zebrania kompletnego kompendium wiedzy na ten temat wymaga dalszych badań i studiów. Autorami artykułów zamieszczonych w publikacji są m.in.: Elżbieta Pietrzyk, Dawid Golik, Leszek Zakrzewski, Maciej Korkuć, Piotr Sadowski i Michał Wenklar.

W przedmowie do publikacji można przeczytać: Niniejsze wydawnictwo, będące owocem spotkania, konferencji odbywającej się w marcu 2012 r., w Miasteczku Galicyjskim w Nowym Sączu, zorganizowanej pn. „W hołdzie wyklętym”, pokazuje nam dobitnie, jak jeszcze wiele kart z naszej współczesnej historii jest przed nami zakrytych. Zestaw przedstawionych w książce referatów jest wstrząsającym dokumentem mówiącym o setkach, tysiącach dramatów i tragedii Polaków, którzy nie chcieli pogodzić się z utratą suwerenności i nowymi, wprowadzanymi terrorem porządkami.

Odcytując dzisiejsze oświadczenie poselskie, pragnę podziękować wszystkim instytucjom i osobom indywidualnym, którzy przyczynili się do powstania tej jakże wartościowej publikacji.

Posel Józef Rojek

(Klub Parlamentarny Solidarna Polska)

Dnia 5 marca sekretarz generalny NATO Anders Fogh Rasmussen ogłosił, że w związku z wydarzeniami na Ukrainie NATO zawiesiło współpracę z Rosją. Tymczasem dzień później polskie wojsko przyjęło w 15. Giżyckiej Brygadzie Zmechanizowanej wysłanników sił zbrojnych Rosji i Białorusi.

Jak powiedział sekretarz Rasmussen, sytuacja na Ukrainie spowodowała poważne skutki dla bezpieczeństwa i stabilności w rejonie euroatlantyckim.

Rosja nie przestaje naruszać suwerenności i integralności terytorialnej Ukrainy. W związku z tym NATO zdecydowało się podjąć serię natychmiastowych działań. Wymienił te działania. Są to: zawieszenie przeprowadzenia pierwszej wspólnej akcji Rosja – NATO, wstrzymanie organizacji spotkań przedstawicieli NATO ze stroną rosyjską oraz podjęcie decyzji o pełnej rewizji stosunków z Rosją. Niestety, Polska przyjęła wojskowych z Rosji i Białorusi, mimo że jest członkiem NATO.

Wojskowi próbowali tłumaczyć tę wizytę realizacją postanowień dokumentu wiedeńskiego z 1999 r., ale w obecnej sytuacji tego rodzaju tłumaczenia są nawet nieco groteskowe. Jesteśmy młodą demokracją i państwem, które aspiruje do pozycji lokalnego mocarstwa. W takim razie powinniśmy brać przykład z państw o ugruntowanej pozycji międzynarodowej, takich jak na przykład Kanada, której rząd dał żołnierzom rosyjskim 24 godziny na opuszczenie państwa. Przyjmowanie żołnierzy rosyjskich z honorami i informowanie o stanie naszej obronności, w czasie gdy NATO zawiesza jakąkolwiek współpracę z reżimem Putina, jest świadectwem niekorzystnych zmian w polskiej polityce zagranicznej, które miały miejsce za rządów Platformy Obywatelskiej.

Poseł Andrzej Szlachta

(Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość)

Oświadczenie w sprawie obchodów w Rzeszowie 95. rocznicy śmierci pułkownika Leopolda Lisa-Kuli

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! W dniu 6 marca 2014 r. odbyły się uroczystości patriotyczne związane z 95. rocznicą śmierci pułkownika Leopolda Lisa-Kuli oraz z inauguracją obchodów 100-lecia wymarszu I Kompanii Kadrowej.

Leopold Kula urodził się 11 listopada 1896 r. w Kosinie koło Łańcuta. Był synem urzędnika kolejowego, wywodzącego się ze starego rodu rycerskiego Kulów. Patriotycznym wychowaniem i ukształtowaniem jego życiowej postawy zajmowała się matka Elżbieta. Związek Leopolda z Rzeszowem zaczął się z chwilą przeniesienia się rodziny Kulów z Kosiny do Rzeszowa. Tam uczęszczał do szkoły ludowej i II Gimnazjum Państwowego, obecnie II Liceum Ogólnokształcące im. płk. L. Lisa-Kuli. Wielki wpływ na dalsze życie Leopolda Kuli miało spotkanie z twórcą ruchu skautowego w Galicji Andrzejem Małkowskim w 1911 r. na rzeszowskich Olszynkach. W 1912 r. został już jednym z pierwszych organizatorów Związku Strzeleckiego w Rzeszowie. Po wybuchu I wojny światowej 5 sierpnia 1914 r. zameldował się ze swoimi strzelcami w krakowskich Oleandrach. W listopadzie 1914 r. zostaje podpułkownikiem, a w listopadzie tego roku pułkownikiem. Jako major zostaje skierowany na front wschodni, gdzie walczy pod Rawą Ruską, Bełżcem i Uhnówem Poryckim. 7 marca 1919 r. kierował natarciem na Torczyn. Podczas ataku został ciężko ranny i zmarł 8 marca 1919 r. Podczas uroczy-

stości pogrzebowych 16 marca 1919 r. w Rzeszowie został złożony wieniec od naczelnego wodza Józefa Piłsudskiego.

Rzeszowianie pamiętają o swoim bohaterze i co roku organizują pod pomnikiem Leopolda Lisa-Kuli patriotyczne uroczystości. 6 marca w ramach tych uroczystości odbyło się spotkanie z żoną tragicznie zmarłego prezydenta Ryszarda Kaczorowskiego panią Karoliną Kaczorowską. Miałem honor i wielką satysfakcję nadawać jako prezydent Rzeszowa tytuł Honorowego Obywatela Rzeszowa prezydentowi Ryszardowi Kaczorowskiemu w rzeszowskim ratuszu. W piątek 7 marca uroczystości rozpoczęła msza święta w kościele farnym koncelebrowana pod przewodnictwem księdza biskupa Jana Wątroby. Po mszy świętej na placu Farnym odbyły się uroczystości z udziałem władz samorządowych, mieszkańców Rzeszowa i okolic, strzelców z jednostek strzeleckich Związku Strzeleckiego „Strzelec” z całego województwa podkarpackiego, służb mundurowych i licznie zgromadzonej młodzieży. Po salwie honorowej i pokazie sprawności strzeleckiej odbyła się defilada pododdziałów, a po niej złożono przed pomnikiem kwiaty i wieńce.

Poseł Jan Warzecha

(Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość)

Oświadczenie w sprawie księdza infułata Józefa Sondej

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Niniejsze oświadczenie poselskie pragnę poświęcić osobie księdza infułata Józefa Sondej, pochodzącego z Podkarpacia kapelana Armii Krajowej i rzeszowskiej „Solidarności”. Jako proboszcz Parafii Chrystusa Króla w Rzeszowie przez 39 lat był „dobrym duchem miasta”, kształtował antykomunistyczne postawy w społeczeństwie. Został odznaczony w 2008 r. Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski przez śp. prezydenta Lecha Kaczyńskiego między innymi za to, że całe swoje życie ukierunkował na odzyskanie niepodległości i suwerenności Rzeczypospolitej Polskiej. Poświęcił się działalności na rzecz przemian demokratycznych oraz kształtowaniu moralnych i patriotycznych postaw młodzieży. Ten wspaniały człowiek i niezłomny działacz 1 marca 2014 r. obchodził swoje setne urodziny.

Ksiądz Józef Sondej urodził się w podkarpackiej wiosce Mazury w 1914 r. Przez wiele lat był nauczycielem i wychowawcą w szkole w Strzyżowie, gdzie niewątpliwie był wzorem dla uczniów. Kształtował u nich antykomunistyczne postawy, uczył walki w obronie wiary i polskości. W latach 1955–1994 był proboszczem Parafii Chrystusa Króla w Rzeszowie, która dzięki księdzu Sondejowi szybko stała się ośrodkiem wspierającym niezależne działania opozycyjne. Mimo że wielokrotnie był inwigilowany i szykanowany przez władze PRL, zawsze był księdzem niezłomnym. Jego stosunek do ideologii komunistycznej był

jednoznaczny, czemu niejednokrotnie dawał wyraz zarówno w kazaniach, jak i w swoich czynach.

Mimo podeszłego wieku ksiądz Sondej cały czas jest aktywny duszpastersko. Jest nadal cenionym przewodnikiem duchowym, rekolekcjonistą, kaznodzieją, spowiednikiem. Dumni są z niego mieszkańcy nie tylko Rzeszowa, ale i całego Podkarpacia. Jest przykładem prawdziwego, dzielnie wypełniającego swoją misję duszpasterza. Takiego, któremu zasług nie mogą odmówić nawet sceptycy i przeciwnicy Kościoła katolickiego. To właśnie na przekór takim ludziom, powinniśmy głośno mówić o odważnej i pełnej ideałów działalności polskich duchownych.

Nie zapomnieliśmy o księdzu Józefie Sondej w setną rocznicę jego urodzin, ale także o wszystkich, którzy w okresie komunizmu prezentowali postawy prawdziwie patriotyczne i pełne oporu wobec zgubnej ideologii narzuconej Polsce przez Stalina. Dziękuję.

Posel Jarosław Żaczek

(Klub Parlamentarny Solidarna Polska)

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Kilka miesięcy temu środowisko żołnierzy Narodowych Sił Zbrojnych zwróciło się do prezydenta RP Bronisława Komorowskiego o zdegradowanie komunistycznego generała Tadeusza Pietrzaka do stopnia szeregowca i odebranie mu odznaczeń państwowych, w tym Orderu Virtuti Militari. Niestety apel środowiska pozostał bez echa. Brak reakcji prezydenta i szefa MON Tomasza Siemoniaka na ten apel skutkuje tym, że w dniu dzisiejszym, 14 marca 2014 r., a więc zaledwie w dwa tygodnie po uroczystościach państwowych, kiedy z honorami czciliśmy niezłomnych żołnierzy

wykłętych, tuż obok kwatery „Ł” na warszawskich wojskowych Powązkach, gdzie wrzucano ciała pomordowanych przez komunistów polskich patriotów, z honorami wojskowymi, uroczyste złożony zostanie w grobie komunistyczny generał.

Tadeusz Pietrzak brał udział w zamordowaniu we wrześniu 1946 r. 30 żołnierzy podziemia antykomunistycznego z oddziału kpt. Henryka Flame, ps. „Bartek”, o czym w piśmie do prezydenta wspomniało środowisko NSZ. Ten fakt być może nie był znany prezydentowi, jednakże wiedza o tym, że w trakcie poznańskiego Czerwca T. Pietrzak był komendantem wojewódzkim MO w Poznaniu, w latach 1956–1957 pełnił funkcję zastępcy szefa Głównego Zarządu Informacji WP, później w Wojskowej Służbie Wewnętrznej, gdzie nadzorował Korpus Bezpieczeństwa Wewnętrznego, jest powszechnie dostępna. W latach 1968–1978 był wiceministrem spraw wewnętrznych, w latach 1965–1971 komendantem głównym MO.

W grudniu 1970 r. uczestniczył w naradzie w gabinecie I sekretarza KC PZPR Władysława Gomułki, podczas której podejmowano decyzję o użyciu broni wobec protestujących na Wybrzeżu. W nagrodę za wierną służbę został ambasadorem PRL w Budapeszcie. Był również autorem książek wychwalających komunistyczną partyzantkę. Pietrzak pełnił funkcję przewodniczącego Krajowej Rady Żołnierzy Armii Ludowej przy Związku Kombatantów RP i Byłych Więźniów Politycznych.

Pytam więc ministra obrony narodowej: Panie ministrze, dlaczego pozwolił pan na to, by w czasie ostatniej drogi komunistycznego generała na warszawskich Powązkach wojskowych rozbrzmiały salwy kompanii honorowej Wojska Polskiego?

Porządek dzienny

63. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej w dniach 12, 13 i 14 marca 2014 r.

1. Przedstawiony przez Prezydium Sejmu projekt uchwały w sprawie 15. rocznicy członkostwa Polski w NATO (druk nr 2204).

2. Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń, zakładami reasekuracji i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego oraz niektórych innych ustaw (druki nr 2050 i 2157).

3. Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz niektórych innych ustaw (druki nr 1949, 2161 i 2161-A).

4. Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o rządowym projekcie ustawy o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych (druki nr 1576 i 2150).

5. Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie morskim (druki nr 2080 i 2159).

6. Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (druk nr 2162).

7. Informacja ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania o stanie przygotowań organów prowadzących do objęcia obowiązkiem szkolnym dzieci sześciolatków (druk nr 1825) wraz ze stanowiskiem Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej (druk nr 1897).

8. Rozpatrzenie poselskiego wniosku o zarządzenie ogólnopolskiego referendum w sprawie zniesienia obowiązku szkolnego sześciolatków (druk nr 2022).

9. Sprawozdanie Komisji Kultury i Środków Przekazu o poselskim projekcie uchwały w sprawie uczczenia 25. rocznicy obrad Okrągłego Stołu (druki nr 2126 i 2160).

10. Pytania w sprawach bieżących.

11. Informacja bieżąca.

12. Pierwsze czytanie obywatelskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych oraz ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentystry (druk nr 2088).

13. Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych oraz Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Baliwatem Guernsey w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w odniesieniu do przedsiębiorstw eksploatujących statki morskie lub statki powietrzne w transporcie międzynarodowym, podpisanej w Londynie dnia 8 października 2013 r. (druki nr 2089 i 2154).

14. Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych oraz Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Baliwatem Guernsey w sprawie unikania podwójnego opodatkowania niektórych kategorii dochodów osób fizycznych, podpisanej w Londynie dnia 8 października 2013 r. (druki nr 2090 i 2155).

15. Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych oraz Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Protokołu między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Korei o zmianie Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Korei w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Seulu dnia 21 czerwca 1991 roku, podpisanego w Seulu dnia 22 października 2013 r. (druki nr 2091 i 2156).

16. Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny oraz Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Mołdawii o ubezpieczeniu społecznym, podpisanej w Warszawie dnia 9 września 2013 r. (druki nr 2093 i 2151).

17. Sprawozdanie Komisji Obrony Narodowej o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz zmianie ustawy o uposażeniu żołnierzy niezawodowych oraz niektórych innych ustaw (druki nr 1992 i 2158).

18. Sprawozdanie Komisji Gospodarki oraz Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (druki nr 2178 i 2194).

19. Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o prokuraturze, ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz ustawy o Sądzie Najwyższym (druki nr 2174 i 2198).

20. Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych (druki nr 2175 i 2199).

21. Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (druki nr 2176 i 2200).

22. Sprawozdanie Komisji Obrony Narodowej oraz Komisji Polityki Społecznej i Rodziny o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o kombatanach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego oraz niektórych innych ustaw (druki nr 2173 i 2212).

23. Sprawozdanie Komisji Administracji i Cyfryzacji oraz Komisji Innowacyjności i Nowoczesnych Technologii o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zasadach prowadzenia zbiorów publicznych (druki nr 2177 i 2195).

24. Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (druki nr 2190 i 2209).

25. Sprawozdanie Komisji Gospodarki o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo zamówień publicznych oraz niektórych innych ustaw (druki nr 2188 i 2210).

26. Sprawozdanie Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie (druki nr 2189 i 2196).

27. Pierwsze czytanie senackiego projektu ustawy o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych (druk nr 2137) – kontynuacja.

28. Głosowanie nad wnioskiem o odrzucenie informacji Rady Ministrów o realizacji Strategii Rozwoju Kraju 2007–2015 w roku 2011 (druki nr 737 i 1714).

29. Głosowanie nad wnioskiem o odrzucenie informacji Rady Ministrów o realizacji Strategii Rozwoju Kraju 2007–2015 w roku 2012 (druki nr 1671 i 1716).

30. Głosowanie nad wnioskiem o odrzucenie przedstawionego przez prezesa Rady Ministrów dokumentu: „Stan bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz działania realizowane w tym zakresie w 2012 r.” (druki nr 1478 i 1578).

31. Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o Policji i niektórych innych ustaw (druk nr 1381).

32. Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw (druk nr 2192).

33. Sprawozdanie Komisji Gospodarki o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (druki nr 2051 i 2193).

Obecni posłowie według załączonej do protokołu listy obecności

TŁOCZONO Z POLECENIA MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU: redakcja i skład – Sekretariat Posiedzeń Sejmu, druk – Wydawnictwo Sejmowe. Nakład 41 egz.

PL ISSN 0867-2768. Cena 4,10 zł + 5% VAT

